

orden slyste. ut. 31

Werō ok de elyke

enged he māt

at. i. si quis

Immer spiritus dēspōnēt vñc pūgēndūc dōm

māt.

ne ungrā hēc

enged ungrā

ne pūgēndūc

ten sōk pūc

igēd vñc

Glosa iudem

ore sēnt iēbbē

wende alse

facte in sōm

dyer bose dat

at. wāt wēdder

re recht dede

er lūhemse

eme id gēfōk

pal. alse

fante nyme

at. i. si quis

at. i. si quis

at. i. si quis

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

incrementum Gu nam au

Aug. 9° **C. Adolphus** 58

Adolphus Scaper. 3/4
publ. ~~pro~~ ~~fac~~ ~~ord~~
ordinarij.

Quod natura ~~regit~~ nemo red-
dere potest.

Adolphus Schaper

constat mihi. 8 gr.

Lith. gravat.
m 8 ro

No 115.

II. 1. n 115

PRIMÆ
GRAMMATICES

Græcæ partis rudimenta
olim quidem

PER

IOANNEM MECELERVUM

EDITA:

IAM VERO PER AN-
TONIVM NIGRVM MEDICVM
LOCVPLETATA, ET TANTA FACI-
litate tradita, vt studiosus Latinis literis
mediocriter instructus Gramma-
ticken Græcam hinc vel suo
Marte assequi
possit.

ANNO M. D. XCIII.

P R I M O

GR AMMA TICES

GRAMMATICAE

PRIMA

JOHANNES WELSH

EDITIONE

IAM VERO PER AN

TONIVM HERVM MEDICVM

REPERTA ET FACTA

GRAMMATICAE

medicorum institutio

hinc Grammaticae

Mare allepo

polae

1707

1707

1707

CLARISSIMO
VIRO DOMINO DO.
CTORI IOACHIMO MOR-
lino Theologo exis-
mio

ANTONIUS NIGER

S. D.

NON ME PRÆTERIT
studiosorum plerosq; de difficultate
Græcæ Grammatices queri solere sæp-
penumeroq; ed redigi ingenia, ut in-
fracta spe extinctaq; industria omni,
studium Græcarum literarum vel prorsus non susci-
ant, vel à suscepto desistant & refugiant. Quæ de re
cum mecum in sermonem veniret Andreas Pochenius
Ludi apud nos literarij præfectus, vir doctus, & Græca-
rum literarum peritus, liceretq; Mæceleri rudimenta si-
bi peridonea videri ad informandos tyrones, si paulo ple-
nora essent melioremq; in ordinem confecta: Commo-
uit me Mæceleri per quem olim me quoq; multum pro-
fecisse inuentæ fateor, recordatio, ut eius rudimenta, quo
amico & benefactore sum vsus, cumulatius adaugerẽ &
quodammodo ordinatius digererem. Emisit ille quondã

A 2

cam

P R A E F A T I O

ea me hortante utilia quidem & sane bona, sed astricti-
ora & contractiora forensium rerum labore, & gerenda
de Reipublice occupationibus distentus.

Attulimus igitur auxilio & opera Andreae Po-
chenij non exiguam accessonem Mecelesianis rudimen-
tis, effecimusque, ut cum preceptionum refertior, tum ad
discendum accommodatior libellus in manus studioso-
rum veniret amputatis tamen circumcisisque omnibus,
quae vel turbare ingenia, vel obruere multitudine pos-
sent. Itaque & dialectos cogitate iudicioque transilimus,
& communis tantum linguae precepta executi sumus,
rati nimirum suffectura ea esse ad intelligendos logo-
graphos, quorum lectio omnium eruditorum sententia
Graecae facundiae candidatis tractationem Poetarum,
antecedere debet. Cum enim illorum plerique commu-
ni tantum lingua utantur, & Atticisms tanquam sa-
le orationem suam aspergant, hi vero non solum omni-
um linguarum idiomata permistè adhibeant, verum
etiam Poeticis vocabulis à communi dicendi consuetudi-
ne abhorrentibus, & crebris itentidem dictionum
Dicitur eo usque luxurient, ut eos quasi alia quadam
lingua locutos Antonius degustare noluerit, convenire
magis rudioribus ingenijs illi, quam hi, facilioresque per-
ceptu esse videntur.

Quod contra fit apud Latinos musarum seuerio-
rum, teste Martiale, cultores, quorum Poetae Oratori-
bus admodum finitimi & orationis genere non ita dis-
similes sunt. Comparata iam aliqua solutae orationis
facultate Poetarum lectionem non longo intervallo sub-
sequi

ANTONII NIGRI.

Sequi oportet. In quibus tam faciles & proclives progressus fient, & tanta voluptatis illecebræ, tantaq; oblectamenta inuenientur, ut non modo iuuentutis animos delinire ac tenere possint: sed etiam senes ipsos negotijs & necessarijs studijs distullos ad sese tanquam ad Sireonum saxa nonnunquam alliciant.

Afficiunt etiam fateor, & summa legentium animos iucunditate recreant, ac mirificè trahunt Latina Poemata: Sed eorum me hercule delectatio nihil est ad illam transmarinam Venerem. Verum enimvero ad Poetas intelligentia comprehendendos non suffecerint angusta hæc præcepta nostra. Quocirca hortamur studiosos, ut quamprimum hinc declinandæ nomina & coniugandæ verba disciplinam adepti fuerint, Urbani Grammaticam aut Philippi Melanthonis, aut ipsius (quem principem Grammaticorum perhibent) Theodori Gaze studiosissimè legant, vnde dialectos, & ea, quæ ad Poeticam lectionem requiruntur, nullo negotio consequentur. Tantum enim abest, ut illorum doctissimorum virorum lucubrationes hac libelli nostri editione de studiosorum manibus excutere nitamur, ut ad eas potius studio præparare & accingere contendamus.

Ea vero re tam crassa Minerua, tantaq; simplicitate præcepta omnia necessaria in pusillum libellum coegimus, ut nemo vel obscuritatem causari præceptionum vel copiam & frequentiam ignauiæ socordieq; suæ prætereunda valeret, vna deniq; opera & ijs ad Græcam Grammaticam patefieret aditus, qui Præceptoris adiumento destituti ipsi sibi studiorum moderatores esse &

PRÆFATIO

Atque coguntur. Id si est difficilius molestiorisq^{ue}, opere :
in re tamen est omnino positum atq^{ue}, natura, ut abesse
non possit, quoniam si studium acceperit & ingenij nervi
vires contenduntur, existant quidam, qui nullis auxilijs,
sed suis auspicijs & copijs navent aliquid & efficiant.

Proinde a motis omnibus difficultatibus & im-
pedimentis, & ademptis desidia letæbris, reliquum est,
ut studiosi mentem omnem in Grammatica perdiscen-
da cogitationemq^{ue} desigant, statuantiq^{ue} semel hoc expli-
cari labore istamq^{ue} semel concoquere nauseam.

Quamquam profecto, si rem intentis animi oculis
introspectas, non fastidium Grammatica, non sacietatem
procreat, sed superato septem aut octo ad summum heb-
domadarum paruo admodum tædio, sua illam postre-
mo quedam suavitas & oblectatio comitatur.

Quis enim ignorat Fabrum Quintilianum; a cuius
gravissimo iudicio transuersum linguam discedere ne-
fas est perspicue affirmare hanc artem non modo pueris
necessariam, sed etiam senibus esse iucundam, dulcemq^{ue}
haberi secretorum comitem? Quæ ut maxime amara
(quod profecto sic est) laboriosaq^{ue} esset, persequenda
tamen atq^{ue} pervincenda perimati studio, improboq^{ue} la-
bore videretur, propter summam utilitatem & necessita-
tem lingue Græcæ, sine qua nemo prorsus ad solidam
eruditionem aspirare potest, cuius quidem fructu precio-
sissimo laboris fuga orbari atq^{ue} nudari turpe omnino est
& flagitiosum.

Sunt enim omnium ingeniarum artium magistri
invenio

ANTONII NIGRI.

iumentores & perfectores Graeci, à quibus tanquam à
perennibus & inexhaustis fontibus omnes Latiorum
riuuli promanarunt, ut inspiciedo esse nemo possit quicquid
apud Latinos politum, doctum, aut arte, elegantiâq; tina-
tum vsquam reperitur, ab illorum scatebris redundasse.

Quare cum tantopere necessaria sint Graeca studia
ut sine eis nihil quicquam in vlla humanitatis parte
possit singulare aut praeclarum existere, puerilibus his
Grammatices primordijs iuuentutem iuuandum esse di-
ximus: Ea tua, Vir clarissime, nomini à nobis dicantur,
non quod hoc opusculum tale sit, ut ad dignitatē & ama-
plitudinem tuam per se illustrem addere quicquam
splendoris possit: Est enim pertenuē & ex ile, longeq; in-
fra tuam excellentiam positum, sed ut voluntatis tan-
tum erga te nostrae declarationem edat.

Nec vero extimescemus, ne penitus ineptē nos tur-
piterq; cum hoc munusculo demus apud te, qui Graecis
& Musis coniunctissimis cum sis, haud facile repudia-
bis, quod ad te literarum donum quamuis paruum &
minutium venerit. Exploratum enim est nobis, te profes-
sionis tuae seueritatem literarum suauitate condidisse,
& Theologica studia haud quaquam nuda atque in-
compta, sed bonarum artium amictu conuestita & mu-
seo (ut Lucretiano utar verbo) lepore ornata colere
& celebrare, quae tantò in te commendatiora, diuino
raq; conspiciamus, quanto magis studuisti, ut ea nullo
noctuae doctrinae nigrore essent suffusa aut infuscata,
ἀμφοτέρων τιμὴν τ' ἀγαθὸς κεραιγὸς τ' ἀγο-
ρήτης. Optimè vale. Brunsviga, Anno 1554.

U 4 1042

Ιωαχίμης Κεμερσείης.

Χρησιώ' ἐλπίδι' ἔχοιθ' ἀπαλῶν παιδεύματα
μαστων

ὡς ἐπὶ σοφῶν πλείστοις ἢ μεγάλοισι μέλφ.
μοικελευρὸς κανόνων ἐπειὶ σκωπτ' ἐς ἀκρὰ βε-
βηκῶς

χραμματικῶν, ταύτῃ παυσὶν ἔδῃξεν ὁδόν.

Ἀντιῆς Νίχης.

ὡς χρῆμα ψαθυρὸν σείρης ἄτερ ὠκύαλος νηῦς
δένδρον αἰὲρ ῥίζης, δώματ' αἰὲρ θεμέθλας·
ᾧδε ἔη σπυρδὴ πρὸς μέσας ἐς' ἀβέβαια,
εἴση χρόνος ὀλίγος ἀτρεμέσσα μῦσι.

εἰ μὴ χραμματικῆς ἐπ' ἐρέματος ἰκοδομητῆ
ἢ βάθρον ἐστὶ λόγων ῥίζατ' ἐλδωπρίων.

Φασὶ' σοφῶς ἀγαθῶν σφυρὰ ῥιζώματα τεχνῶν
καρπῶς δι' εὐτερπῆς ἔμμῆρας ἠδὲ γλυκῆς
ἀλλὰ σὺ τῶν καρπῶν ἔμῃ ἀπεγεύσασαι ἠδέων
πρὶν σε χραμματικῆς ῥίζας πικρὰ φαγεῖν.
μὴ ψαύσης ἀκρῶν σὺ πρὸς χεῖρας ἰδλοσυνάων,
πρῶτον ἐπισημῶν θίγῃαι μικροτέρων.

Ὅκ δ' ἄρετῆ πολμῆ πρὸς πετῆς κενεόφρονος αἰδρὸς
ἔργον ὑφιστάντος μείζον ἐξ κρείττος.

Ἰκαρος ὑψιπυτῆς πρὸς πετῆς ἔκτισε πηλῶ,
Ἰκαρος Ἰκαρῶσις ἔνομα δὲς ὕδασι.

καὶ

καὶ φαέθων ἰταμῶς ἔπαυτος ἤψατο δίφρου
ἐν μέσσω φλογερὸς κἀπώεσεν ἠριδανῶ.
Φάδεο τῶν χαλεπῶν ἀγὰ τὸ δαημοσιωάων,
ἀλλὰ διδασκαλίῳ τῷ κῆσσω τὴν ἔλα.
σπεῦδε φίλε βραδέως, ὁ ἐπιγόμενος γὰρ ἀκαί-
ρως

τέρματα πρὸς μόχθου πλάκας ὄψ' ἔμολε,
δὴ δὴ γραμματικῶν κανόνων, ἔχωρ' ἐκείνων
οἷον τε πρῶτην ἤτιον ἢ ἔδεν ἔστη.

AS DE

DE LITERIS.

Literæ Græcorum sunt vigintiquatuor: α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο π ρ σ τ υ φ χ ψ ω.

Quæ in Vocales & Consonantes diuiduntur.

Vocales septem sunt: α, ε, η, ι, ο, υ, ω.

Ex his longæ duæ: η & ω.

Breues itidem duæ: ε & ο.

Ancipites tres: α, ι, υ.

Est & alia vocalium diuisio: quædam enim Præpositiuæ, quædam Postpositiuæ appellantur, quod scilicet in diphthōgorum constitutione vel præponantur, vel postponantur.

Præpositiuæ sunt α, ε, η, ο, ω.

Postpositiuæ vero ι, υ, in υi tamendiphthongo υ præpositiuæ locum obtinent.

Diphthongi autem sunt hæ αι, αυ, ει, ευ, οι, ου, αη, ωι, ηυ, ωυ. Primæ sex Propriæ, cæteræ Impropiæ vocantur.

Consonantes numerantur Decem & Septem. β, γ, δ, ζ, θ, κ, λ, μ, ν, ξ, π, ρ, σ, τ, φ, χ, ψ.

Eas

DE LITERIS.

Eas in Semiuocales & Mutas diuidimus. Causa nominis est, quod hæ imperfectius, illæ verò perfectius strepere videntur.

Semiuocales octo, ζ, ξ, ψ, λ, μ, ν, ρ, σ. ^{Zeta lambda pi}

Hæ rursus diuiduntur in duplices tres ζ, ξ, ψ.

Continet autem ζ, σδ, ξ, κσ, ψ, πσ.

In Liquidas siue Immutabiles quatuor, λ, μ, ν, ρ, & in σ, quod proprii cuiusdam iuris esse censetur, nempe neq; duplex, neq; liquida.

Mutæ nouem, β, γ, δ, κ, π, τ, θ, φ, χ. ^{beta gamma}

Diuiduntur autem in tenues tres, π, κ, τ. Medias totidem γ, β, δ. Et aspiratas tres, φ, χ, θ.

Ita vero inter se op-
ponuntur,

κ γ χ
π β φ
τ δ θ

Esset nunc de syllabis connectendis dicendum, quod quia ad aliam Grammatices partem, si diligentius persequi velis pertinet, iustumq; requirit volumen, & ad partes orationis declinabiles varian-
das

das (cuius causa præcipue hic labor suscipitur) non ita multum facit, in præsentia omittere consultius visum est.

Ex Syllabis coniciuntur dictiones, quæ diuiduntur in partes octo: Neque enim reperias dictionem aliquam, quæ non sit vel Articulus, vel Nomen, vel Pronomen, vel Verbum, vel participium, vel Aduerbum, vel Coniunctio, vel Præpositio.

DE ARTICULO.

Primum omnium de Articulis instituetur oratio, quod eorum usus non solum in orationis structura est, sed etiam in partium orationis declinabilium variatione, id quod in exemplis postea patebit.

Sunt autem duplices, Præpositiui, qui à Latinis Pronomina articularia appellantur: Postpositiui, quos Latine relativa nominamus.

ACCIDENTIA,

Verisq;

DE ARTICULO.

Vtrisque accidunt, Genus, Numerus,
Casus & Declinatio.

Genera Articulorum sunt tria, Masculinum, Foemininum & Neutrum.

Numeri iidem tres, Singularis, Dualis & Pluralis. Dualis proprius est Graecorum, à Latinis vt superuacaneus non receptus. Vtuntur autem eo, cum à duobus, vel de duobus, vel ad duos sermo fit, id quod ex bonis autoribus deprehenditur facilius, quam docetur.

Casus quatuor: Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, & Accusatiuus, Vocatiuum Articuli non habent, Nam ω , quod Vocatiuus tam in structura orationis, quam in declinatione praepositur, Articulus non est, sed aduerbium vocandi.

Declinationes duæ. Vna Masculinorum & neutrorum ad formam tertie.

Altera Foemininorum, ad formam secundæ nominum in Genitiuo non crescentiū, quemadmodum ex figura subiecta facile omnia perspiciuntur.

P R A E

DE ARTICVLO.

PRAEPOSITIVORVM

DECLINATIO.

		N.	G.	D.	A.
	M.	ὁ	τοῦ	τῷ	τῷ
S.	F.	ἡ	τῆς	τῇ	τῇ
	N.	τὸ	τοῦ	τῷ	τῷ
		N. & A.		G. & D.	
	M.	τῶ		τοῖν	
D.	F.	ταῖ		ταῖν	
	N.	τῶ		τοῖν	

		N.	G.	D.	A.
	M.	οἱ		τοῖς	τοῖς
P.	F.	αἱ	τῶν	ταῖς	ταῖς
	N.	ταῖ		τοῖς	ταῖς

POSTPOSITIVORVM

DECLINATIO.

		N.	G.	D.	A.
	M.	ὅς	οὗ	ὃν	ὃν
S.	F.	ἣ	ἧς	ἣ	ἣ
	N.	ὅ	οὗ	ὃν	ὃν
		N. & A.		G. & D.	
					M.

DE NOMINE,

	M.	ὁ		οἷν
D.	F.	ἄ		αῖν
	N.	ὁ		οἶν
	N.	G.	D.	A.
	M.	οἱ	οἷς	οῖς
P.	F.	αἱ	αῖν	αῖς
	N.	αἱ	οἷς	αῖς

REGVLA.

Non te lateat in omnibus orationis partibus declinabilibus in Duali numero Nominatiuum & Accusatiuum, Genitiuum & Datiuum conuenire.

DE NOMINE.

NOMINI accidunt sex: Genus, Numerus, Figura, Species, Casus, & Declinatio.

Genera Nominum sunt quinque.

Masculinum, ut ὁ Πλάτων.

Fœmininum, ut ἡ δρετὴ.

Neutrum, ut τὸ δῶρον.

Commune, ut ὁ ἢ ἄνθρωπος.

Promiscuum, ut ὁ ἀετὶς, ἡ χελιδὼν.

Species

DE NOMINE.

Species duæ Primitiua, vt αἰθρῶπιϑ, Deriuatiua, vt αἰθρῶπιϑ. Hæc in Species duas subdiuiditur, quas aliquantulum progressus in secundo Urbani videre poterit.

Figuræ duæ, Simplex, vt ἵππϑ. Composita, vt Φίλιππϑ. Nec valde reclamo ἦς, qui decompositam figuram annumerant ob ea nomina, quæ cum duabus Præpositionibus componuntur, vt ὑπερκαταγέλαςϑ, ὑπερέκτισις.

Numeri ἦdem qui in Articulis, similiter & casus, nisi quod nomina præterea Vocatiuum habeant.

DE DECLINATIONIBVS.

Declinationes sunt quinque: Quatuor (quia Genitiuus Nominatiuus syllabarum numero par manet) parisyllabice dicuntur, vt ὁ αἰεΐας, τῆ αἰεΐας. ἡ δρετῆ, τῆς δρετῆς. ὁ λόγϑ, τῆς λόγϑ. ὁ νικόλεως, τῆς νικόλεως. Quinta vero imparisyllabica. Nam Genitiuus Nominatiuum vna syllaba superat & excedit, vt ἄας, τῆς ἄαιτϑ.

DE

DE NOMINE.

DE PRIMA DE-
clinatione.

Prima Declinatio est nominum Ma-
sculinorum in *as* & *us* exeuntium. In ea
formabis reliquos casus à nominatiuo
as, vel *us* mutādo iuxta figurā sequentē.

	N	G.	D.	A.	NA.	GD.
	<i>as</i>		<i>α</i>		<i>av</i>	
S		<i>s</i>			D <i>α</i>	<i>ayv</i>
	<i>us</i>		<i>η</i>		<i>lv</i>	
P	<i>ay</i>	<i>av</i>	<i>ays</i>	<i>as</i>		<i>αivείας</i> <i>χέυσης.</i>

DE DATIVO SINGVLARI.

Omnis Dativus singularis primarum
quatuor declinationum parisyllabicarū,
terminat in diphthongum impropriam.

DE VOCATIVO PRIMAE.

Vocativus huius declinationis fit à
nominatiuo, abiecto *σ* finali, *ὦ αivείας*, *ὦ*
αivεία, *ὦ ἀγχιώνς*, *ὦ ἀγχιόν*.

EXCEPTIO.

Excipiuntur primò nomina in *us*
appellatiua. Item verbalia & gentilia.
Ea enim *us* in *α* vertunt.

B In

In της, vt πολίτης, ὦ πολίτα.

Gentile, ὁ πέρος, ὦ πέροι.

Verbale, ὁ βιβλιοπώλης, ὦ βιβλιοπώλα.

In vniuersum sciendum est, quanquā vocatiuus singularis secundum linguam communem quandoq; à nominatiuo variat; Secundum Atticos tamen nominatiuo semper est similis.

Dualis vero & pluralis vocatiuus nominatiuo semper similis existit.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

ΑΣ

ΗΣ.

Singularis.

Ν ὁ αἰνείας

ὁ χεύσης

Γ ἑ αἰνείας

ἑ χεύσας

Δ τῷ αἰνεία

τῷ χεύσῃ

Α τὸν αἰνείαν

τὸν χεύσῃν

Υ ὦ αἰνεία Attice

ὦ χεύση.

ὦ αἰνείας.

Dualis.

Ν ἑ Α τῷ αἰνεία

τῷ χεύσῃ

Γ ἑ Δ τῶν αἰνείων

τῶν χεύσων

Υ ὦ αἰνεία

ὦ χεύσα.

Pluralis.

20

DECLINATIONE.

10

N	οἱ αἰνεῖαι	οἱ χεῦσαι
G	τῶν αἰνεῶν	τῶν χευσῶν
D	τοῖς αἰνεῖαις	τοῖς χεύσαις
A	οὖν αἰνεῖαις	οὖν χευσαις
V	ᾧ αἰνεῖαις	ᾧ χεύσαις.

DE SECUNDA DE-
clinatione.

Secunda declinatio est nominum Femininorum tantum in α & η exeuntium. Reliquos casus forma ex Nominativo, mutando α vel η iuxta figurā sequentiē.

N	G	D	A	V	N.A.	GD
α		αι	α			
S	ης	η		D	α	ων
η		ων	η			
P	αι	ων	αις	αις	αι	ἡμεῶν ἡ τμη.

Excipiuntur nomina in α purum, & εα, δα, ζα, exeuntia. Nam genitium formant in αις, dativum in α. Appellat̄ autem α purum, ante quod vocalis vel p se, vel in diphthōgo immediate reperit, α purum, σε αἶα, σε αἶαις, σε αἶα. Ζε αἶα, Ζε αἶαις, Ζε αἶα. εα vt ἡμεῖρα, ἡμεῖραις, ἡμεῖρα.

δα

δα λήδα, λήδας, λήδα.

θα κισαίθα, κισαίθας, κισαίθα.

Accusatiuus singularis secundæ de-
clinationis retinet vocalem sui nomina-
tium.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

Singularis.

	Α	Η
canis	N ἡ μέσσα	ἡ τιμή honor
	G τῆ μέσσης	τῆ τιμῆς
	D τῇ μέσῃ	τῇ τιμῇ
	A τὴν μέσσαν	τὴν τιμὴν
	V ὦ μέσσα	ὦ τιμῆ.

Dualis.

N & A	τὰ μέσσα	τὰ τιμὰ
G & D	ταῖν μέσσην	ταῖν τιμαῖν
V	ὦ μέσσα	ὦ τιμὰ.

Pluralis.

N	αἱ μέσσαι	αἱ τιμαὶ
G	τῶν μέσων	τῶν τιμῶν
D	ταῖς μέσσαις	ταῖς τιμαῖς
A	τὰς μέσας	τὰς τιμὰς
V	ὦ μέσσαι	ὦ τιμαὶ.

EXEMPLVM

DECLINATIONE.

11

EXEMPLVM IN Α ΠΥΡVM.

Ρ Α Δ Α Θ Α.

N ἡ εὐδοκία

G τῆ εὐδοκίας

D τῇ εὐδοκίᾳ, &c. Sic λήδα, μάρθα, ἡμέρα.

DE TERTIA

Declinatione.

Tertia Declinatio est nominum Masculinorum, Foeminarum, Communium in Θ, Neutorum in ου, ὁ λογΘ, ἡ ὁδός, ὁ ἔη ἀνδρωπΘ, τὸ ξύλον. Reliquos casus forma à Nominatiuo, mutando Θ vel ου iuxta sequentem figuram.

N G D A V NA GD

Θ ου ε Δ ω οιν

S

ου ου ου ου

N G D A V

οι υς οι

P

ων οισ ὁ λογΘ

α α α τὸ ξύλον.

REGVLA GENERALIS.

Nominatiuus, Accusatiuus, Vocatiuus,

B 3 uis,

uus, nominum Neutrius generis in omni numero conuenit.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

	Ο Σ	Ο Ν,	
Σειμν	Ὁ ὁ λόγος	τὸ ξύλον	ἰηονίμ
	Ἔ λόγος	Ἔ ξύλα	
	Ὡ πῶ λόγῳ	πῶ ξύλῳ	
	Ἄ τὸν λόγον	τὸ ξύλον	
	Ὡ ὡ λόγῳ, Att.	ὦ ὡ λόγῳ, ὦ ξύλου.	

Dualis.

N.	τὸ λόγῳ	τὰ ξύλῳ
G.	τῶν λόγων	τῶν ξύλων
D.	ὦ λόγῳ	ὦ ξύλῳ.

Pluralis.

N.	οἱ λόγοι	τὰ ξύλα
G.	τῶν λόγων	τῶν ξύλων
D.	τοῖς λόγοις	τοῖς ξύλοις
A.	οὓς λόγους	τὰ ξύλα
V.	ὦ λόγοι	ὦ ξύλα.

DE QUARTA

Declinatione.

Quarta declinatio tota Attica est, nominum scilicet Masculinorum, Fœmininorum, & Communium in ως, & Neutorum

Neutorum in ων, ut ὁ μὲλεωσ, ἡ ἄλωσ,
ὁ κῆ, ἡ εὐγεωσ, τὸ εὐγεων. Ceteri casus for-
mantur à Nominatiuo, mutando, ωσ, vel
ων, iuxta sequentem figuram.

	N	G	D	A	V	NA	GD
	ωσ				ωσ		
S		ω	ω	ων		D	ω
	ων				ων		
	ω			ωσ	ω		
P		ων	ωσ				
	ω			ω	ω		

Porro hæc quarta declinatio nominū
Atticorū nascitur ex tertia declinatione
nominū communīū, mutato ο in ω ac pe-
nultima correpta. Quæ si fuerit α pdu-
ctum, in ε conuertit̃, eodē accentu ser-
uato. Ut τὰὸσ communiter, τὲωσ Atticè.
λαὸσ communiter, λὲωσ Atticè. κῆλαⓄ
comm. κῆλεωσ Atticè. Ideoq; ubi in ter-
tia reperit̃ ο, in quarta ponit̃ ω, ex puncto
υ, si affuerit. Et ubi in tertia reperitur ε in
diphthongo ppria, in quarta illud ε sub-
scribitur, remanetq; in diphthōgo impp-
pria. Et ὄnes casus recipiūt ω. Neutorū
quoq; α plurale migrat in ω, ut τὰ εὐγεων. In

B 4 nomina-

minatiuo, accusatiuo, & vocatiuo plurali. Hęc adiecimus tanquam adimnacula memorię, quō facilius hęc declinatio cōprehendi, animo oq̄ teneri possit.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

Tertix

Quartę.

ΟΣ

ΩΣ.

N ὁ Νικόλαος

ὁ Νικόλεως

G τῷ Νικολάῳ

τῷ Νικόλεω

D τῷ Νικολάῳ

τῷ Νικόλεω

A τὸν Νικόλαον

τὸν Νικόλεον

V ὦ Νικόλαε

ὦ Νικόλεως

Dualis.

N. A. τῶ Νικολάῳ

τῶ Νικόλεω

G. D. τοῖν Νικολάοιν

τοῖν Νικόλεων

V ὦ Νικολάε

ὦ Νικόλεω.

Pluralis.

N οἱ Νικόλαοι

οἱ Νικόλεω

G τῶν Νικολάων

τῶν Νικόλεων

D τοῖς Νικολάοις

τοῖς Νικόλεω

A οὓς Νικολάους

οὓς Νικόλεως

V ὦ Νικόλαοι

ὦ Νικόλεω.

DE QUINTA DECLINATIONE.

Quinta declinatio, que imparisyllabi-

ca

ca appellatur, omnia complectitur genera, & tam varias habet terminationes, obliquorumque formationes, ut compendio pueris indicari nequeat. Quare eis consulo, ne de his initio sint solliciti, quærant interim ex præceptoribus & lexico. Nam quæ passim traduntur regulæ, non nisi à prouectioribus intelliguntur. Imo certam eius cognitionem non nisi ex frequenti autorum lectione cognosces. Tyr onibus itaque operam dantes qualemcunque formam describemus, post aliquanto exactius tractaturi.

N G D A N A. G D.

S @ i D E OIB

N G D A V

ES ES ES ES

P ωv ψι

α οτ α α

Hæc quinta declinatio tertiam Latinorum ferè refert, terminationum numero & flectendi forma. Ac quoniam in hac declinatione Accusatiuus singularis in-

B s interdum

terdum in α , aliquando vero in ν etiam terminatur, & vocatiuus singularis, item & datiuus pluralis, difficiliore sunt. De his tribus casibus sequentes regulæ notandæ sunt,

DE ACCVSATIVO SINGULARI quinta declinationis.

Quanquam regulariter Accusatiuus quintę declinationis formetur à Datiuo versione ι in α vt $\alpha\acute{\iota}\alpha\tau\iota$, $\alpha\acute{\iota}\alpha\tau\alpha$, tamen nomina in is & es purè declinata, eum à nominatiuo formant, verso σ in ν , vt $\delta\acute{o}\phi\iota\sigma$, $\tau\acute{o}\phi\iota\nu$. $\delta\beta\acute{o}\tau\epsilon\upsilon\sigma$, $\tau\beta\acute{o}\tau\epsilon\upsilon\nu$. Nonnulla habent duplicem accusatiuum, vt $\pi\acute{\alpha}\rho\iota\sigma$, $\pi\acute{\alpha}\rho\iota\delta\alpha$, $\pi\acute{\alpha}\rho\iota\nu$. $\mu\acute{\iota}\omega\iota\sigma$, $\mu\acute{\iota}\omega\iota\delta\alpha$, $\mu\acute{\iota}\omega\iota\nu$. $\acute{\epsilon}\pi\eta\lambda\upsilon\sigma$, $\acute{\epsilon}\pi\eta\lambda\upsilon\delta\alpha$, $\acute{\epsilon}\pi\eta\lambda\epsilon\nu$.

DE VOCATIVO.

In Vocatiui, qui Nominatiuo similis non est, formatione, quinque obseruentur regulę.

I.

Nomina ante Θ genitiui vt sine diphthongo habentia, formant vocatiuum à genitiuo, abiecto $\tau\Theta$, vt $\alpha\acute{\iota}\alpha\tau\Theta$, $\acute{\omega}\alpha\acute{\iota}\alpha\nu$, $\chi\alpha\rho\acute{\iota}\epsilon\iota\tau\Theta$, $\acute{\omega}\chi\acute{\alpha}\rho\epsilon\iota\epsilon\nu$.

II.

II.

Quorum Nominatiuus in liquidam exit
 eorū vocatiuus fit à genitiuo abiectio es,
 vt ἔλλω, ἔλλωⓄ, ὦ ἔλλω. ἔκτωρ, ἔκτωρⓄ,
 ὦ ἔκτωρ. μητήρ, μητήρⓄ, ὦ μήτηρ. πατήρ, πα-
 τήρⓄ, ὦ πατήρ. δαήρ, δαήρⓄ, ὦ δαήρ. ἀνής,
 ἀνήςⓄ, ὦ ἀνής. Excipe σωτήρ, quod habet
 ὦ σῶτερ, quous eius genitiuus in ἦρος exeat.

III.

Nomina in ης per εⓄ declinata, à no-
 minatiuo vocatiuum formant, η in ε
 vertendo, vt δημοσθένης, ὦ δημοσθένης.

IV.

Nomina desinētia in σcū diphthōgo,
 vel ι, vel υ, similiter vocatiuū à nomina-
 tiuo formant, abiectio σ, vt παῖς ὦ παῖ. Βασι-
 λεύς, ὦ βασιλεῦ. γῆς, ὦ γῆ. μάντις, ὦ μάντι.
 ἦδύς, ὦ ἦδύ. Excipe ὀδύς, πῆς, in quibus simi-
 les sunt.

V.

Nomina in ω que contrahunt, vocati-
 uū datiuo similē faciunt, τῆ λητοῖ, ὦ ληπιῖ.

In reliquis nominatiuus & vocatiuus
 idem est, quod Attici in omnibus no-
 minibus obseruant.

DE

DE DATIVO PLURALI.

Datiuus pluralis fit à Datiuo singulari ut plurimum assumendo ante *i, s*, ut δημοσθένει, δημοσθένεσι, σωτήρι, σωτήρσι. Sin autem ante *σ* insertum venerit *ν*, vel *δ, τ*, vel alia connecti impotens, abijcitur ea etiam, ut ἑλλίωι, ἑλλησι, γάλωι, γάλωσι, τριάδι, τριάσι.

ΝΟΤΑΤΙΥΝCΥΛΑ.

Nisi sunt à nominatiuo in *ων* per *οντ* declinata, tum enim *ον* vertunt in *οσι*, ut τύπων, τύποισι, λέων, λέονσι, λέεσι.

EXCEPTIO.

Excipe nomina in *εός, ες, ζ, ψ, λς, ις, εις*, Ea enim Dativum pluralem formant à nominatiuo singulari, assumendo *ι*, ut βασιλεὺς, βασιλεῦσι, βῆς, βῆσι, κήρυξ, κήρυξι, κύκλωψ, κύκλωψι, ἄλς, ἄλσι, ἑλμινς, ἑλμινσι, χαρίεις, χαρίεισι.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ.

Sing.

Ν ὁ αἴας

ὁ δημοσθένης

Γ δ αἴαιτ

δ δημοσθένει

D τω

DECLINATIONE.

19

D	τῷ αἴαντι	τῷ δημοσθένει
A	τὸν αἴαντα	τὸν δημοσθένα
V	ὦ αἴαν & ὦ αἴας	ὦ δημοσθένης.

Dualis.

N.	τῷ αἴαντι	τῷ δημοσθένει
G. D.	τῶν αἴαντων	τῶν δημοσθένεων
V	ὦ αἴαντε	ὦ δημοσθένη.

Pluralis.

N	οἱ αἴαντες	οἱ δημοσθέεις
G	τῶν αἴαντων	τῶν δημοσθένεων
D	τοῖς αἴανσι	τοῖς δημοσθέεσι
A	τοὺς αἴαντας	τοὺς δημοσθένας
V	ὦ αἴαντες	ὦ δημοσθέεις

Plura exempla adducet diligens preceptor, vt huius declinationis varietatem pueris ostendat & inculcet.

DE CONTRACTIS.

Nomina huius declinationis, que genitium formant in Θ purum, hiatus vitandi causa, nonnunquam contrahuntur, id quo pacto fiat, octo ostendetur formulis. Eas si voles appellare declinationes contractas, p me licet, modo memineras

mineris eas oriri ex quinta, & velut partem eius esse.

PRIMA.

Est nominum Masculinorum, Foeminarum, & communium, desinentium in ης, ut ὁ δημοφάνης, ἡ τεινής, ὁ κὲ ἡ ἀληθής. Et nominum adiectiuorum neutrorum in ες, ut τὸ ἀληθές, & neutrorum substantiuorum in ο, ut τὸ τειχόν. In hac prima declinatione contractorum contrahuntur omnes casus, excepto nominatiuo & vocatiuo singulari, & datiuo plurali, qui tres casus non contrahuntur. In lignis verò scituq; studiosis necessarię contractiones sunt duę, eo in ε, & εα & εε in η nisi sequatur σ, tunc enim in ε fit contractio, ut in nominatiuo, accusatiuo, & vocatiuo plurali. Reliqua omnia contrahuntur, vel in suam longam, vel in suam diphthongū. Hęc per pauca si studiosi obseruauerint, habebunt velut quedam memorię ad minicula, qbus & facilius animo huius decli-

decli-

DECLINATION

declinationis contractiones infigent, & fidelius retinebunt.

Contractionem sequens figura docebit.

N	G	D	A	V	NAV	GA.
ης				ες		
	ς	ει	η		η	οιυ
S	ες			ες	D	
	εος	ει	εα		ες	εοιυ
⊙			⊙			
N	G	D	A	V		
εις	CON,		εις	εις		
ees			εις	ees		
		εσι				
	εων				δημοθενε	
	η CON,	η	η		αληθης	
	εα Neut.	εα	εα		τηχ⊙	

Ea quo res fiat clarior, exemplum subiiciam, atque quod in figura significatur, re expressum videbit puer, exercitatusque à præceptore, in cæteris eadem ratione versabitur.

Sin.

Singularis.

N ὁ δημοσθένης

G τῷ δημοσθένει, con. δημοσθένης

D τῷ δημοσθένει, con. δημοσθένης

A τὸν δημοσθένα con. δημοσθένη

V ὡ δημοσθένης, & Atticè ὡ δημοσθένης.

Dualis.

N, A. τῶ δημοσθένει con. δημοσθένη

G, D. τοῖν δημοσθένεσιν, con. δημοσθένεσιν

V ὧ δημοσθένεσιν, con. δημοσθένη.

Pluralis.

N οἱ δημοσθένης, con. δημοσθένης

G τῶν δημοσθένων, con. δημοσθένων

D τοῖς δημοσθένεσιν

A τοὺς δημοσθένεις con. δημοσθένης

V ὧ δημοσθένεσιν, con. δημοσθένης.

Vocatiuus Nominatiuus similis est.

DE SECUNDA.

Est nominum Masculinorum, Foeminarum, & Communium in is, ut ὁ ὄφεις, ἡ πόλις, ὁ γὲ ἡ φιλόπολις, & Neutorum in i, ut τὸ σήνηπι, τὸ φιλόπολι. Horum genitiuus singularis non contrahitur, sed fit diuersus secundum diuersarum linguarum

guarum proprietates. Communiter enim per $\epsilon\omega$. Ionice per $\epsilon\omega$, & Attice per $\epsilon\omega$ profertur. Similiter genitiuus dualis fit communiter per $\iota\omega\iota\nu$. Ionice per $\epsilon\omega\iota\nu$. Attice per $\epsilon\omega\nu$. Et Genitiuus pluralis communiter per $\iota\omega\nu$, Ionice per $\epsilon\omega\nu$ acuta penultima, Attice per $\epsilon\omega\nu$, posito tono in antepenultima. Accusatiuus vero singularis in ν desinit, iuxta regulam superius de accusatiuo quintę declinationis traditam. Fit autem contractio, vt sequitur, in tribus tantum casibus, datiuo singulari, nominatiuo & accusatiuo plurali, cum quibus vocatiuus eiusdem numeri etiam conuenit. Huius tandem declinationis vnā tantūm contractionem propriam notabunt studiosi, quę fit in ν productam. Animaduertendum tamen, quod nomina huius declinationis plerumq; apud $\lambda\omicron\gamma\omicron\gamma\epsilon\acute{\alpha}\phi\omicron\varsigma$, contracta leguntur, secundum formulam primę declinationis contractorum in dictis casibus, & nominatiuo duali lingue Ionice.

C

S. X

DE QUINTA

N. G. D. A. V.

¹⁹ ¹⁷ ¹⁵

εως Att. & con.

εος Ion. εΙ Ion.

105 com. 1 com.

Neut. " " "

N. A. V. G. D.

η con.

εων Att.

εε Ion.

εων Ion.

1ε com.

101V com.

N G D A V

1ε con.

15 con. 15 con.

1εS εων Att, 10εS 1εS

εων Ion. 107

1 con, 1ωV, com.

1 con. 1 con,

10ε

12

10ε

πὸ λῆς, σὺν ηπι.

TERTIA.

Est tantum masculinorum in εὖς, quæ simpliciter contrahuntur in datiuo singulari, nominatiuo, accusatiuo, & vocatiuo plurali. Contractiones huius declinationis nullū negotium faciunt studioso. Nam

Nam sunt prorsus eadē, quas in prima
forma contractorum traditas percepit.

κ G D A V N A V G D

ἤ con.

Σ εὐς εἰ εα Δ D ee εοιυ

N G D A V

P ἤ con. ἤ con. ἤ con.

ées εων con. ευσι εας ees

ὁ βασιλεὺς, ἔ βασιλέ, τῷ βασιλεί, con-
tractè βασιλει.

QUARTA.

Est nominum in ως & ω Fœminorum. Tres casus hic tantum contrahuntur, Genitiuus, Datiuus, & Accusatiuus singularis. Contractiones due studiosis notandæ veniunt. Nam oo contrahuntur in & in genitiuo, & ea in ω in accusatiuo singulari. Huiusq̄ declinationis nomina Heterochlita sunt declinatione. Nam in singulari numero declinatiōis sunt quinque (quæ sola contractionem recipit) in duali & plurali, declinationis tertiæ parisyllabatum, & declinationis vt ὀδός.

C 2 S.N.

N G D A V NA V GD

ως

S

ῥς

οῖ

ω

οῖ

D

ω

οῖν

οῖ

οῖ

οῖ

ω

αῖδως.

P οῖ

ων

οῖς

ῥς

οῖ

λητῶ.

QVINTA.

Est nominum neutrorum in *as* pure
vel *pas* exeuntium, quorum genitiuus
in *ατ* delinit communiter, in *α* per
abiectionem *τ* Ionicè, & in *ως* contractè
Atticorum more. In his contractiones
fiunt, vt figura sequens docet. Contra-
hantur verò omnes casus in hac decli-
natione, excepto nominatiuo, accusa-
tuo & vocatiuo singulari, & datiuo
plurali. Notabit igitur studiosus memo-
riæ iuuandæ causa, in hac declinatione
omnia contrahi, vel in *ω*, vel in *α* pdu-
ctum. Quando enim post *α* sequitur *ο*,
tunc contractio fit in *ω*. Quando vero
post *α* sequitur alia vocalis, tunc semper
contractio fit in *α* longum. Præterea
sicubi

sicubi in diphthongo reperitur *i*, tunc illud in contractione subscribitur.

	N	G	D	A	V	NA	V	GD
S	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>ai</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	D	<i>ae</i>	<i>as</i>
	<i>gas</i>	<i>at</i>	<i>ati</i>			<i>as</i>		<i>as</i>
	N	G	D	A	V			
P	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>
	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>

SEXTA.

Est nominum in *as*, in *o* genitium facientium, vnica notetur contractio in *s* in nominatiuo & accusatiuo plurali, vt sequitur.

	N	G	D	A	NA	V	GD
S	<i>as</i>	<i>oi</i>	<i>oi</i>	<i>as</i>	D	<i>as</i>	<i>as</i>
P	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>	<i>as</i>

as *as* *as* *as* *as* *as* *as* *as* *as*

as *as* *as* *as* *as* *as* *as* *as* *as*

as *as* *as* *as* *as* *as* *as* *as* *as*

C 3 Est

SEPTIMA.

Est nominum adiectiuorum in *ús* & *ú* acutum, quorum genitiuus in *éos* fit. Cōtractiones sunt eadem, quę in prima declinatione sunt obseruatae. Contrahuntur in datiuo singulari, nominatiuo & accusatiuo plurali, vt sequitur.

	<i>ús</i>		<i>ú</i>	
S	<i>éō</i>	<i>í</i>	<i>éō</i>	<i>éō</i>
		<i>éi</i>		
	<i>ú Neut.</i>		<i>ú</i>	
	<i>ēs</i>		<i>ēs</i>	
	<i>ées</i>		<i>éas</i>	
P	<i>éō</i>	<i>éσι</i>		
	<i>ή</i>	<i>ή</i>	<i>ήδύς</i>	
	<i>έα Neut-</i>	<i>έα</i>	<i>ήδύ</i>	<i>ήδέ</i>
	<i>ήδέi con.</i>	<i>ήδή &c.</i>		

OCTAVA.

Est nominum in *us* & *u* grauitonorū, quorum genitiuus exit in *u* *βότῃς*, *βότῃ*, *βότῃ*, contrahunt nominatiuum, & accusatiuum pluralem in *u* longum, vt :

S. *us*

DECLINATIONE.

29

S υς ω
υ υι D υε υοιυ
 υ Neut. υ
 υς υς
 υς υας

P υων υσι
 υ υ βότρυς
 υα Neut. υα ἀδάκρυ.

τὸ ἀδάκρυ, τὸ ἀδάκρυον, τὰ ἀδάκρυα, con-
 tractè τὰ ἀδάκρυ.

Præter dicta nomina contracta aliqua
 inueniuntur, quæ per omnes numeros et
 casus synæresin patiuntur, à Theodoro
 Gaza ὀλοπαῖη appellata: ea partim usu &
 legendis autoribus, partim ex primo &
 secundo libro Urbani studiosus tempo-
 ris progressu facile assequetur.

DE ADIECTIVIS

NOMINIBVS.

ΑΣ. Adiectiuorum aliqua in ας mascu-
 linum mittunt, foemininum in σα, neu-
 trum in αω, ut ἡ πᾶς, τὸ πᾶν, ἡ πᾶσαι, τὸ
 πᾶσι, τὸ πᾶν, τὸ πᾶν.

C

4

HE

ΗΣ Aliqua vero in ης duorum generum neutrum pres faciunt, ut ὁ κῆ ή ἀληθής, πῖ ἀληθές, ὁ κῆ ή ἀκλεής, τὸ ἀκλεές.

ΕΙΣ Aliqua vero in ες, foemininum in εσα, & neutrum in ευ, ut ὁ χαρίεις & χαρίεντῶ, ή χαρίεσα, τῆ χαρίεσσης, τὸ χαρίεν, & χαρίεντῶ.

ΙΣ Aliqua vero in ις duorum generum & neutrum in ι, ut ὁ κῆ ή φιλόπατρις, κῆ τὸ φιλόπατρι & φιλοπατριδῶ.

ΥΣ Aliqua vero in υς ὀξύτονα foemininum in εια, neutrum in υ, ut ὁ ἡδύς, & ἡδέῶ, ή ἡδεῖα, τῆς ἡδεῖας, τὸ ἡδύ, & ἡδέος. Aliqua vero in υς duorum generum, βαρύτονα, & neutrum in υ, ὁ κῆ ή ἄδακρυς, & τῆ ἄδάκρυῶ, κῆ τὸ ἄδακρυ, τῆ ἄδάκρυῶ.

ΟΣ Desinentia in ῶ purum simplicia communia trium generum, in α formant foemininum genus & neutrum in ον, ut δίκαιῶ, δίκαια, δίκαιον.

ΡΟΣ Eodem modo quaecumq; in ultima syllaba habent ρ, ut ἀνθηρὸς, ἀνθηρὰ, ἀνθηρὸν.

Desi-

Definentia in Θ non purum, in η foemininum formant, vt $\epsilon\rho\eta\mu\Theta$, $\epsilon\rho\eta\mu\eta$, $\epsilon\rho\eta\mu\omicron\iota$. $\sigma\phi\delta\omicron\varsigma$, $\sigma\phi\delta\eta$, $\sigma\phi\delta\omicron\nu$.

Composita in Θ Atticorum more duorum sunt generum, & neutrum habent in $\omicron\nu$, $\delta\kappa\eta$ η $\Phi\iota\lambda\omicron\sigma\phi\Theta$, ϵ $\tau\omicron$ $\Phi\iota\lambda\omicron\sigma\phi\omicron\nu$.

$\omicron\Upsilon\varsigma$. Aliqua vero in $\epsilon\varsigma$ duorum generum, & in $\gamma\nu$ neutrum habent formatum, vt $\delta\epsilon$ η $\pi\omicron\lambda\upsilon\pi\epsilon\varsigma$, ϵ $\pi\omicron\lambda\upsilon\pi\omicron\delta\Theta$, $\kappa\eta$ $\tau\omicron$ $\pi\omicron\lambda\upsilon\pi\omega$, ϵ $\pi\omicron\lambda\upsilon\pi\omicron\delta\Theta$, $\acute{\alpha}\pi\lambda\epsilon\varsigma$ vero & $\delta\iota\pi\lambda\epsilon\varsigma$, & $\mu\omicron\lambda\iota\epsilon\delta\epsilon\varsigma$, & $\chi\alpha\lambda\kappa\epsilon\varsigma$, $\delta\epsilon\gamma\upsilon\rho\epsilon\varsigma$, & $\chi\epsilon\iota\sigma\epsilon\varsigma$, trium sunt generum, quorum masculina & neutra tertiam inflexionem simplicium sequuntur, foemina vero secundam, vt $\delta\epsilon$ $\acute{\alpha}\pi\lambda\epsilon\varsigma$. ϵ $\acute{\alpha}\pi\lambda\epsilon$, η $\acute{\alpha}\pi\lambda\eta$, τ $\acute{\alpha}\pi\lambda\eta\varsigma$, $\tau\omicron$ $\acute{\alpha}\pi\lambda\epsilon\grave{\alpha}\nu$, $\tau\grave{\alpha}$ $\acute{\alpha}\pi\lambda\epsilon$. $\delta\epsilon$ $\delta\epsilon\gamma\upsilon\rho\epsilon\varsigma$, ϵ $\delta\epsilon\gamma\upsilon\rho\epsilon$, η $\delta\epsilon\gamma\upsilon\rho\epsilon\grave{\alpha}$ τ $\epsilon\theta\epsilon\varsigma$, $\tau\omicron$ $\delta\epsilon\gamma\upsilon\rho\epsilon\grave{\alpha}\nu$, ϵ $\epsilon\theta\epsilon$. Iones tamen $\chi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\Theta$, $\chi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\alpha$, $\chi\epsilon\upsilon\sigma\epsilon\omicron\nu$, dicunt & alia similiter.

$\omicron\varsigma$ Aliqua vero in $\omega\varsigma$ duum generum, neutrum in $\omega\nu$, quae Atticae sunt, vt $\delta\kappa\eta$ η $\epsilon\upsilon\gamma\epsilon\omega\varsigma$, ϵ τ $\epsilon\upsilon\gamma\epsilon\omega$, $\tau\omicron$ $\epsilon\upsilon\gamma\epsilon\omega\nu$, ϵ $\epsilon\upsilon\gamma\epsilon\omega$.

C S HN

HN. Aliqua vero in *λω* duum generum,
& neutrum in *ου*, vt ὁ κῆ ή τῆς *λω*, ἔκῆ τῆ
τῆρεν *Ⓞ*, τὸ τῆρεν, ἔ τῆρεν *Ⓞ*.

ΩN. Aliqua vero in *ων* duum generum
& neutrum in *ου*, vt ὁ κῆ ή εὐδαίμων, ἔ τῆ
εὐδαίμον *Ⓞ*, τὸ εὐδαίμον, εὐδαίμον *Ⓞ*.

DE COMPARATIONE.

REGVLA I.

Nomina adiectiua in *ος* comparatiuum formant à positiuo, mutatione *ς* finalis in *πρ* *Ⓞ*, superlatiuum verò abiecto *σ* assumptione *τατ* *Ⓞ*, *είδοξ* *Ⓞ*, *είδοξόπρ* *Ⓞ*, *είδοξότατ* *Ⓞ*.

NOTATIUNCVLA.

οπρ *Ⓞ*, & *οπατ* *Ⓞ* nonnunquam per *ο*, nonnunquam per *ω* scribitur. Nam si præcedit *ο* breuis, scribitur per *ω*, vt *φρόνιμ* *Ⓞ*, *φρονιμώτερ* *Ⓞ*, *φρονιμώτατ* *Ⓞ*, *σοφός* *Ⓞ*, *σοφώτερ* *Ⓞ*, *σοφώτατ* *Ⓞ*. Excipe, *σπιόπρ* *Ⓞ* & *κινόπρ* *Ⓞ*.

Si autem longa præcedit, tum scribitur per *ο*, vt *πλά* *Ⓞ*, *πλάσιόπρ* *Ⓞ*, *πλάσιτατ* *Ⓞ*.

Ex-

EXCEPTIO.

μέγας	μείζων	μέγιστος.
καλός	καλλίων	καλλιστος.
	ἀμείνων	ἀριστος.
ἀγαθός	βελτίων	βέλτιστος.
	κρείττων	κρείττιστος.
	κακίαν	
κακός		κάκιστος.
	χείρων	
	μείων	
μικρός	ἥττων	ἐλάχιστος.
	ἐλάττων	
πολύς	πλείων	πλεῖστος.
αἰχρὸς	αἰχρίων	αἰχριστος.
ἐχθρὸς	ἐχθρίων	ἐχθριστος.

II.

Nomina in ηs adiectiva, formant à positivo comparatiuū, versione ηs in ἔσπετος & superlatiuum, ηs in ἔσατ mutatio, vt ἀληθής, ἀληθέστερος, ἀληθέστατος.

III.

Quæ in us desinunt, formant à positivo uo comparatiuum, σ in περος mutatio, superlatiuum autem σ in πατ versio, vt ἡδύς, ἡδύτερος, ἡδύτατος.

No

DE COMPARATIONE.
NOTATIVNCVLA.

In his tamen nonnulla reperias,
quæ comparativum & superlativum
duplicem, vel etiam comparativum tri-
plicem habeant, ut:

	γλυκύτερον	γλυκύτατον
γλυκὺς	γλύσσων	
	γλυκίων	γλύκιστον
	ἡδύτερον	ἡδύτατον
ἡδὺς	ἡδίων	ἡδίστον.
	βραχύτερον	βραχύτατον
βραχὺ	βραχίων	βραχίστον.
	ὠκύτερον	ὠκύτατον
ὠκὺς	ὠκίων	ὠκίστον.
	παχύτερον	παχύτατον
παχὺς	παχίων	παχίστον.
	βραδύτερον	βραδύτατον
βραδὺς	βραδίων	βραδίστον.
	βραδίον	βραδίστον.

παχὺς

παχύτερον   παχύτερον
 παχὺς πασσών   παχὺς πασσών
 παχίων   παχίσθον

REGVLA IIII.

Reliqua adiectiua formant comparatiuum quidem in ἐστερον, & superlatiuum in ἐσάτων.

Ceterum formandi regula non facile potest dari, vt necesse sit omnino in his exempla aliorum sequi, vt σώφρων, σώφρονος, σωφρονέστερον, σωφρονέστατον, χαρίεις, χαριέεντον, χαριέστερον, χαριέστατος, εὐνους, εὐνόςτερον, εὐνόςστατον. In quo etiam e desideratur.

DE NUMERALIBVS.

Nomina numeralia vnum significantiā, singulariter tantum declinantur. Quæ verò duo, dualiter, quæ autem plura, pluraliter, & trium sunt generum.

Singularia tantum,

Quorum ἓς masculinum, μία foeminiuum, ἑν neutrum.

Ma-

DE NUMERALIBVS.

Mas. οἷς, ἐνός, ἐνὶ ἑνά.

Fœm. μία, μίας, μιᾷ, μίαν.

Neut. ἓν, ἐνός, ἐνὶ, ἓν.

Dualis.

Δύο καὶ δύο ἀπικώς, Δίε δ' ὦ μεγάλα, δυοῖν
Ἐ δυοῖν in foeminino, ο in e verso.

Declinantur & plurali numero sic,

οἱ δύο οὗ δύο
αἱ δύο τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς δυοῖ τοῖς δύο
τὰ δύο τὰ δύο.

Pluralia, quorum τρεῖς & πέντες ma-
sculina & foeminina sunt, τρία vero &
πέντε Neutra.

τρεῖς, τριῶν, τρισὶ, τρεῖς, Duum generum.
τρία, τριῶν, τρισὶ, τρία, Neut.

πέντες, πέντων, πέντε, πέντε, du-
um generum.

πέντε, πέντων, πέντε, πέντε. Neut.

A quatuor usq; ad centum omnia sunt
indeclinabilia, articulis autem discernun-
tur, cuius sint generis & casus, ut:

οἱ πέντε, τῶν πέντε, τοῖς πέντε, οὗ πέντε.

αἱ πέντε, τῶν πέντε, ταῖς πέντε, ταῖς πέντε.

τὰ πέντε, τῶν πέντε, τοῖς πέντε, τὰ πέντε, &c.

A du-

A ducentis vero omnis numerus per omnia genera pluraliter declinatur, ut;

οἱ Δυκοῖσι, τῶν Δυκοσίων, τοῖς Δυκοσίοις,
οὖν Δυκοσίδε.

αἱ Δυκοῖσαι, τῶν Δυκοσίων, τῆς Δυκοσίαις,
τῆς Δυκοσίαις.

τὰ Δυκοῖσα, τῶν Δυκοσίων, τῶν Δυκοσίων,
τὰ Δυκοῖσα.

Sic τριακῶσι, τετρακῶσι, πεντακῶσι,
ἑξακῶσι, ἑπτακῶσι, χίλιοι, διχίλιοι, &c.

DE PRONOMINE.

PRonomini quot accidunt? Sex. Ge-
nus, Species, Numerus, Persona, Ca-
sus & Declinatio.

Genera pronominum sunt quatuor:
Masculinum, ut ἡμεῖς. Femininum,
ut ἡμεῖς. Neutrum, ut ἡμεῖς. Com-
mune, ut ἐγώ, σὺ, ὅς.

Species à Grammaticis traduntur
quinque, quod etsi inepte, si rem species, si
at, docendi tamen causa eos sequar, Pri-
mitiua, Possessiua, Demonstratiua, Re-
latiua & Composita.

Personæ

Personæ tres, Prima, vt ἐγώ. Secunda vt σὺ. Tertia, vt οὗτος, Cetera ex eorū declinatione, quæ plerunq; irregularis est, cognosces.

Primitiua sunt tria, ἐγώ, σὺ, οὗτος, quæ declinantur hoc modo.

	Primæ pers.	Secundæ pers.
N	ἐγώ	σὺ
G	ἐμῶν ἢ μῶν	σου
D	ἐμοί ἢ μοί	σοί
A	ἐμὲ ἢ μέ	σε

Dualiter.

N. A.	νοὶ ἢ νό	σφωὶ ἢ σφῶ
G. D.	νοῖν ἢ νόων	σφῶιν ἢ σφῶν.

Pluraliter.

N	ἡμεῖς	ὕμεῖς
G	ἡμῶν	ὕμῶν
D	ἡμῖν	ὕμῖν
A	ἡμαῖς	ὕμαῖς.

Tertiæ persone singulariter.

N	οὗτος
G	τουτου
D	οὗτοι
A	αὐτόν

Duali-

Dualiter.

N. A.

σφωὲ ἢ σφέ

G. D.

σφωῖν ἢ σφίν.

Pluraliter.

N

σφῆς

G

σφῶν

D

σφισί

A

σφας.

Possessiva, quæ à primitiuorum numero deducuntur, octo sunt, ἑμὸς, σφῶν, ἡμέτερος, ἡμέτερος, σφῶν, ἡμέτερος, ἡμέτερος, σφῶν. Quorum Declinatio imitatur secundam & tertiam nominum.

M. ἡμέτερος, ἡμέτερος, ἡμέτερος, ἡμέτερον, &c.

F. ἡμέτερος, ἡμέτερος, ἡμέτερος, ἡμέτερον, &c.

Demonstratiua duo, οὗτος & ἐκεῖνος, in quibus, quia variationis nonnihil est ea per omnia genera persequar.

M. S. οὗτος, τῆς, τῆς, τῆς, ὡς οὗτος

D. τῆς, τῆς.

P. οὗτοι, τῶν, τῶν, τῶν, ὡς οὗτοι.

F. S. αὐτός, ταύτης, ταύτης, ταύτην, ὡς αὐτός.

D. ταύτα, ταύτων.

P. αὐτή, ταύτων, ταύτης, ταύτας.

D

N.S.

S. τῆτο, τῆτε, τῆτω, τῆτο, ὦ τῆτο.

N. D. τῆτοι, τῆτων.

P. τῆτω, τῆτων, τῆτις, τῆτω.

M. ἐμῆτο, ἐμῆτε, ἐμῆτω ἐμῆτον, &c.

F. ἐμῆτη, ἐμῆτης, ἐμῆτη, ἐμῆτων, &c.

N. ἐμῆτο, ἐμῆτε, ἐμῆτω, ἐμῆτο, &c.

Reliqua psequere ad formam nominum secundæ & tertię declinationis.

Relativum vnum, quod declinatur secundum formam secundę & tertię declinationis, & habet significationem trium personarum, vt αὐτὸς ἐγὼ, αὐτὸς σὺ, αὐτὸς ἐμῆτο, & lenem spiritum semper habet. Si verò αὐτῆ, αὐτῆς, αὐτῆς, aspirata reperiantur, sciendum est, ea pronomina reciproca esse, & ab ἐαυτῆ deducta, καὶ ἐαυτῆσιν, Nam aspiratio quæ erat super e, eadem etiam super αὐ servatur.

Composita pronomina sunt tria, cuiq; personę vnum respondens. Nominativo carent, scilicet, ἐαυτῆ, σεαυτῆ, ἐαυτῆ. Et hæc quoq; trium sunt generum. Sed advertendum est composita primæ & secundæ personæ in tribus casibus singularis

gularis numeri solum variari: tertiae vero personae etiam in plurali: nec solum coniunctim, sed etiam disiunctim.

Prime personae.

M. ἐμαυτῆ, ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶν.

F. ἐμαυτῆς, ἐμαυτῆ, ἐμαυτῶ.

N. ἐμαυτῆ, ἐμαυτῶ, ἐμαυτῶ.

Secundae personae.

M. σεαυτῆ, σεαυτῶ, σεαυτῶν.

F. σεαυτῆς, σεαυτῆ, σεαυτῶ.

N. σεαυτῆ, σεαυτῶ, σεαυτῶ.

Tertiae personae.

M. ἐαυτῆ, ἐαυτῶ, ἐαυτῶν.

F. ἐαυτῆς, ἐαυτῆ, ἐαυτῶ.

N. ἐαυτῆ, ἐαυτῶ, ἐαυτῶ.

Pluraliter.

M. ἐαυτῶν ἢ σφῶν αὐτῶν, ἐαυτοῖς, ἢ σφίσι
αὐτοῖς, ἐαυτοῦ ἢ σφῶς αὐτοῦ.

F. ἐαυτῶν ἢ σφῶν αὐτῶν, ἐαυταῖς ἢ σφίσι
αὐταῖς, ἐαυτὰς ἢ σφῶς αὐτὰς.

N. ἐαυτῶν ἢ σφῶν αὐτῶν, ἐαυτοῖς ἢ σφίσι
αὐτοῖς, ἐαυτὰ ἢ σφῶς αὐτὰ.

D 2 DE

DE VERBO.

VERBA Græcorum terminantur in prima persona presentis indicatiui, vel in ω , vel $\mu\eta$, vel in μ .

Quæ in ω exeunt, partim actiua, vt $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omega$, partim neutra sunt, vt $\acute{\upsilon}\gamma\iota\alpha\acute{\iota}\nu\omega$.

Quæ in $\mu\eta$, partim passiua, vt $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omicron\mu\eta$, partim media (quæ ad Latinorum morem Communia appellari possunt) iam actiuè, iam passiuè posita, id quod constructio indicat, vt $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omicron\kappa\alpha\acute{\iota}\sigma\epsilon$, & $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omicron\mu\eta\ \acute{\iota}\pi\omicron\sigma\epsilon$, partim Deponentia, vt $\mu\acute{\alpha}\chi\omicron\mu\eta$.

Quæ in μ , partim actiua, vt $\pi\acute{\iota}\theta\mu$, partim neutra, vt $\acute{\iota}\eta\mu$, $\tau\omicron\ \pi\omicron\rho\epsilon\acute{\upsilon}\omicron\mu$.

Ex his apparet, verbis quinque esse genera, Actiuum, Passiuum, Neutrum, Medium, & Deponens.

Præter Genus alia septem habet accidentia, Modum, Speciem, Figuram, Numerum, Personam, Tempus, & Coniugationem.

Quinque sunt modi.

Indicatiuus, vt $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omega$.

Impe.

Imperatiuus, vt τύπτε.

Optatiuus, vt τύπτοιμι.

Subiunctiuus, vt εἰαὶ τύπῃω.

Infinitiuus, vt τύπτεν.

Species duę,

Primitiua, vt δέδω.

Deriuatiua, vt δέδεύω.

Figure tres,

Simplex, vt θνήσκω.

Composita, vt ἀποθνήσκω.

Decomposita, vt σὺ ἀποθνήσκω.

Numeri vt in nominibus tres,

Singularis, vt τύπῃω,

Dualis, vt τύπῃετον.

Pluralis, vt τύπῃομεν.

Personę tres, vt in Pronominibus.

Prima, vt τύπῃω.

Secunda, vt τύπῃεις.

Tertia, vt τύπῃς.

Tempora octo.

Præsens, vt τύπῃω.

D   Pra-

Præteritum imperfectum, vt ἐτυπτο.

Præteritum perfectum, vt ἔτυπον.

Præteritū plusquamperfectum, vt ἐτύπυον.

Indefinitum primum, vt ἐτύψα.

Indefinitum secundum, vt ἐτύπῃ.

Futurum primum, vt τυψώ.

Futurum secundum vt, τυπῶ.

Futura duo in verbis Actiuis & Medijs, & in passiva voce tria, & Indefinita duo, copia Græcæ lingue peperit. Indefinita à præterito perfecto nulla se differunt, nisi quod præteritum perfectum significat actionem paulò antè præteritam, Indefinita verò significant actionem indefinite præteritam, vt nescias modo ne an olim præterierit. Sed Indefinita frequentius in autorum lectione occurrunt, quam præterita.

Coniugationes Verborum sunt decem, Sex eorum quæ in ω exeunt, quatuor eorum quæ in μι terminant. Nam quæ in μῃ sunt, quia vel istorum passiva sunt & media, vel deponentia ἦς similia, eodem referantur.

DE

DE VERBIS IN

ω vel ομοι.

Verbum dicitur eius coniugationis esse, cuius distinctiua ω vel ομοι finale presentis indicativi immediatè precedit. Quæ vero distinctiua literæ sint cuiusque coniugationis, subiecta tabella patefaciet.

CONIUGATIONVM

distinctiōnes.

Prima igitur coniugatio Verborum grauitonorum est, quæ habent ante ω vel ομοι finale, β, π, φ, vel π, ut λείβω, πίρω, γράφω, τύπω. Quorum futurum ρ ψ, ut λείψω, πίρω, γράψω, τύπω. Præteritum vero per φ, ut λείφα, πίρω, γράφα, τύρω profertur.

SECUNDA.

Secunda Coniugatio est Verborum quæ habent ante ω vel ομοι finale, γ, κ, χ, κτ, ut λείγω, πλέκω, τρέχω, τέκτω. Quorum futurum per ξ, ut λείξω, πλέξω, τρέξω, τέξω. Præteritum vero per χ, ut λέλεχα, πίπλεχα, τίτρεχα, τέπτεχα, profertur.

D

4

Tertia

TERTIA.

Tertia est verborum, quæ habent ante ω , vel $\omicron\mu\omicron$ finale, δ vel θ , vel τ , ut $\alpha\delta\omega$, $\pi\lambda\eta\theta\omega$, $\alpha\nu\acute{\upsilon}\tau\omega$. Quorum futurum per σ , ut $\alpha\sigma\tau\omega$, $\pi\lambda\eta\sigma\omega$, $\alpha\nu\acute{\upsilon}\sigma\omega$. Præteritum vero per κ , ut $\eta\kappa\theta$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\lambda\eta\kappa\theta$, $\eta\nu\kappa\theta$ profertur.

QUARTA.

Quarta est verborum, quæ habent ante ω vel $\omicron\mu\omicron$ ζ vel α , ut $\phi\epsilon\gamma\acute{\iota}\zeta\omega$, $\acute{\omicron}\rho\acute{\upsilon}\alpha\omega$, $\acute{\omicron}\rho\acute{\upsilon}\tau\eta\omega$ Attice. Quorum futurum nunc per σ , ut $\phi\epsilon\gamma\acute{\iota}\sigma\omega$, nunc per ξ , ut $\acute{\omicron}\rho\acute{\upsilon}\xi\omega$, & præteritum nunc per κ , ut $\pi\acute{\epsilon}\phi\epsilon\gamma\alpha\kappa\theta$, nunc per χ , ut $\acute{\omega}\rho\upsilon\chi\alpha$, profertur. Quæ autem Verba in futuro ξ aut σ , & in præterito κ vel χ habent, infra annotabimus, ubi de futuro primo agemus.

QUINTA.

Quinta coniugatio est verborum, quæ habent ante ω vel $\omicron\mu\omicron$ finale, unam ex quatuor immutabilibus dictis, videlicet λ , μ , ν , ρ , ut $\psi\acute{\alpha}\lambda\lambda\omega$, $\nu\acute{\epsilon}\mu\omega$, $\kappa\epsilon\lambda\iota\omega$, $\alpha\pi\acute{\epsilon}\rho\omega$. Quorum futuræ penultimam corripuens, & extremam circumflectens per easdem immutabiles effert, ut $\psi\alpha\lambda\acute{\omega}$, $\nu\epsilon\mu\acute{\omega}$, $\kappa\epsilon\lambda\iota\acute{\omega}$,
 $\alpha\pi\acute{\epsilon}\rho\acute{\omega}$,

ὄ, αἰερώ. Præteritum vero ρ κ, ut ἔψαλ-
κα, νενέμηκα, κέκρηκα, ἔπαρκα.

SEXTA.

Sexta est verborum terminatorum
in ω vel ουγα purum, ω purum autem
dicitur, quod immediatè præcedit vo-
calis, vel sola, ut πειέω, vel in dipht hon,
γο, ut ἀκίω. Sunt tamen verba non
nulla, quæ in præsentis futuri distinctiuā
habent, ut αὐξω, ἀλέξω, ἔψω, sed sunt
verba anomala & defectiua per voca-
lis elisionem, ab αὐξέω, ἀλεξέω, ἐψέω,
in usitatis thematibus formata.

DE INDICATIVO

Verborum in ω.

De formatione præteriti imperfecti.

Præteritum imperfectum formatur à
præsentis persona prima singulari, ver-
tendo ω finale in ον, & augendo princi-
pium, si opus sit.

Nam si præsens incipit à consonante,
assumitur in principio verbi ε, idque
vocatur augmentum syllabicum, ut
τύπῳ, ἔτυπον, γράφω, ἔγραφον.

D s

Sin

Sin autem à vocali vel diphthongo mutabili incipit, tum conuertitur breuis vel anceps in suam longam, quod clarius ostendet figura sequens, idq̄ vocat̄ augmentum temporale.

VOCALLES MUTABILES.

• η ἀκέω, ἤκεον.

• ε conuertit̄ in η ut ἐλεείω, ἤλεέον.

• ω ὀνομάζω, ὀνόμαζον.

DIPHTHONGI MUTABILES.

• αι αἶρω, ἤρον.

• ει conuertit̄ in ω ut εἰκτείρω, ὤκτειρον.

• αυ ηυ αὐλέω, ἤυλεον.

• Attice ηυ εὐδω, ἤυδον.

Si vero praesentis initium ab alia vocali vel diphthongo, nempe, η, ι, υ, ω, φ, θ, & fuerit, initio nulla mutatio erit, sed ω tantummodo vertit̄ in ον ut ἤχεω, ἤχεον, ἴππεύω, ἴππευον, εἰκάω, εἰκαζον, ἔταω, ἔταον, εὐδω, εὐδον communiter.

EXCEPTIONES DVAE.

Excipiuntur primo Verba quaedam, quae quamuis ab ε incipiant, illud tamen
in

in imperfecto in η non mutant, sed assumunt ad id ι, ut diphthongus fiat, ut: ἔχω, εἶχον. ἔπω, εἶπον. ἔλω, εἶλον. ἔπομαι, εἶπόμην. ἐσήκω, εἶσηκον. ἐσιάω, εἶσίαον. ἐάω, εἶαον. ἐρπύζω, ἐρπύζον. ἐρύω, ἐρύον. ἐθίζω, ἐθίζον. ἔθω, εἶωθα. εἶω, εἶμαι. ἐργάζομαι, ἐργάζομαι. ἐρέω, ἐρέω. ἔρπω, ἔρπον. ἔλκω, ἔλκον. ἔλκω, ἔλκον. ἐκύω, ἐκύνον.

Secundò, verba nonnulla, quæ οὐ diphthongum omnino non mutant, ut οἶομαι, οἶώθην. οἶμέω, οἶμησαι. οἶνόω, οἶνίζω. οἶσρέω, οἶωνίζομαι, οἶωνασκοπέω, οἶωνοπολέω, οἶακίζω, οἶακονομῶ, οἶακωσσοφῶ.

Est præterea notandum, verba à ρ incipientia, augmenti causa non solum assumere ε, verum etiam ρ geminare, ut ῥίπτω, ῥῥίπτον. ῥέπω ῥῥέπον.

DE COMPOSITIONE

Præpositionum.

Præpositio per se cum aliqua orationis partem componitur, in quo est advertendum, quod si pars orationis, cum qua componitur, à consonante incipit simplicem eorum fieri contractionem

vt ex κτ̄ & γράφω fit καταγράφω: Sin autem incipit à vocali, & præpositio in vocalem exit, tum ea præpositionis vocalis vltima in compositione abijcitur, vt à παρά & ἀκμάω, fit παρακμάω.

EXCEPTIO.

Excipe πεῑ & πεῑ, quæ suam etiam vocalem seruant, vt ex πεῑ & ἔχω, fit πεῑέχω, Ex πεῑ & ἄγω, fit πεῑάγω.

NOTATIUNCULA.

Si abiecta præpositionis vocali ea exierit in tenuem, & dictio sequens inceperit à vocali aspirata, consonans tenuis præpositionis vertit̄ in suam aspiratam, vt ab ὑπὸ & ἐπιλίξω fit ἀφοπιλίξω.

ἐκ autem, qualicunq; vocali vel diphthongo in compositione sequente, vertitur in εξ: vt ab ἐκ & ἔλω, fit ἐξέλω ab ἐκ & αἰρέω fit ἐξαιρέω.

DE AUGMENTO

eiusmodi verborum.

Quando Verbum cum præpositione compositum, suo simplici nihil plus significat (sepe enim præpositiones orna-

CUS

tus vel carminis gratia adduntur) tum fit augmentum in principio, vt dictum est, ἐπέπω, ἐπέπον.

Quando vero compositum plus significat suo simplici, augmentum fit in medio, vt sequitur, separetur primum præpositio & verbum, postea formen^t præterita & Indefinita ad prædictum modum. Deinde denuo componantur, vt proxime dictum est, Α κῆ & ἀκῆω τίς κατακῆω, id est, exaudio. Præteritum imperfectum, κατήκων, κατέλειπον, κατέλειψαν.

Ita præcipiunt Grammatici, quod Tyronibus etiam satis esse puto, in primis tamen, qui certus esse volet, autores obseruet, in quibus neq; hanc, neq; ullam ferè aliam regulam adeo superstitione seruata aduertet.

DE INDEFINITO SECUNDO.

Indefinitum secundum nos à præterito imperfecto formamus, secuti Richardum Crocum præceptorem nostrum. Ea enim formandi ratio facilius nobis esse vide-

vide-

videtur, quam si ab Indefinito primo ducatur.

Fit ab imperfecto, si ante ω finale π , κ , λ , μ , reperitur, abijciendo posteriorem consonantem, penultimamque considerando, quemadmodum infra docebitur.

π τ ἔτυπον, ἔτυπον.

κ τ abijcit τνεῖκτον, ἔτικον.

λ λ ἔφαλλον, ἔφαλον.

μ ο ἔκαμνον, ἔκαμεν.

βλάπω, ἔβλαπον, ἔβλαβον.

Excipitur κρύπω, ἔκρυπον, ἔκρυβον.

à regula καλύπω, ἐκάλυπον, ἐκάλυβον

σκάπω, ἔσκαπον, ἔσκαβον.

DE PENULTIMAE

consideratione.

In omni indefinito secundo formando, est praeterea penultima imperfecti consideranda, & si in aliquam ex subiectis regulis inciderit, iuxta eius praescriptum mutanda.

REGULA I.

Si in penultima imperfecti η , ω , $\alpha\iota$, $\alpha\upsilon$, fuerit, in indefiniti secundi formatione vertatur in α .

η

η ἔλθηθον, ἔλαθον.
 ω vertitur in α vt ἔτραωθον, ἔτραθον.
 αι ἔδααιον, ἔδαον.
 αυ ἔπαιαιον, ἔπαιον.

REGVLA II.

Si & vel α diphthongum in penultima habet imperfectum, in indefiniti secundi formatione ε abijcitur.

& abijcit ε, vt ἔλα&θον, ἤλυθον.

αι ἔπειθον, ἔπιθον.

REGVLA III.

Si imperfectum in penultima habet ε vel α præcedente liquida, quæ subiuncta est alteri consonanti, vel sequente immediate liquida, mutabitur ε vel α in α.

ε ἔπλεκεθον, ἔπλεκεθον.
 præcedente liquida, sub- κθον.

iuncta alteri consonanti,

vel sequente liquida, mu-

αι tatur in α, vt ἔπασκεθον, ἔπασκεθον.

EXCEPTIO I.

A prima regulæ parte excipitur ἔφλεθον & ἔβλεπιν. Nam in his nulla mutatio fit,

fit, quamuis præcedat liquida subiuncta alteri consonanti, sed conuenit imperfectum & indefinitum secundum.

EXCEPTIO II.

Secundò excipiuntur trisyllaba quintæ coniugationis, quæ a diphthongum, quamuis sequatur liquida, in *a* non *æ* runt, sed solum *i* abijciunt, ut *ἐγείρω, ἤλαρον, ἤλαρον, ὀφείλω, ὄφειλον, ὄφελον.*

REGULA IIII.

Si Imperfectum exit in *αου* vel *εου*, in indefiniti secundi formatione abijcitur *a* vel *e*. Sic indefinitum secundum vna syllaba minuitur ab imperfecto. Sed verba terminata in *ω* purum, plerumq; carent indefinito secundo. In his vero quæ indefinitum secundum habent, quæ perpauca sunt, iuxta hanc regulam quartam id formabitur, ut *ἐβόαον: ἔβουον, ἐπίεον, ἐπιον.*

REGULA V.

Verba habentia ante *ον* imperfecti *σ*, *θ*, *ζ* siquidem in futuro *ξ* habuerint, vertunt eas in indefiniti secundi formatione
in

in γ. Sin autem σ in futuro habuerint,
commutant in δ.

ω ξ γ
η si in futuro habet vertit eas in ut:

ζ σ δ
ἐκράζον, κρᾶίξω, ἐκράγον,
ᾠρυσοσον, ὠρύξω, ᾠρυγον.
ἐπράτιον, πρᾶίξω, ἐπράγον.
ἐφράζον, φρᾶίξω, ἐφράδον.
ἑπλατίον, πλάίξω, ἑπλαδον.

Quæ per ω efferuntur, etiam per η
efferri possunt. Hactenus tradite regule
in his locum habent, quorum imperfe-
ctum duas syllabas excedit: nam si bi-
syllabum tantummodo fuerit, nulla fiet
mutatio, sed idem erit imperfectum &
indefinitum secundum: ἄδω, ἤδον. Ver-
ba quæ in nullam istarum regularum
incidunt, similiter dicta duo tempora
coincidentia habent, ἐχρῦσον, ἐχρῦσον,
ἔλεγον, ἔλεγον.

DE FUTURO

SECUNDO.

Futurum secundum formatur ab In-
definito

E

definito

definito secundo, vertendo *ov* finale in *ω* circumflexum, abijciendo augmentū temporale vel syllabicum, quod nec mutata vocali, vel diphthongo initiali indefiniti, in eam quæ præsentis initium existit, aut abiecto *ε*, quod in imperfecti formatione assumptum est: vt

ὄρυσσω, ὄρυσσον, ὄρυσσον, ὄρυσσῶ.

τύπλω, ἔτυπλον, ἔτυπον, τυπῶ.

οἰκτεῖρω, οἰκτεῖρον, οἰκτερον, οἰκτερῶ.

Quamobrem deficiente peculiari indefinito secundo, deficit etiam futurum secundum.

DE FUTURO PRIMO TRIVM
primarum coniugationum.

Futurum primum coniugationis primæ, secundæ & tertię, formatur à prima persona presentis, mutando distinctiuā præsentis in distinctiuam futuri, iuxta figuram superius positam, τύπλω, τύψω, λέγω, λέξω, ἄδω, ἄσω, πλῆθω, πλήσω.

DE FUTURO PRIMO
verborum Quartæ.

Quandoquidem verba quartæ coniugationis partim in futuro *ξ*, partim *σ* habent,

habent, quas ex Herodiano & Demetrio regulas notaſſe.

PRIMA.

Verba in $\alpha\sigma\omega$, $\tau\eta\sigma$, ut plurimum in futuro habent ξ , ut $\delta\rho\upsilon\sigma\omega$, $\delta\rho\upsilon\xi\omega$, $\pi\rho\acute{\alpha}\tau\eta\omega$, $\pi\rho\acute{\alpha}\xi\omega$.

Excipiuntur ſequentia, quæ habent σ , ut $\pi\lambda\acute{\alpha}\tau\eta\omega$, $\pi\lambda\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\epsilon\rho\acute{\epsilon}\sigma\omega$, $\epsilon\rho\acute{\epsilon}\sigma\omega$, $\iota\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\iota\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\pi\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\pi\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\lambda\acute{\alpha}\sigma\omega$, $\lambda\epsilon\upsilon\sigma\omega$. His adde $\pi\rho\epsilon\acute{\iota}\tau\eta\sigma$, cum vendo ſignificat.

SECUNDA.

Verba in $\zeta\omega$, pleraq; habent in futuro σ , ut $\delta\rho\epsilon\acute{\iota}\zeta\omega$, $\delta\rho\epsilon\acute{\iota}\sigma\omega$, $\phi\rho\epsilon\acute{\iota}\zeta\omega$, $\phi\rho\epsilon\acute{\iota}\sigma\omega$, $\beta\alpha\delta\acute{\iota}\zeta\omega$, $\beta\alpha\delta\acute{\iota}\sigma\omega$.

Quæ ſequuntur excipe, ut quæ habent ξ , ut $\sigma\iota\mu\acute{\omega}\zeta\omega$, $\sigma\iota\mu\acute{\omega}\xi\omega$, $\sigma\eta\rho\acute{\iota}\zeta\omega$, $\sigma\eta\rho\acute{\iota}\xi\omega$, $\alpha\iota\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\sigma\epsilon\upsilon\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\delta\lambda\omicron\lambda\upsilon\zeta\omega$, $\acute{\alpha}\lambda\alpha\pi\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\theta\rho\upsilon\lambda\acute{\iota}\zeta\omega$, $\kappa\rho\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\sigma\phi\acute{\alpha}\zeta\omega$, $\sigma\acute{\iota}\zeta\omega$, $\xi\acute{\epsilon}\zeta\omega$, $\tau\rho\upsilon\zeta\omega$, quod σ interdum habere reperitur, Adde $\pi\acute{\alpha}\gamma\zeta\omega$ quod cõmuniter facit $\pi\acute{\alpha}\gamma\zeta\omega$, Attice vero $\pi\acute{\alpha}\gamma\omega$.

DE FUTURO PRIMO

Verborum Quintæ.

Eius coniugationis primum futurum ſimiliter à prima perſona præſentis deducet, ultimã circumflectẽdo & corripiendo penultimã, ſi longa fuerit, $\mu\delta\rho\acute{\omega}$, $\iota\delta\rho\acute{\omega}$.

E 2

PENVL.

PENULTIMAE COR.

ripena' eratio.

Si ante ω finale praesentis reperiuntur
duae liquidae, penultima ut brevis fiat,
abijciatur earum posterior.

λ λ ψ $\acute{\alpha}\lambda\omega$, $\psi\alpha\lambda\acute{\omega}$,
abijcit   ut

$\mu\nu$ ν $\tau\acute{\epsilon}\mu\nu\alpha$, $\pi\mu\acute{\omega}$.

Sin autem in penultima praesentis $\alpha\upsilon$
vel ϵ fuerit, in futuri formatione abij-
citur ι ,

$\alpha\upsilon$ $\phi\acute{\alpha}\nu\omega$, $\phi\alpha\nu\acute{\omega}$.
abijciunt in futuro ι , ut

ϵ $\phi\theta\acute{\iota}\rho\omega$, $\phi\theta\epsilon\rho\acute{\omega}$.

DE FUTURO PRIMO VER-
borum sextae coniugationis.

Verba in ω purum, sextae coniugatio-
nis, futurum formant non per distinci-
uae mutationem, sed per eius nempe σ
assumptionem ante ω finale praesentis, ut
 $\pi\acute{\alpha}\nu\omega$, $\pi\acute{\alpha}\nu\sigma\omega$, $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\acute{\epsilon}\nu\omega$, $\beta\alpha\sigma\iota\lambda\acute{\epsilon}\nu\tau\omega$.

Attamen in verbis $\epsilon\omega$, $\alpha\omega$, $\chi\omega$ praeter
ea brevis vel anceps praesentis veniunt
etiam in suam longam.

$\acute{\epsilon}\omega$ $\nu\epsilon\tau\acute{\iota}$

εῶ   ἦσω   πιέω, πιήσω.
 ἄω vertitur in ἦσω vt βοάω, βοήσω.
 ὄω   ὠσω   χρυσάω, χρυσώσω.

Reperias tamen in autorum lectione verba nonnulla, ante αῶ, εῶ, vel οῶ, alia quam liquidarum habentia, quæ vocalem penultimæ non mutant, vt γελάω, γιλάω, τελέω, τελέσω, &c.

Item verba in εῶ, si dissyllaba fuerint, εῶ in ὄσω vertuntur, πλέω, πλεύσω, ῥέω, ῥεύσω. His adde κείω, κεύσω, κλαίω, κλαύσω.

DE INDEFINITO PRIMO.

Indefinitum primum formatur à prima futuri primi, vertendo ω finale in α, & assumendo augmentum in principio, vt in Imperfecto ostensum est, vt ἔτυπλον, τύψω, ἔτυψα. ἔλεγον, λέξω, ἔλεξα. ἤκισον, ἄκίσσω, ἤκισσα.

PECULIARE QUINTAE.

Circa verba quintæ coniugationis hoc amplius est obseruandum, si in penultima futuri fuerit α, vertitur in Indefiniti primi formatione in η; si verò ε vertitur in α diphthongum.

Ε   α verò.

ω ἔψαλλον, ψαλῶ, ἔψηλα,
vertitur in υτ

ε εἶδρον, ἰδρῶ, εἶμεινα.

Quandoq; tamen ω non mutatur in η, sed producitur solum, ἐμίσηνοι, μισῶ, ἐμίσησα, ἐχλίσηνον, χλιῶ, ἐχλίσησα.

DE PRAETERITO PRIMAE,
Secunda, Tertia, Quarta & Sexta
Coniugationis.

Præteritum perfectum dictarum coniugationum formatur à prima Indefiniti primi, mutando distinctiuam futuri in distinctiuam præteriti: Idcirco ita simpliciter procedit, si præsens incipit à vocali, vel à duabus consonantibus actu vel potentia, vel à ρ, ut ἀκῶ, ἤμισα, ἤμισα, εἶζω, ἔσιξα, ἔσιχα. ψιλῶ, ἐψίλωσα, ἐψίλωσα, ῥίπλω, ἔρριψα, ἔρριψα.

Excipe μῆμνημαι à μνάομαι. κέκτημαι à κτάομαι. πίπλωμαι à πλάομαι, πέπλωμαι à πλώω. In his enim verbis fit reduplicatio primæ consonantis, à qua thema Verbi incipit. Qualia præterita reduplicata etiam

am

am apud Latinos reperiuntur, ut pupu-
gi, momordi, &c.

Sin autem à consonante sola, vel eti-
am à muta cum liquida incipiat presens,
præponitur & reduplicatur etiam in
formatione perfecti prima presentis
consonans, ut τυπλω, ἔτυψα, τίτυφα.
γέαφω, ἔγεαψα, γέγεαφα.

EXCEPTIONES DVAE.

Excipe à γη & γηη incipientia. Nam
etsi sit muta cum liquida, nulla tamen fit
consonantis præpositio, sed distinctius
solum mutatio, ut γνώω, ἔγνωσα, ἔγνωκα.
γηηγέω, ἔγηηγόρησα, ἔγηηγόρηκα.

Secundo. Incipientia ab aspirata con-
sonante excipe. Nam ipsa aspirata non
præponitur, sed eius tenuis, (μακα.
θ τθωμάζω, εθώμασα, πθωί
φvertit in π ut φιλέω, ἐφίλησα, πεφίληκα
χ κ χαλκεύω, ἐχάλκωσα, κέε
χάλκωκα.

PECULIARE PRIMAE.

Est præterea notandum, quod verba
bisyllaba primæ coniugationis τες in pes

E 4 penultima

penultima habentia, illud in perfecti formatione in τρα vertunt, vt ερέψω, έρεσε ψω, έεραθα.

DE PRAETERITO

perfecto Quinta.

Præteritum perfectum quintæ conjugationis formatur à futuro primo, mutando ω finale in κ, obseruetur etiam augmento imperfecti, & si opus fuerit iuxta prædictas regulas, præponatur etiam prima presentis consonans, ψάλλω, έψαλλον, ψαλώ, έψαλκα.

NOTATIUNCULAE.

Quod si facta mutatione, vt dictum est, euenerit υ ante κ, vertitur υ in γ, vt φαίνω, φανώ, πέφαγκα.

Si verò præsens bisyllabū in ω exit, atq; in penultima habet ι, vel υ, vel κ, tunc υ nō vertitur in γ, sed omnino abijicitur, vt κείνω, κενώ, κέκεκα. θιώνω, θιωνώ, τίθηκα. κτείω, κτινώ, έκτακα. Reperias tamen nonnulla polysyllaba υ in γ vertentia superiorem in modum, vt μιαινώ, μιανώ, μειίαγκα. μολιώνω, μολιωνώ, μεμόλυγα, adde όξυνω, & si qua alia sunt.

DE

DE PENULTIMA.

Est præterea in hac formatione obseruandum, si futurum dissyllabum in penultima habuerit ε, id in præterito perfecto mutari in α vt κτείνω, κτενῶ, ἐκτείνῃ, ἀπείρω, ἀπερῶ, ἔσπαρα.

Sin autem futurum in μω exierit, penultima non mutatur ad dictum modum, sed quacumq; penultima existente ῶ vertitur in ηκα, vt πέμνω, πέμῶ, πέτιμηκα, νέμω, νεμῶ, ενέμηκα, κάμνω, καμῶ, κέκαμηκα. Ex his nonnulla syncopata proferuntur, πέτιμηκα, κέκαμηκα.

DE PLUS QUAM PERFECTO.

Præteritum plusquamperfectum formatur à prima præteriti perfecti, mutando finale α in ει, vt ἤκκα, ἤκεεν. ἔσφα, ἔσφαιεν.

Si tamen perfecti initium fuerit consonans, assumitur præterea ad plusquam perfectum formandum in principio ε, vt πίτυφα, ἰπιτίφαιεν.

Ε 5 DV AB

DE VERBO.

DE PRÆSENTIS REGVLAE IN

reliquis Modis notanda.

In formatione temporum in reliquis modis indefinitorum, augmenta abijciuntur, quemadmodum in futuro secundo docuimus, ἐτυψα, τὸψον.

In iisdem modis praesens & Imperfectum, similiter perfectum & plusquamperfectum coincidunt, id quod ex autorum lectione deprehenditur.

DE IMPERATIVO.

In Imperativo quatuor tantum tempora formantur; Praesens, Praeteritum & Indefinitum secundum formantur à prima persona indicatiuorum, mutando ultimam in e, vt τὸπιω, τὸπιε, à τίτυφα, τίτυφε ab ἐτυπον, τὸπε fit.

Indefinitum vero primum peculiari ratione fit à prima persona Indicatiui, mutando ultimam in ov, ab ἐτυψα enim τὸψον dicimus.

Futura Imperatiuus non format, sed eorum loco in oratione vtimur perfecto & Indefinitis, quæ in Imperatiuo vim futurorū obtinent.

DE

DE OPTATIVO.

Optatiui tempora omnia formantur à prima p̄sona sui Indicatiui, mutando vltimam in *οι*. Excipitur Indefinitum primum, quod fit mutata vltima indicatiui in *οι*. Sic à *τύπλω*, *τύποι*, à *τύψω*, *τύψοι*, à *πύφω*, *πύφοι*, ab *ἔτυπον*, *τύποι*, à *τυπῶ*, *τυπῶι*. Sed ab *ἔτυψα* fit *τύψοι*. In omni autem persona Optatiui reperitur diphthongus, *οι*, vel in penultima syllaba, vel in vltima. Excipit̄ indefinitum primum Optatiui, quod peculiariter habet diphthongum *ου*.

DE SUBIUNCTIVO.

In Subiunctiuo quatuor tantūmodo formantur tempora, eaq̄ omnia à prima persona Indicatiuorum suorum, *ω*, *οι*, *α*, in *ω* mutando, vt *τύπλω*, *ἰὰν* *τύπλω*, *ἔτυπον*, *τύπω*, *πύφω*, *πύφω*, *ἔτυψα*, *τύψω*.

Futura hic modus non format, sed eorum loco vtimur in oratione Perfecto & Indefinitis. Quę q̄ suam & futurorū vicem præstant, interpretaberis *πύφω*, verberauerim & verberauero, tum eua
verbe-

verberassem, iuxta regulam secundam
de reliquis modis traditam.

DE INFINITIVO.

Infinitivus presentis, futuri primi &
secundi, & Indefiniti secundi, formatur
à prima persona sui Indicativi, mutando
ultimam in ει. Sic à τὸ πῶ fit τὸ πει, à τὸ
ψω, τὸ ψει, ab ἔτυπον, τυπειν, à τυπῶ, τυπεῖν.
Nam Infinitivus Indefiniti secundi cum
futuri secundi Infinitivo coincidit, eun-
dem etiam servans accentum.

Infinitivus Indefiniti primi à prima
persona Indicativi, assumendo ad α finale
s, ut fiat α diphthōgus, ut ἔτυψα, τυψαι.

Præteritum perfectum formatur à
tertia persona sui Indicativi, assumendo
in fine ει, ut πτύφθαι, πτυφέναι. Hic mo-
dus per numeros & personas non va-
riatur, sed sub vna terminatione omnes
præstat, ut:

Præsens & Imperfectum,	τύπειν.
Perfectū & Plusquāperfectū,	πτυφέναι.
Indefinitum primum,	τύψαι.
Indefinitum secundum,	τυπεῖν.

Futurum

Futurum primum, τύψαιν.
 Futurum secundum, τυπῶν.

DE PARTICIPIIS

Verborum in ω.

Non sum mei oblitus, qui initio participium partem orationis à verbo separatam posuerim, iam vero intermiscēā, neq; enim fit sine causa. Commodius enim Tyroni puto, si cuiq; generi & terminationi verborum, formatio participiorum eius subiiciatur.

Participium masculinum presentis & utriusq; futuri fit à prima sui indicatiui, addendo fini ν, *τύπλω, τύπλων, τύψω, τύψων, τυπῶν, τυπῶν.*

Fœminina horum deducuntur à suis masculinis, ων vertendo in ῥα, ut *τύπλων, τύπλωρα, τύψων, τύψωρα, τυπῶν, τυπῶρα.*

Neutra eorum similiter à masculinis, ων in ον mutando, præterquam in futuro secundo, ubi ῶν in ῶν conuertitur, *τύπλων, τυπῶν, τύψων, τύψων, τυπῶν, τυπῶν.*

In definiti secundi participium masculinum fit à prima persona sui indicatiui, abῆ-

abijciendo augmentum, & *ων* in *ων* con-
uertendo, vt *ετυπων*, *τυπων*.

Fœminina vero & neutra deduc à
masculino, vt in præfenti *τυπων*, *τυπῶσαι*,
τυπον.

Indefiniti primi participium masculi-
num, forma à secunda persona sui Indi-
canti, abieeto augmento, *ετυψας*, *τυψας*.

Fœmininum à masculino, assumto in
fine *α*, vt *τυψας*, *τυψασα*.

Neutrum similiter à masculino, *ας* in
ου uerso, vt *τυψας*, *τυψου*.

Præfenti perfecti participium mascu-
linum forma à prima persona sui indi-
canti, *α* in *ως* uertendo, vt *πετυφα*, *πετυ-*
φας.

Fœmininum à masculino, *ως* in *ηα*
uertendo, vt *πετυφως*, *πετυφηα*.

Neutrum similiter à masculino, *ως* in
ος mutato, vt *πετυφως*, *πετυφος*.

DE EORUM DECLI-

natione.

Omne participium verborum in *ω*,
masculini & neutri generis, est declina-
tionis

tionis quintæ. Quæ vero fœminina sunt, secundam declinationem sequuntur, id quod figura sequens ob oculos ponit,

Præsens & Imperfectum,

ὁ τύπων	ἔ τυπῶντος,
ἡ τυπῶσα	ἔ τυπῶσας,
τὸ τυπῶν	ἔ τυπῶντος.

Perfectum & Plusquamperfectum,

ὁ πετυφῶς	ἔ πετυφῶτος
ἡ πετυφῶσα	ἔ πετυφῶσας
τὸ πετυφῶς	ἔ πετυφῶτος.

Indefinitum primum,

ὁ τύψας	ἔ τύψατος
ἡ τύψασα	ἔ τύψασας
τὸ τύψας	ἔ τύψατος.

Indefinitum secundum,

ὁ τυπῶν	ἔ τυπῶντος
ἡ τυπῶσα	ἔ τυπῶσας
τὸ τυπῶν	ἔ τυπῶντος.

Futurum primum,

ὁ τύψων	ἔ τυψουτος
ἡ τύψουσα	ἔ τυψουσας
τὸ τύψων	ἔ τυψουτος.

Futurum

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν

ὁ τυπῶν

ἡ τυπῶν

ἡ τυπῶν

τὸ τυπῶν

τὸ τυπῶν

Græcæ literaturæ candidatis sepe numero coniugatio verborum & temporum formatio tantum negotij facelsit, vt rei difficultate, quæ reuera nulla est, complures conterriti, spem omnem discendi abijciant, & industriã deponant. Quare studiosos sedulo monemus, ne specie & tanquam præstigijs falsę difficultatis decepti, rejci se à studio Græcarum literarum patiantur, sed sciant atq; adeo videant difficultatē in formatione temporum nullam esse posse, quæ tam paucis, quas iã absoluiimus, regulis tota continetur. Nam q̄ perpauca hæc, quę de actiuorum temporū formatione hæcenus tradidimus, tenuerit, is iam Græcæ Grammatices maiorem partem assecutus, fereq; omni laboris molestia defunctus est: quandoq; dem omnia, quę restant de formandis temporibus Passiuorum

uorum

uorum & Mediorum, ex Actiuorum cognitione pendeant, eaq̄ veluti basi nitantur. Qui igit̄ actiua tempora formare didicerit, perfacile passiua & media, quæ ab actiuis formantur, animo complectetur. Sed quoniam omnino in p̄ntu actiuorum temporum formationem, ac non minus quàm digitos & vngues suos notam habere studiosos oportet, Pliniusq̄ ipse de fragilitate humane memorie non iniuria queritur, ea studiosis memorie subsidia præbeimus, quibus cum exiguo temporis spacio, tum minimo negotio, omnium actiuorum temporum formatio firmè inscribetur animo, & manebit alta mente reposita.

Consulimus igitur studiosis omnibus, vt cum primum de temporum actiuorum formatione regulas, vel à Præceptore expositas, vel suo Marte studioq̄ lectas intellexerint, (Quanquam enim operosum, non tamen prorsus ἀδύνατον p̄fecto fuerit, studiosum Latine Gram-

F matices

matices scientia instructum, meoq; cō-
 silio obsequentem *αυτοδιδασκτον* Græcam
 Grammaticam hinc adipisci) initio singu-
 gulis diebus verbum vnum atq; alterū
 formant, deinde p̄gressi paulatim, sin-
 gularum coniugationū vnum verbum,
 postremō plura verba per omnia tem-
 pora & modos eundo, regulasq; subinde
 inspiciendo, & omnia ad p̄ceptiones
 exigendo, vna cum participiis absol-
 uant, eaq; aut pugillaribus imprimant,
 aut palimpsesto, aut chartis illinant. Tē-
 pora denique formata p̄ceptoribus
 quotidie exhibeant emendanda, aut si
 p̄ceptorū ope fuerint destituti, ipsi sint
 sibi *εργασίαςται*. Hac exercitatione qui
 duarū vel trium hebdomadarū curriculo
 vsi fuerint, id quasi ludibundi assequen-
 tur, vt tempora actiuorum omnia citra
 ediscendi laborem, quem pleriq; omnes
 fugimus, & sæpe inutilem experimur,
 quum non raro quæ edidicimus, paulo
 momento rursus elabantur, memoriæ
 penitus affixa p̄petuo insideant, quibus

in

in animo iam planissimè insculptis, sua
 diosus p̄gredietur, ac Passiuorum etiam
 & Mediorū tempora p̄ omnes Modos
 formans, charactē deletitię illinens acti-
 uis aggregabit, & in vnum quasi concili-
 liū conuocabit, tribus veluti ordinibus
 distincta. In hac iudem exercitatione p̄
 duas aut tres hebdomadas studiosus v̄-
 sabit, & experietur discussa iam vana illa
 difficultatis nebula, rem omnem sic esse
 lucidam & p̄spicuum, & p̄ceptu facilem,
 vt nemo iam amplius possit difficulta-
 tis pretextu ignauiam suam conuestire.
 Quod superest igitur, animi inductione
 & voluntate opus est, vt imperes ipse
 tibi semel deuorare tedium Grammati-
 cum, semelq̄ exorbere hanc molestiam,
 siquidem hæc non voluptas potius est,
 quàm molestia.

De formatione vero personarū, nihil
 admodum sollicitudinis restat. Non .n.
 vt apud Latinos singulę coniugationes
 peculiare personis habent: sed omniū
 coniugationum personę ad vnum ex-
 emplum & regulam queruntur. quas si

F 2 aliquoties

aliquoties studiosus precum ritu pmur-
murauerit, facile memoriæ mandabit.

DE PASSIVIS

Verborum in ω.

DE INDICATIVO.

Præfens fit à prima persona presentis
actiui, mutando ω in ομαι, vt τύπω, τύπο-
μαι.

Præteritum Imperfectum fit à prima
imperfecti actiui, mutando ον in όμην, vt
έτυπον, έτυπόμην.

DE PERFECTO.

Perfectum passiuum fit ab actiuo,
vertendo:

Φα in μμαι, vt τέτυφα, τέτυμμαι.

χα in γμαι, vt λέλεχα, λέλεγμαι

σμαι, vt πέπικα, πέπισμασ.

κα modo in μμαι, vt έψαλκα, έψαλμαι.

in quibus σ connecti non potest. De
quibustres notantur regulæ.

PRIMA.

Verba tertiæ coniugationis mutant
μαι in σμαι. Verba quartæ coniugatio-
nis,

nis, quæ in præterito actiuo habent κα
mutant illud etiam in σμη, vt Φερίζω, πέ-
Φερισκα, πέΦερισμη.

SECUNDA.

Verba quintæ coniugationis κα mu-
tant in μη, vt κέκεκα, κέκεμη. ἔψαλα, ἔψαμη.

Excipiuntur verba quintæ coniuga-
tionis, quæ perfectum actiuum in γκα
formant. Nam illud in formatione pas-
siui in μμη vertunt, vt πέφαγα, πέφασ-
μη. μεμόλυγα, μεμόλυμη.

TERTIA.

Verba sextæ coniugationis in αω, εω
οω, si in penultima præteriti actiui, η vel
ω habuerint, in formatione perfecti pas-
siui κα in μη, & non in σμη vertunt, vt
ποίηω, ποίηκα, ποίημη. βοάω, βεβόηκα,
βεβόημη. χερύσω, κερύσωκα, κερύσωμη.

De cæteris verbis in ω purum, non
est certa regula, partim enim eorum κα
in σμη, vertunt, vt ἀκίζω, ἤκισκα, ἤκισμαι.
Partim vero in μη, vt βασιλεύω, βεβασί-

F 3 λάκα,

ἀδὲ βεβασιλευμαι, quapropter in hac
re autorum usum obseruabis.

DE PERSONIS PERFECTI.

Quoniam difficilior & operæ maio-
ris est formatio personarū huius tempo-
ris, continuo eam subiiciendam putavi.

Secunda igitur persona fit à prima
vertendo.

μαι	ψαι	τίτυμαι, τίτυψαι,
γμαι in	ξαι	λέλεγμαι, λέλεξαι.
σαι	σαι	πέπησαι, πέπησαι.
μαι		πεποίημαι, πεποίησαι.

EXCEPTIO.

Verba quintę coniugationis, quę pri-
mam formant in μαι, idipsum in υσαι
vertendo faciunt secundam, vt πέφαμ-
μαι, πέφασαι, μεμόλυμαι, μεμόλυσαι.

Tertia persona fit à secunda, & tendo

ψαι	παι	τίτυψαι, τίτυπαι.
ξαι in	κται	λέλεξαι, λέλεκται.
σαι	σαι	πέπησαι, πέπησαι.
σαι	ται	in quinta coniuga- tione εψαλοσαι, εψαλται, in quibus σ connecti non potest.

ΝΟΤΑ.

ΝΟΤΑΤΙΥΝ CΥΛΛΑ.

Verba textę coniugationis in *μαι* simplex primam formantia, *σαι* secundæ in *ται*, & non in *σαι* commutare solent, ut *πεποιήμαι*, *πεποίησαι*, *πεποίηται*. *Βεβασιλεύμαι*, *Βεβασιλεύσαι*, *Βεβασιλεύται*.

Prima persona dualis formatur à prima singulari *μαι* in *μέθον* verso, ut *τίτυμα* *μαι*, *τίτυμμεθον*.

Secunda verò dualis, fit à tertia singulari, vertendo

<i>παι</i>	<i>φθον</i>	<i>τίτυπαι</i> , <i>τίτυφθον</i> .
<i>κται</i>	<i>χθον</i>	<i>λέλεκται</i> , <i>λέλεχθον</i> .
<i>ται</i>	<i>ιν</i> <i>θον</i>	<i>πεποίηται</i> , <i>σπεποίηθον</i> .
		<i>πέπησαι</i> , <i>πίπηθον</i> .
<i>ται</i>	<i>θον</i>	in quibus <i>σ</i> cōnecti nō potest, ut <i>έψαλ-</i> <i>ται</i> , <i>έψαλθον</i> .

Prima persona pluralis fit à prima duali, vertendo *ον* finale in *α*, ut *τίτυμμεθον*, *τίτυμμεθα*.

Secunda fit à secunda duali, *ον* in *ε* mutato, ut *τίτυφθον*, *τίτυφθε*.

Tertia formari non potest in his, quo-

F 4 IUM

rum tertia singularis in *ται* non purum exit, sed loco eius utimur participio perfecti, cum verbo substantiuo, *πίτυς πλοι, πτυμῶν εἰσι.*

Si autem *ται* tertia singularis purum est, tum ab ea formatur tertia pluralis, assumendo *ν* ante *ται*, *ᾤποίηται, ᾤποίησται, κέκεραται, κέκερυνται.*

DE PLUS QUAM PERFECTO.

Plusquamperfectum formatur à suo perfecto, mutando *μαι* in *μεν*, & si perfectum à consonante inceperit, assumendo in principio etiam *ε*, ut *ἔψαλμαι, ἐψάλμεν. πίτυμαι, ἐπίτυμεν.*

DE FORMATIONE

Personarum.

Personas cæteras eodem modo, quo in perfecto formabis, hoc obseruato, quod ubi perfecti persona exit in *αι*, in plusquamperfecto in *ο*, ut *πίτυψαι, ἐπίτυψο.*

DE PAULO POST FUTURO.

Peculiare futurum verba passiuia præter cætera habent, quod paulo post futurum

turum appellatur; vnde etiam eius significatio apparet.

Formatur autem à secunda singulari præteriti perfecti, *α* finale in *ομω* mutando *πέτυψα*, *πέτυψομαι*.

DE INDEFINITO PRIMO.

Indefinitum primum formatur à tertia singulari perfecti, vertendo:

<i>παι</i>	<i>φθλω</i>	<i>πέτυπτα</i>	<i>έτύφθλω</i> ,
<i>κται</i>	<i>ιν χθλω</i>	<i>λέλεκτα</i> ,	<i>έλέχθλω</i> .
<i>σαι</i>	<i>θλω</i>	<i>πέπησαι</i> ,	<i>έπηθλω</i> .
<i>ται</i>	<i>θλω</i>	<i>έψαλτα</i> ,	<i>έψάλθλω</i> .

Et si perfectum à consonante incipit, est ea abijcienda, vt idem initium habeat indefinitum cum imperfecto.

DE INDEFINITO SECUNDO.

Indefinitum secundum passium deducitur à sui actiui persona prima, *ου* in *ην* vertendo, vt *έτυπον*, *έτύπλω*.

DE FUTURO PRIMO

& secundo.

Futurum primum & secundum formatur à prima persona sui indefiniti pas-

F s sui,

sive, $\lambda\omega$ in $\eta\sigma\sigma\mu\epsilon\gamma$ vertendo & abijciendo augmentum, vt $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\lambda\omega$, $\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\sigma\mu\epsilon\gamma$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\pi\lambda\omega$, $\tau\upsilon\phi\theta\eta\sigma\sigma\mu\epsilon\gamma$.

DE IMPERATIVO.

Præsens Imperatiui formatur à præsentis Indicatiui, mutando $\sigma\mu\epsilon\gamma$ in ς , $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omicron\sigma\mu\alpha\varsigma$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\varsigma$.

Indefinitum primum fit à tertia sui Indicatiui, assumendo π in fine, vt $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\pi$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\pi$.

Indefinitum secundum similiter fit à tertia sui Indicatiui, assumendo in fine $\theta\iota$, vt $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\theta\iota$, $\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\theta\iota$.

Si tamen in vltima tertiæ Indicatiui fuerit aspirata, assumet λ , vt $\epsilon\pi\acute{\iota}\theta\eta\lambda$, $\pi\acute{\iota}\theta\eta\lambda$.

DE PERSONIS.

Reliquæ personæ formant à secunda persona $\eta\lambda$ vel $\eta\theta\iota$ variando, vt sequitur

$\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\lambda$	D.	$\eta\tau\epsilon\nu$,	$\eta\tau\epsilon\nu$.
$\eta\tau\omega$			
$\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\eta\theta\iota$	P	$\eta\tau\epsilon$,	$\eta\tau\omega\sigma\epsilon\nu$.

Perfectum fit à secunda persona sui Indicatiui, $\alpha\gamma$ in $\omicron$ solum verso, $\pi\acute{\iota}\tau\upsilon\psi\alpha\gamma$, $\pi\acute{\iota}\tau\upsilon\psi\omicron$.

Tertia

Tertia fit à secunda vertendo

ψο	φθω	τέτυψο, τετύφθω.
ξο	χθω	λέλεξο, λέλεχθω.
ω	ωθω	πέπησο, πεπέσθω.
ω	θω	in qbus σ conne-
		cti non potest, ε-
		ψαλλω, εψάλλω.

Reliquæ personæ formantur à tertia,
ω finale variando, vt sequitur,

ω. D. ον. ων. P. ε. ωσειω.

DE OPTATIVO.

Præsens & futura omnia formantur à
prima persona sui Indicatiui, variando,
ομαι in οίμω, vt τίπινομαι, τυπείμω, τυφ-
θίσομαι, τυφθίσοίμω, τυπήσομαι, τυπησεί-
μω, τετύψομαι, πτυψοίμω.

Indefinitum vtrumq; fit à prima sui
Indicatiui, ω in είω verso, vt έτύφθω,
τυφθείω, έτύπω, τυπέω.

Præteritum perfectum plerumq; in
hoc modo non format, sed loco eius v-
timur participio perfecti, & verbo sub-
stantiuo eiusdem modi, quod apud La-
tinos in omni pfecto passiuo usu venit,
πτυμμένω είω, βασιλευμένω είω.

Pl. e

Plerunq; dixi, quia si perfectum Indicatiui in $\eta\mu\alpha\iota$ vel $\omega\mu\alpha\iota$ exierit, formabitur ab eo perfectum Optatiui $\mu\alpha\iota$ in $\mu\lambda\omega$ vertendo, & sub η vel ω , diphthongus vt fiat i subscribendo, vt $\omega\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\alpha\iota$, $\omega\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\lambda\omega$, $\kappa\epsilon\chi\epsilon\upsilon\sigma\sigma\mu\alpha\iota$, $\kappa\epsilon\chi\epsilon\upsilon\sigma\sigma\omega\mu\lambda\omega$.

Reliquæ personæ formantur in his à prima $\mu\lambda\omega$ variando, vt sequitur.

S. $\omega\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\lambda\omega$ $\omega\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\lambda\omega$, $\omega\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\lambda\omega$, $\omega\pi\epsilon\pi\omicron\iota\eta\mu\lambda\omega$

D. $\mu\epsilon\theta\omicron\nu$, $\omega\theta\omicron\nu$, $\omega\theta\lambda\omega$

P. $\mu\epsilon\theta\alpha$, $\omega\theta\epsilon$, $\iota\theta\omega$.

DE SUBIUNCTIVO.

Presens subiunctiui fit à prima persona presentis indicatiui passiu, de quo aduertendum est, $\omicron$ in ω , & ϵ in η ubiq; vertenda esse, vt $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omicron\mu\alpha\iota$, $\epsilon\acute{\alpha}\nu$ $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omega\mu\alpha\iota$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\tau\alpha\iota$, $\epsilon\acute{\alpha}\nu$ $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\eta\tau\alpha\iota$, $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\epsilon\theta\omicron\nu$, $\epsilon\acute{\alpha}\nu$ $\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\eta\theta\omicron\nu$, & sic de alijs.

Indefinitum vtrumq; fit à prima sui Indicatiui, $\lambda\omega$ in ω circumflexum mutata, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\phi\theta\lambda\omega$, $\tau\upsilon\phi\theta\omega$, $\epsilon\tau\acute{\upsilon}\pi\lambda\omega$, $\tau\upsilon\pi\omega$.

Perfectum (quemadmodum in Optatiuo) plerunq; non formatur, sed vicem eius præstat participium perfecti, cum

cum verbo substantiuo eiusmodi, vt
πετυμυδύθη, ὦ ἦς, &c.

In his autem que in ημοι vel ωμαι per-
fectum Indicatiui finiunt, format̃ subiū-
ctiuū ab eo η vel ω in ὦ verso, vt πεποιή-
μαι, πεποιῶμαι. κερύσωμαι, κερύσῶμαι.

Secunda fit à prima, ὦμοι in vocalem
indicatiui p̃fecti, cum i subscripto com-
mutando, eāq̃ circumfleſtendo, πεποιή.

Tertia verò à secunda, mutando η vel
ὦ in ἦται, vt πεποιήται, κερύσῃται.

Reliquæ personę formantur à secun-
da η vel ὦ variando, vt sequitur:

D.	ὠμεθον	ἦσθον	ἦσθον.
P.	ὠμεθα	ἦσθε	ἦνται.

DE INFINITIVO.

Præſens & tria futura formantur à ter-
tia singulari suorum Indicatiuorum ται
in αται vertendo, vt τύπεται, τύπεται, τυφ-
θήσεται, τυφθήσεται. τυπήσεται, τυπήσεται
πετύψεται, πετύψεται.

Perfectum infinitiui fit à secunda plu-
rali Indicatiui, ε in αι verso, τέτυφθε, πε-
τύφθαι.

Indefi-

Indefinitum utrumque fit à prima sui
Indicatiui, assumēdo in fine *vay*, ut ἐτύφ-
θλω, τυφθλώας, ἐτύπλω, τυπλώας.

PARADIGMA INFINITIVI.

Præsens & Imperfectum, τυπλεῖσθαι.

Perfectū & Plusq̄perfectum, πετύφθαι.

Aoristus primus, τυφθῆναι.

Aoristus secundus, τυπῆναι.

Futurum primum, τυφθήσεσθαι.

Futurum secundum, τυπήσεσθαι.

Paulo post futurum, πετύψεσθαι.

DE PARTICIPIIS EORUM.

Participia presentis trium futurorum
& præteriti perfecti deducunt à prima
persona suorum Indicatiuorum, *μας* ver-
tendo in *μῶσθαι*, ut τυπλωμασ, τυπλόμωσθαι,
τίτυμμασ, πετυμμάμωσθαι, τυφθήσασμασ, τυφθῆ-
σῶμωσθαι, τυπήσασμασ, τυπησῶμωσθαι, πετύψο-
μασ, πετυψῶμωσθαι.

Indefiniti utriusque participia masculi-
na deducuntur à prima suorum Indica-
tiuorum *λω* in *εις* commutato, ἐτύφθλω,
τυφθῆεις, ἐτύπλω, τυπῆεις.

Fœminina verò à masculinis, assu-
mendo in fine *α*, ut τυπῆσα.

Neutra

Neutra similiter à masculinis *εις* in *ευ* mutato, *τυφθεις τυφθεν, τυπεις τυπειν.*

Fœminina sunt declinationis secunde, *τυφθαις, τυφθεισας, τυπαις, τυπεισας.*

Masculina vero & neutra quinte, genitium autem formant *εις* vel *ευ* in *εντες* mutando, *τυφθεις, τυφθεντες τυφθεν, τυφθεντες. τυπεις, τυπειντες, τυπειν τυπειντες.*

DE MEDIIS VERB

horum in ω.

Quę appellentur Media, cum de verborum generibus tractaretur, est ostensum, idq; ex Theodori Gazæ sententia, quam ego, vt verissimam, sequendam censeo.

DE INDICATIVO.

Præsens omnium modorum coincidit cum suo passiuo, vt *τόπιμα, τόπισ, τοπιόμεν, εὖν τόπιμα, τόπισαυ.*

Præteritum imperfectum itidem coincidit cum Passiuo, vt *ἔτυπιόμεν,*

Futurum primum sicut præsens formatur à prima sui indicatiui actiui, *ω* vertendo in *ομαι*, vt *τόψω, τόψομαι.*

Excipitur

Excipitur futurum primum quintæ coniugationis, quæ vertit ω in $\delta\mu\alpha\iota$, vt $\mu\delta\rho\omega$, $\mu\delta\rho\delta\mu\alpha\iota$, $\sigma\epsilon\lambda\omega$, $\sigma\epsilon\lambda\delta\mu\alpha\iota$.

Futurum secundum similiter fit à suo actiuo, vertendo ω in $\delta\mu\alpha\iota$, vt $\tau\upsilon\pi\omega$, $\tau\upsilon\pi\delta\mu\alpha\iota$.

Indefinitum primum fit à prima persona sui actiui assumendo in fine $\mu\epsilon\omega$, vt $\epsilon\tau\upsilon\psi\alpha$, $\epsilon\tau\upsilon\psi\acute{\alpha}\mu\epsilon\omega$.

Indefinitum secundum sicut præteritum imperfectum fit à suo actiuo $\omicron\upsilon$ finale primæ personæ vertendo in $\acute{\omicron}\mu\epsilon\omega$, vt $\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\upsilon$, $\epsilon\tau\upsilon\pi\acute{\omicron}\mu\epsilon\omega$.

DE PRÆTERITO PERFECTO.

Præteritum perfectum Medium deducitur à prima sui actiui, vertendo distinctiuam præteriti in eam consonantem quæ $\omicron\upsilon$ Indefiniti secundi præcedit, $\epsilon\tau\upsilon\pi\omicron\upsilon$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\phi\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\upsilon\pi\alpha$.

EXCEPTIONES.

Excipiuntur verba in $\lambda\omega$, $\rho\omega$, & $\omega\upsilon\upsilon$ rum, ea enim distinctiuam præteriti omnino abijciunt, non in aliam mutant, vt $\epsilon\psi\alpha\lambda\eta\sigma$, $\epsilon\psi\alpha\lambda\alpha$, $\epsilon\sigma\tau\alpha\rho\eta\sigma$, $\epsilon\sigma\tau\alpha\rho\alpha$, $\eta\kappa\sigma$, $\eta\kappa\alpha$. Per-

Per pauca tamen reperias verba in ω purum, quæ medium perfectum habeant vsitatum, & quæ habent nonnulla regulam etiam non sequuntur, $\delta\epsilon\pi\acute{\iota}\omega$, $\delta\epsilon\delta\epsilon\pi\eta\alpha$, $\delta\epsilon\delta\epsilon\pi\alpha$.

In $\alpha\omega$ & $\gamma\omega$ exeuntia, eo omnino carent, præter $\alpha\kappa\acute{\gamma}\omega$.

Secundò excipe χ ba in $\nu\omega$, mutantia, in γ in præterito, ea namq; abijciunt, & γ in ν denuo vertunt, $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\nu\eta\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\eta\eta\alpha$.

Tertiò excipe verba quintæ conjugationis, quæ in $\eta\eta\alpha$ præteritum formant. Eorum namq; perfectum fit ab actiuo, abijciendo, $\eta\kappa$, vt $\kappa\epsilon\kappa\acute{\alpha}\mu\eta\eta\alpha$, $\kappa\acute{\epsilon}\kappa\alpha\mu\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\tau\epsilon\mu\eta\eta\alpha$, $\tau\acute{\epsilon}\tau\omicron\mu\alpha$.

DE PENULTIMA perfecti.

Si in penultima presentis actiui fuerit α , vertitur ea in perfecti medi formatione in η , vt $\phi\acute{\alpha}\nu\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\alpha\gamma\eta\alpha$, $\pi\acute{\epsilon}\phi\eta\eta\alpha$.

Si vero in penultima fuerit ϵ vel $\epsilon\sigma$, vertetur ϵ in perfecti medi formatione in o , vt $\pi\acute{\iota}\sigma\omega$, $\pi\acute{\epsilon}\pi\eta\eta\alpha$, $\pi\acute{\iota}\mu\iota\delta\eta$, $\sigma\omega\epsilon\rho\omega$, $\epsilon\sigma\sigma\alpha\rho\eta\alpha$, $\epsilon\sigma\sigma\omicron\rho\eta\alpha$.

G

DE

Plusquamperfectum formatur à suo perfecto medio eodem modo quo in actiuis, ἤκεα, ἤκεεν. τίτοπα, ἐτετόπην.

DE IMPERATIVO.

Præsens Imperatiui coincidit cum suo passiuo τίπης. Eodem modo formatur Imperatiuus Indefiniti secundi à prima persona sui Indicatiui, mutando ὀμλεω in ᾧ circumflexum, vt ἐτοπούμω, τυπῆ.

Indefinitum primum autem formatur à prima sui Indicatiui, vertendo ἄμλεω in αῖ, vt ἐτοψάμω, τυψαῖ.

Præteritum perfectum fit à prima persona Indicatiui sui, τίτοπα, τίτυπς.

DE OPTATIVO.

Tempora Optatiui omnia (preter præteritum perfectum, quod fit ab Indicatiuo suo, τίτοπα, τίτύπμι) deducuntur à suis actiuis μι in μλεω vertendo, vt τίπλομι, τιπλοίμω, τίπομι, τοπόμω, τίψαμι, τυψάμω, τίψομι, τυψοίμω, τυπίμι, τυπιίμω.

DE SUBIUNCTIVO.

Tempora Subiunctiui deducuntur à suis subiunctiuis actiuis, assumpta in fine

μην syllaba, vt τὸ πῖω, τὸ πῖωμαι, τὸ ψῶ, τὸ
ψῶμαι, τὸ πῶ, τὸ πῶμαι.

Perfectum fit ab Indicatiuo, πέτυπα,
πέτυπω.

DE INFINITIVO.

Infinitiuu tempora deducunt à tertia
persona suorum indicatiuorum, vt πῶ vel
τὸ in ἄξυτendo, vt τὸ ψέ, τὸ ψεῖ, ἐτύπετο,
τυπέει, τὸ ψεται, τὸ ψεῖται, τυπέειται, τυπέεται,
πέτυποι, vt πετυφέναι, ἐτύφατο, τὸ ψαδαι.

PARADIGMA INDEFINITI.

Præsens & imperfectum τὸ πῖεσθαι.

Perfectum & plusquæperfectum πετυφέναι.

Indefinitum primum τὸ ψαδαι.

Indefinitum secundum τυπέεισθαι.

Futurum primum τὸ ψεῖσθαι.

Futurum secundum τυπέεισθαι.

DE PARTICIPIIS

eorum.

Participia masculina deducuntur à pri-
ma persona suorum Indicatiuorum, μῶν
vel μῶ vertendo in μῶσ, & abijcien-
do indefinitorum augmentum.

Fœminina à masculinis fiunt, ῶ in ῶ
verso.

G 2 Neutra

Fœminina à masculinis fiunt, Θ in η
verso.

Neutra similiter à masculinis, Ξ in Ν
mutato.

τόπιος, τυπός Θ, τοπίος, τυπός.
τόψος, τυψός, τοψός, τυψός.
τυπός, τυπός Θ, τυπός, τυπός.
έτυψάμεν, τυψάμεν Θ, τυψάμεν, τυψά-
μεν.

έτοπόμεν, τυπόμεν Θ, τυπόμεν, τυπόμεν.

Masculina & neutra sunt declinatio-
nis tertiæ. Fœminina secundæ.

Præteritum actiui sui declinationem
& formationem sequitur. Dicimus itaq;
que πετώς, πετώτ Θ, πετώα, πετώας,
πετώς πετώτ Θ, quemadmodum in a-
ctiuis ostensum reperitur.

DP. CONTRACTIONE

Verborum.

Sunt nonnulla verba, in ω vel ου
purum, quæ in presenti & imperfecto
omnium modorum contractionem vo-
calium concurrentium patiuntur, quæ
tribus formis comprehenditur.

PRIMA

PRIMA.

Est verborum in εω vel ομοι, quæ sequentes habet contractiones:

ω	ω̄	ποιέω, ποιῶ.
ο	ο̄	ποιέομαι, ποιῶμαι. ἐποίη- ον, ἐποίησιν.
ε ante hitur.	ἠ	ποιέετον, ποιῆτον. ἐποίηε, ἐποίηει.
ει in	ἠ	ποιέει, ποιῆει.
η	ἠ	ποιέη, ποιῆ.
ς	ς	ποιέσσι, ποιῆσι.
οι	οἶ	ποιέοιμι, ποιῶιμι.

Nota, quod si ε precedat aliquam diphthongum, in eandem contrahitur,

Excipe verba in εω bisyllaba, quæ primas præsentis & imperfecti, irem tertias plurales non contrahunt, quamvis reliquæ personæ omnes patiantur, ut πλέω, ἐπλεον, πλέεις, πλέεις.

SECUNDA.

Est verborum in αω vel αομοι, subsequentes habens vocaliū contractiones:

ω	ω̄	βοάω, βοῶ.
ο	ο̄	βοάομαι, βοῶμαι.
G 3		a ante

οι	ω	Βοάοιμι, Βοῶμι.
ς	ω	Βοάσαι, Βοῶσι.
ante ε contra-	α	Βοάειν, Βοᾶναι.
hitur in	α	Βοάει, Βοᾶ.
η	α	Βοάη, Βοᾶ.

Studiosus in hac coniugatione duas tantum contractiones notabit, α scilicet & ω. Quia omnia contrahuntur vel in α, vel in ω. Nam post ipsum α sequitur vel e, vel η, vel ο, vel ω. Si e vel η sequatur, contractio fit in α productum, ut Βοάειν, Βοᾶναι, Βοάηται, Βοᾶται. Sin ο aut ω sequitur tunc semper fit contractio in ω, ut Βοάω, Βοῶ, Βοάωμι, Βοῶμι. Ac ubi in diphthongo propria, repertum fuerit, idem facta contractione in diphthongum impropriam migrans subscribetur, ut Βοάεις, Βοᾶς, Βοάει, Βοᾶ, Βοάοιμι, Βοῶμι. Si verò in diphthongo υ reperitur, id omnino abijciendum est, Βοάυσαι, Βοῶσαι.

TERTIA.

Est verborum in οω vel οομεν, sequentibus habet contractiones.

ο ante

ω	ω̄	χρυσάω, χρυσῶ.
ο	ῶ	χρυσόομαι, χρυσῶμαι.
υ	ῦ	χρυσόομαι, χρυσῶμαι.
ε	ῥ	χρυσόετον, χρυσῆτον.
ο ante φ	ῥν	χρυσόειν, χρυσῆν.
φ hitur in	οῖ	χρυσόοι, χρυσῶι.
οι	οῖ	χρυσόοιμι, χρυσῶιμι.
η	οῖ	χρυσόη, χρυσῶι.
η	ῶ	χρυσόηται, χρυσῶται.

Studiosus in hac conjugatione tres contractiones notabit, scilicet οι, υ, ω. Nam si post ο sequitur ε, aut alterum ο siue solum, siue in diphthongo, contractio fit in υ, ut χρυσόετον, χρυσῆτον. χρυσόομαι, χρυσῶμαι, χρυσόομαι, χρυσῶμαι.

Sin η aut ω sequitur, in ω fit contractio, ut χρυσόηται, χρυσῶται, χρυσόωται, χρυσῶται.

Si autem ι in quapiam diphthongo propria vel impropria repertum fuerit, in οι semper fit contractio, χρυσόοις, χρυσῶις, χρυσόοιμι, χρυσῶιμι, χρυσόη, χρυσῶι.

Excipitur Infinitivus activus, ubi in υ fit contractio. Dicimus enim χρυσόειν, χρυσῆν.

G 4

De

DE VERBIS IN
μ, eorumq; formatione.

Verba in *μ* omnia deriuata sunt. Deducuntur enim à verbis in *άω*, *έω*, *όω*, *ύω*, assumendo in principio *ι*, & si fieri potest, per regulas in præterito perfecto traditas, reduplicetur prima consonans, verbi, posthęc mutabitur vltima & penultima, vt sequitur:

<i>άω</i>	<i>ημ</i>	<i>σάω</i> , <i>ΐσημι</i> .
<i>έω</i>	vertitur in <i>ημ</i>	vt <i>ΐέω</i> , <i>ΐΐημι</i> .
<i>όω</i>	<i>ωμ</i>	<i>δόω</i> , <i>δίδωμι</i> .
<i>ύω</i>	<i>υμ</i>	<i>ζεύύω</i> , <i>ζεύυμι</i> .

Excipe deducta à verbis in *υω*, quę in principio nihil assumunt, vt *ζεύύω*, *ζεύυμι*.

DE CONIUGATIONIS
 cognitione.

Coniugatio cognoscitur ex vocali præcedēte *μ*, presētis passiuī vel mediī.

	1	<i>ε</i>	<i>ΐημι</i> , <i>ΐΐεμ</i> .
Nota coniu-	2	<i>α</i>	<i>ΐσημι</i> , <i>ΐσαμ</i> .
gationis.	3	<i>ο</i>	<i>δίδωμι</i> , <i>δίδομ</i> .
	4	<i>υ</i>	<i>ζεύυμι</i> , <i>ζεύυμ</i> .

NOTATI-

NOTATION CVLA.

Coniugationes tres priores, tria tantum tempora propria habent: Præsens, Imperfectum, & Indefinitum secundum. Quarta verò, Præsens & Imperfectum, quæ sola duo tempora habet, defectiua plane existens. Reliqua ex primitiuorum coniugatione mutuamur.

DE IMPERFECTO.

Imperfectum formatur à præsenti, mutatione μ syllabæ ν , factoque augmento, iuxta præscriptum in verbis in ω , $\tau\iota\eta\mu$ $\epsilon\tau\iota\delta\omega$, $\iota\sigma\eta\mu$, $\iota\sigma\omega$.

Secunda eius persona fit à prima, ν in σ mutato, $\epsilon\tau\iota\delta\omega$, $\epsilon\tau\iota\eta\sigma$.

Tertia vero à secunda, abiectioe σ ut $\epsilon\tau\iota\eta$.

Reliquæ personæ formantur, ut in præsenti, præterquam quod tertia dualis in $\tau\omega$ exit, ut $\epsilon\tau\iota\eta\tau\omega$.

Ab hac tertia duali fit tertia pluralis, $\tau\omega$ in ω vertendo, $\epsilon\tau\iota\eta\tau\omega$ $\epsilon\tau\iota\eta\omega$.

DE INDEFINITO SECVNDO.

Indefinitum secundum variatur à futuro,

G S turo.

turo primo versione $\sigma\omega$ finalis in ν , & assumptione augmenti, $\eta\sigma\omega$, $\epsilon\theta\lambda\omega$, $\sigma\eta\sigma\omega$, $\epsilon\sigma\lambda\omega$, $\delta\omega\sigma\omega$, $\epsilon\delta\omega\omega$.

DE IMPERATIVO.

Præsens & Indefinitum secundum Imperatiui formatur à prima plurali sui Indicatiui $\mu\delta\upsilon$ in θ mutato, vt $\iota\sigma\alpha\mu\delta\upsilon$, $\iota\sigma\alpha\theta\iota$.

Si tamen in penultima Indicatiui fuerit aspirata, vertit $\mu\delta\upsilon$ in ν , $\tau\iota\theta\epsilon\mu\delta\upsilon$, $\tau\iota\theta\epsilon\nu$.

EXCEPTIO.

Excipiuntur tria verba, quæ Imperatiuum indefiniti aliter formant, $\epsilon\theta\eta\sigma$, $\theta\epsilon\sigma$, $\epsilon\delta\omega\sigma$, $\delta\delta\sigma$, $\eta\sigma$, ϵ .

DE OPTATIVO.

Præsens & indefinitum secundum Optatiui fit à prima plurali sui Indicatiui, mutando $\mu\delta\upsilon$ in $\sigma\iota\lambda\omega$, vt $\tau\iota\theta\epsilon\mu\delta\upsilon$ $\tau\iota\theta\epsilon\iota\lambda\omega$, $\epsilon\theta\epsilon\mu\delta\upsilon$, $\theta\sigma\iota\lambda\omega$.

Quod si penultima primæ pluralis Indicatiui longa est, mutatur ea etiam in coniugationis distinctiuâ, $\epsilon\sigma\eta\mu\delta\upsilon$ $\sigma\alpha\iota\lambda\omega$.

NOTATIO NCVLA.

In quarta coniugatione Optatiuus & Subiunctiuus omnino deficit.

De

DE SUBIUNCTIVO.

Subiunctiva huiusmodi fiunt à suis Indicativis, à prima scilicet persona, ημι, ωμι, ην vel ων, in ω circumflexum conuersa, τίημι, τίω, ἴημι, ἴω. δίδωμι, δίδω. εἶδω, εἶω, εἴην, εἴω, εἶδων, εἶω.

DE INFINITIVO.

Infinitiva presentis & Indefiniti secundi, fiunt à prima persona plurali, sui Indicativi, ων in ων verso, vt τίθενω, λένω. ἴσανω, ἴσανω. εἴηνω, εἴηνω.

Excipiuntur Indefinita tria, quæ penultimam in diphthongum præterea faciunt. Dicimus enim θίνω, θίνω, εἴνω.

DE PARTICIPIIS

Actiuis eorum.

	ης	εις	τίης, λείης, εἴης.
Participia			θίης.
masculina si-	ης	ας	ἴης, ἴας, εἴης,
unt à secūda	in	vt	σαν.
sui Indicatiui	ως	ως	δίδως, δίδως, εἶδως
vertendo			δως.
	ως	ως	ζεύως, ζεύως.
			Fœmi.

Fœminina deducuntur à masculinis, assumpto in fine a, vt ἡ θεῖα, θεῖα. Et sunt declinationis secundæ.

Masculina sunt declinationis quintæ, formatur verò genitiuus, vt sequitur.

	1	eis	ἐντῶ	ἡ θεῖς
				ἡ θεῖντῶ.
Genitiuus fit à nominatiuo vertendo.	2	às	ἀντῶ	ἰσας,
		in	ἰσάντῶ.	
	3	ss	όντῶ	διδῶς,
			διδόντῶ.	
	4	ūs	ύντῶ	ζεύς,
			ζεύοντος.	

Neutra sunt à genitiuo masculinorū abijciendo τῶ, vt πῆντῶ, πῆν.

Genitiuum masculinis similem habent.

De reliquis participiis infra videbis in integris exemplis verborum in μι.

DE PASSIVIS

eorum.

Præsens fit ab actiuo extrema in μι, ac penultima in vocalem primitiuui mutata, vt πῆμι, πῆμεν. ἴσμεν, ἴσαμεν. δίδωμι, δίδομεν. ζεύωμι, ζεύομεν.

Præte-

DE VERBO.

99

Præteritum imperfectum fit à prima persona singulari presentis, *μην* in *μην* versa, & communi augmento præposito, *τι* *ἔμην*, *ἔμην*.

Indefinitum secundum in passivis verbis deficit. Cætera tempora, quæ verborum in *μι* propria non sunt, à primitivis petantur.

DE IMPERATIVO.

Imperativus presentis fit à secunda persona præteriti imperfecti, abiectio augmento tantum, *ἐπι* *ἔμην*, *ἐπι* *ἔσο*, fit *τι* *ἔσο*.

DE OPTATIVO.

Præsens Optativi fit à prima persona presentis Indicativi passivi extrema in *μην* mutata, & adiuncto *ι* penultima, *ἔμην*.

DE SUBIUNCTIVO.

Præsens subiunctivi fit à prima persona Subiunctivi activi, adiuncta *μην* *ἄν* *τι* *ἔω*, *ἄν* *τι* *ἔω*.

DE INFINITIVO.

Infinitivus presentis fit à tertia persona singulari passivi, extrema in *ἔω* mutata & *σ* interposito, *τι* *ἔω*, *τι* *ἔω*.

DE

DE PARTICIPIIS.

Participium præsentis fit à prima persona præsentis Indicatiui, *ἰδὼν*, *ἰδούσα*, *ἰδόμενος*. Fœmininum, *ἰδούσα*. Neutrum, *ἰδόμενον*. De reliquis participiis infra videbis in integris exemplis verborum in *μν*.

DE MEDIIS EORVM.

Præsens, & præteritum imperfectum Mediorum, in omnibus modis, & participio coincidunt cum suo passiuo.

DE INDEFINITO SECUNDO.

Indefinitum secundum fit à prima sui actiui, vocalē ultimæ in vocalem primitiuū reducendo, & *ν* in *μλεω* mutando, ut:

1 *λεω* *ἐμλεω* *ἔμλεω* *ἐμλέ-*
μλεω.

In 2 *λεω* vertitur in *άμλεω* ut *ἔσλεω*, *ἔσά-*
μλεω.

3 *ων* *ἐμλεω*, *ἔδων*, *ἔδο-*
μλεω.

DE IMPERATIVIS.

Imperatiuus Indefiniti secundi, sicut etiam præsentis, fit ex secunda psona sui Indicatiui, *ἴδεο*, *ἴεο*.

DE

DE OPTATIVO.

Optatiuus Indefiniti secundi, sicut præsentis, fit à prima sui Indicatiui Mes dij $\mu\lambda\omega$ vertendo in $\epsilon\mu\lambda\omega$ vt $\epsilon\delta\epsilon\mu\lambda\omega$, $\delta\epsilon\epsilon\mu\lambda\omega$.

DE SUBIUNCTIVO.

Subiunctiuus Indefiniti secundi, fit à prima sui actiui, assumendo $\mu\sigma\upsilon$, vt $\delta\omega\sigma\upsilon$.

DE INFINITIVO.

Infinitiuus Indefiniti secundi est $\delta\epsilon\omicron\delta$.

De Participijs infra copiosius reperies omnia, in integris exemplis Verborum in $\mu\iota$.

Notandum, quod præter iam absoluta verba in $\mu\iota$, quæ quatuor distincta sunt coniugationibus, reperiuntur etiã nonnulla verba in $\mu\iota$ anomala, quæ studiosus temporis progressu, partim ex autorum lectione, partim ex secundo libro Urbani, qui ea copiosissimè per omnia tempora & modos inflectit, facile assequetur.

DE

DE ADVERBIO.

ADverbio accidunt tria, Significatio,
Species & Figura.

Significationis Adverbiorum ab alijs
plura, ab alijs pauciora genera traduntur.
Nos ea, quę sequuntur, docendi causa in
presentia ponemus. Sunt verò aut Tē-
poris, vt νῦν, πότε, πάλαι, αὐθις, τίως, ἕως,
πηνίκα, ἡνίκα, ἔπειτα, σήμερον, αὔριον, χθές.

Aut qualitatis, vt καλῶς, σοφῶς.

Aut quantitatis, vt δισ, τρισ, τετρακίς.

Aut loci, vt ἄνω, κάτω, ἔξω, ἔσω, πρῆξω,
ἐνώπιον, χαμαί, εἰθεν, εἴθι, ὅθεν, ἐπίκεινα, μά-
κρην.

Aut optandi, vt εἶθε, εἴθε, ὄφελον.

Aut exclamandi, vt ἔα, ἰὲ, ὦμοι, οἶμι,
παπαί.

Aut admirandi, vt βαβαί, φεῦ.

Aut negandi, vt ἔ, ἔδαμῶς, ἔκχι.

Aut similitudinis, vt ὡς, ὡσῶς, καθά, κα-
θάσῶς, ἥῦ, ἥῦτι.

Aut dubitandi & euentus, vt ἴσως, ἴσως
χα, τόχον.

Aut ordinis, vt ἐξῆς, ἐφεξῆς.

Aut

Aut congregandi, vt δέδιω, ἄμα, οἰεῖ.
 Aut hortandi, vt ἄρε, εὖγε, φέγε, δεῦρο,
 δεῦτε, ἴθι, εἶα.

Aut comparandi, vt ἤτιον, μάλλον.
 Aut interrogandi, vt ποθεν, πῶς, πῶςίνα, πῶς.
 Aut intendendi, vt λίαν, ἄγαν, πάνυ,
 μάλιστα, σφόδρα.

Aut confirmandi, vt δηλαδὴ, δήπερ.
 πάντως, ὄντως.

Aut iurandi, vt νῆ, ναί.

Abiurandi, vt μά.

Aut furentis, vt εὐοῖ, εὐχῆ.

Sunt etiam positiua, quæ à Latinis
 gerundia in dum appellantur, vt ἀναγε
 γνωσέον, παλαστέον.

Figuræ aduerbiorum sunt duæ. Sim-
 plex, vt πάλαι. Composita, vt πρὸ παλαι.

Species item duæ, Primitiua, vt νῦν.
 Deriuatiua, vt νῦνί.

His accidentibus casus addi posset,
 cum nonnulla Aduerbia, quemadmo-
 dum præpositiones omnes, certis casi-
 bus iungi soleant. Sed hoc non est in-
 stituti nostri.

DE

H

DE

DE CONIUNCTIONE.

Coniunctioni accidunt tria, Potestas, Figura & Ordo.

Potestas in multa distribuitur genera, Sunt enim aut copulatiuæ, vt *καί, ἔτι, τε, εἰ, ἀλλά, ἀλλά, ἀλλά, ὅτι.*

Aut disiunctiuæ, vt *ἢ, ἢτοι, ἢε.*

Aut continuatiuæ, vt *εἰ, εἰς, εἰς, εἰς, εἰς, εἰς, εἰς, εἰς, εἰς, εἰς.*

Aut causales, vt *ἵνα, ὅπως, ὅφρα, ὡς, ὅτι, διότι, καθότι, ἕνεκα, ἕνεκα.*

Aut dubitatiuæ, vt *ἄρα, μῶν, μή.*

Aut rationales, vt *δέ, ἀλλά, ἀλλὰ, ἀλλὰ, εἰ, πίνω, πινάρι, πινάρι.*

Aut expletiuæ, vt *ῥα, θύ, νη, εἰ, ποί, αὐ, εἰ, πέρ, πῶ, δή, γάρ.*

Aut potentiales, vt *άν, κέ, κέν.*

Aut electiuæ, vt *ἢ.*

Aut extenuatiuæ, vt *γάρ, γάρ.*

Aut aduersatiuæ, vt *ὅμως, καίτοι, καί, εἰς, εἰς, εἰς.*

Figuræ duæ, Simplex, vt *εἰς.*

Composita, vt *εἰς, εἰς, εἰς.*

DE

DE PRÆPOSITIONE.

PRæpositiones sunt numero decem
 & octo: ἐν, εἰς, ἐξ, σὺν, πρὸς, πρὸ, ἀνά,
 ὑπὲρ, ἀπὸ, μὲν, παρὰ, ἀντι, ἵπτι, ἐπι, ἀμφι,
 ἀπὸ, ὑπὸ, ὑπέρ.

Ex his aliæ alijs casibus deseruiunt:
 quemadmodum in Syntaxi docetur.

H 2

Ratio

RATIO CON- IUGANDI VERBA

per omnes perso-

nas.

DE personis Verborum
obseruandum est, Futurum
primum quintę coniugati-
onis, in personis formandis
vbique sequi Futurum secundum alia-
rum coniugationum, quod accidit ob
q̄ circumflexum, quod communē ha-
bent. Hinc dicimus in duali *μῦετον*, &
non *μῦετον*.

Præterea quia videmus in duali
quandoque primam desiderari perso-
nam, quandoque secundam & tertiam
eandem esse, nonnunquam differre,
duæ de ea re tradendæ sunt regulæ.

PRIMA.

Quandocunq; *μ* reperitur in primæ
personæ pluralis syllaba vltima, dualis
prima

prima deficit, id quod in actiuis vbiq;
contingit, & in Indefinitis passiuis, vt
quæ in $\mu\delta\upsilon$ primam pluralem forment.
Alioqui non deficit, vt in Medijs &
Passiuis videbitur.

SECUNDA.

Tertia persona plurali in *i* vel *as* exe-
unte, secunda & tertia persona dualis
eadem est: Sin autem in aliud quippiam
exierit tertia pluralis, tum differunt,
exempli loco sit præsens, & imperfe-
ctum.

Item, tertia persona pluralis præsen-
tis actiui & futurorum, coincidit cum
datiuo plurali participij.

Item, in imperfecto & indefinito se-
cundo, prima persona singularis, & ter-
tia pluralis coincidunt.

H 3

OPIE

Οριστικὴ ἔγκλισις.
Indicativus Modus.

Ἐνεσῶς χρόνος. Praesens tempus.

ἐνικὰ τύπω	τύπεις	τύπῃς
δυϊκὰ	τύπτεσθον	τύπτεσθον
πληθύν. τύπομεν	τύπετε	τύπεσσι.

Παραπῶς. Praeteritum Imperfectum.

ἐν. ἔτυπον	ἔτυπες	ἔτυπες
δυ.	ἐτύπτεσθον	ἐτυπτεσθῶν
πλ. ἐτύπομεν	ἐτύπετε	ἐτυπῆσιν.

Παρακείμενος. Praeteritum perfectum.

ἐν. τίτυφα	τίτυφας	τίτυφε
δυ.	τίτύφατον	τετύφατον
πλ. τίτύφαμεν	τίτύφατε	τίτύφασιν.

ὑπερσυντελικός. Praeteritum plusquamperfectum.

ἐν. ἐπέτυφον	ἐπέτυφες	ἐπέτυφες
δυ.	ἐπέτυφτεσθον	ἐπετυφτεσθῶν
πλ. ἐπέτυφομεν	ἐπέτυφατε	ἐπετύφασιν.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ἐν. ἔτυψα	ἔτυψας	ἔτυψε
δυ.	ἔτύψατον	ἔτυψάτων
πλ. ἔτύψαμεν	ἔτύψατε	ἔτυψασιν.

Ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

ἐν.

έν.	ἐτύπων	ἐτύπες	ἐτύπη
δυ.		ἐτύπετον	ἐτύπέτω
πλ.	ἐτύπομεν	ἐτύπετε	ἐτύπων.

Μέλλων α. Futurum primum.

έν.	τύψω	τύψεις	τύψει
δυ.		τύψετον	τύψετω
πλ.	τύψομεν	τύψετε	τύψοσι.

Μέλλων β. Futurum secundum.

έν.	τυπῶ	τυπήεις	τυπήει
δυ.		τυπήετον	τυπήετω
πλ.	τυπήομεν	τυπήετε	τυπήοσι.

Προσакπική ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

ἐνεσὼς ἔ παρατ. Præsens & præteritum imperfectum.

έν.		τύπτε	τυπήετο
δυ.		τύπτετον	τυπήέτων
πλ.		τύπτετε	τυπήέτωσθε.

Παρακείμε. ἔ ὑπερσυντ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

έν.		πέτυψες	πετυφέτω
δυ.		πετύφετον	πετυφέτων
πλ.		πέτυψετε	πετυφέτωσθε

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

Η ς έκ.

έν.	τύψον	τυψάτω
δυ.	τύψατον	τυψότων
ωλ.	τύψατε	τυψάτωσαν.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.	τύπε	τυπέτω
δυ.	τύπετον	τυπέτων
ωλ.	τύπετε	τυπέτωσαν.

εὐκλικὴ ἐγκλισις.

Optatiuus Modus.

ένεξώς ε̄ παρατατ. Praesens & praeteri-
ium imperfectum.

έν.	τύποιμι	τύποις	τύποι
δυ.	τύποιτον	τυποίτων	
ωλ.	τύποιμεν	τύποιτε	τύποιεν.

Παρακλιτικὴ ἢ ὑπερθεω. Praeteritum
perfectum & plusquam perfe.

έν.	πετύφοιμι	πετύφοις	πετύφοι
δυ.	πετύφοιτον	πετυφοίτων	
ωλ.	πετύφοιμεν	πετύφοιτε	πετύφοιεν.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν.	τύψαιμι	τύψαις	τύψαι
δυ.	τύψαιτον	τυψαίτων	
ωλ.	τύψαιμεν	τύψαιτε	τύψαιεν.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.

CONIUGANDI.

111

έν. τύποιμι	τύποις	τύποι
δυ.	τύποιεν	τυποίην
πλ. τύποιμεν	τύποιτε	τύποιεν.

Μέλων α. Futurum primum.

έν. τύψοιμι	τύψοις	τύψοι
δυ.	τύψοιεν	τυψοίην
πλ. τύψοιμεν	τύψοιτε	τύψοιεν.

Μέλων β. Futurum secundum.

έν. τυποίμι	τυποίς	τυποί
δυ.	τυποίεν	τυποίην
πλ. τυποίμεν	τυποίτε	τυποίεν.

Ἰσοπακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

Ἐνεσῶς ε παρατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν. εἰάν τύπῃω	τύπῃς	τύπῃ
δυ.	εἰάν τύπῃτον	τύπῃτην
πλ. εἰάν τύπῃωμεν	τύπῃτε	τύπῃσι.

Παρακ. ἢ ὑπερσω, Praeteritum perfectum & plusquamperf.

έν. εἰάν πετύφω	πετύφῃς	πετύφῃ
δυ.	εἰάν πετύφῃτον	πετύφῃτην
πλ. εἰάν πετύφωμεν	πετύφῃτε	πετύφῃσι.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum

Η ς + έν.

εν. εἰ τι τύψω   τύψης   τύψη
 δυ.   εἰ τι τύψηται   τύψηται
 πλ. εἰ τι τύψωμεν   τύψητε   τύψωσι.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

εν. εἰ τι τύπω   τύπης   τύπη
 δυ.   εἰ τι τύπηται   τύπηται
 πλ. εἰ τι τύπωμεν   τύπητε   τύπωσι.

Απαρέμφατος γ. ἑγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἑνεσῶς ε. παρσ. Præsens & præteritum imperfectum.

τύπην.

Παρακείμε. η. ὑπερσω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

πετυφέναι.

Αόριστος α. Indefinitum primum, τύψαι.

Αόριστος β. Indefinitum secundum, τυπῆν.

Μέλλων α. Futurum primum, τύψειν.

Μέλλων β. Futurum secundum, τυπῆν.

Μετοχά ἑνεργητικῆς.

Participia activa.

ἑνεσῶς ε. παρσ. Præsens & præteritum imperfectum.

ο. τύπων

ς. τύποντες

ή τυ.

ἡ τυπίζουσα	τὴ τυπίζουσα
τὸ τυπίζον	τὸ τυπίζοντος.

Παρακείμε. ἢ ὑπερσυντω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ὁ πετυφώς	τὸ πετυφώσας
ἡ πετυφύσα	τὴ πετυφύσασα
τὸ πετυφός	τὸ πετυφώσας

Αόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ τύψας	τὸ τύψας
ἡ τύψασα	τὴ τύψασα
τὸ τύψας	τὸ τύψας.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

ὁ τυπών	τὸ τυπώντος
ἡ τυπίζουσα	τὴ τυπίζουσα
τὸ τυπών	τὸ τυπώντος.

Μέλλων α. Futurum primum.

ὁ τύψων	τὸ τύψοντος
ἡ τύψουσα	τὴ τύψουσα
τὸ τύψων	τὸ τύψοντος.

Μέλλων β. Futurum secundum.

ὁ τυπών	τὸ τυπώντος
ἡ τυπίζουσα	τὴ τυπίζουσα
τὸ τυπών	τὸ τυπώντος.

CON-

CONIVGATIO

VERBI PASSIVI.

Θεστική ἔγκλισις.

Indicativus Modus.

Ἐνεσώς, Praesens.

ἐν. τύπιμα	τύπη	τύπεται
δυ. τυπιόμεθον	τύπείσθον	τύπείσθον
πλ. τυπιόμεθα	τύπείθε	τύπονται.

Παρατάτ. Praeteritum Imperfectum.

ἐν. ἐτυπίμην	ἐτύπη	ἐτύπεται
δυ. ἐτυπιόμεθον	ἐτύπείσθον	ἐτυπείσθην
πλ. ἐτυπιόμεθα	ἐτύπείθε	ἐτύποντο.

Παρακείμενον. Praeteritum perfectum.

ἐν. πέτυμμαι	πέτυψαι	πέτυπαι
δυ. πέτυμμεθον	πέτυφθον	πέτυφθον
πλ. πέτυμμεθα	πέτυφθε	πέτυμμάροι

εἰσὶ, ἢ ἰωνικῶς πέτυφαται.

ὑπερσυντελικόν. Praeteritum plusquamperfectum.

ἐν. ἐπέτυμμην	ἐπέτυψο	ἐπέτυπιο
δυ. ἐπέτυμμεθον	ἐπέτυφθον	ἐπέτυφθην
πλ. ἐπέτυμμεθα	ἐπέτυφθε	πέτυμμάροι

ἦσαν, ἢ ἰωνικῶς ἐπέτυφαται.

Δόξα

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν.	ἐτύφθην	ἐτύφθης	ἐτύφθη
δυ.		ἐτύφθησαν	ἐτύφθητων
ωλ.	ἐτύφθημεν	ἐτύφθητε	ἐτύφθησαν.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.	ἐτύπην	ἐτύπης	ἐτύπη
δυ.		ἐτύπητον	ἐτυπήτων
ωλ.	ἐτύπημεν	ἐτύπητε	ἐτύπησαν.

Μέλλων α. Futurum primum.

έν.	τυφθήσομαι	τυφθήσῃ	τυφθήσεται
δυ.	τυφθήσομεθον	τυφθήσεσθον	τυφθήσεσθον
ωλ.	τυφθήσομεθα	τυφθήσεθε	τυφθήσονται.

Μέλλων β. Futurum secundum.

έν.	τυπήσομαι	τυπήσῃ	τυπήσεται
δυ.	τυπήσομεθον	τυπήσεσθον	τυπήσεσθον
ωλ.	τυπήσομεθα	τυπήσεθε	τυπήσονται.

Μετ' ὀλίγου μέλλων. Mox futurum.

έν.	τετύψομαι	τετύψῃ	τετύψεται
δυ.	τετυψόμεθον	τετύψεσθον	τετύψεσθον
ωλ.	τετυψόμεθα	τετύψεθε	τετύψονται.

Προσακτικὴ ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

ἐνεσῶς ἔ παρατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν.

έν.	τύπη	τυπήσθω
δυ.	τύπησθον	τυπήσθων
ωλ.	τύπησθε	τυπήσθωσαν.

Παρακ. ή ὑπερσω, Præteritum perfectum & plusquamperf.

έν.	τέτυψο	τετύφθω
δυ.	τέτυφθον	τετύφθων
ωλ.	τέτυφθε	τετύφθωσαν.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν.	τύφθη	τυφθήτω
δυ.	τύφθητον	τυφθήτων
ωλ.	τύφθητε	τυφθήτωσαν.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.	τύπηθι	τυπήτω
δυ.	τύπηθον	τυπήτων
ωλ.	τύπητε	τυπήτωσαν.

ευκλική εγκλισις.

Optativus Modus.

ένεσως ε παρατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

έν.	τύποιμαι	τύποιο	τύποιτο
δυ.	τυποιμέθον	τύποισθον	τυποισθων
ωλ.	τυποιμέθε	τύποισθε	τύποιντο.

παρακ

Παρακεία. ἢ ὑπερσυν. Præteritum perfectum & plusquamperfe.

έν. τετυμμενθ εἶλε εἶλε εἶλε
 δυ. τετυμμενω εἶλετον εἶλετω
 πλ. τετυμμενοι εἶλετε εἶλεσθε.

Αόρισθ α. Indefinitum primum

έν. τυφθειω τυφθείης τυφθείη
 δυ. τυφθειων τυφθείητον τυφθειήτω
 πλ. τυφθειωμεν τυφθείητε τυφθείησθε.

Αόρισθ β. Indefinitum secundum.

έν. τυπείω τυπέης τυπέη
 δυ. τυπέων τυπέητον τυπέητω
 πλ. τυπέωμεν τυπέητε τυπέησθε.

μέλλων α. Futurum primum.

έν. τυφθησίμεν τυφθήσιο τυφθήσιτο
 δυ. τυφθησίμεθον τυφθήσιασθον τυφθησιάσθω
 πλ. τυφθησίμεθε τυφθήσιαθε τυφθήσιντε.

μέλλων β. Futurum secundum.

έν. τυπησίμεν τυπήσιο τυπήσιτο
 δυ. τυπησίμεθον τυπήσιασθον τυπησιάσθω
 πλ. τυπησίμεθε τυπήσιαθε τυπήσιντε.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

έν. πετυψοίμεν πετύψοιο πετύψοιτο
 δυ. πετυψοίμεθον πετύψοιασθον πετυψοιάσθω
 πλ.

πλ. πετυψόμεθα πετύλοιθε τετύψοιντο.
 ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus,

ἐνεσῶς ἔ παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν. εἰάν τυπώμεθα τύπηται
 δυ. εἰάν τυπώμεθον τυπήσθον τυπήσθον
 πλ. εἰάν τυπώμεθε τυπήθητε τυπήσθητε.

Παρακείμε. ἔ ὑπερσυντ. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

έν. εἰάν τετυμμήθω ὦ ἦς ἦ
 δυ. εἰάν τετυμμήθω ἦτον ἦτον
 πλ. εἰάν τετυμμήθω ὦμε ἦτε ὦσι.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἰάν τυφθῶ τυφθῆς τυφθῆ
 δυ. εἰάν τυφθῆτον τυφθῆτον
 πλ. εἰάν τυφθῶμε τυφθῆτε τυφθῶσι.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν. εἰάν τυπῶ τυπῆς τυπῆ
 δυ. εἰάν τυπῆτον τυπῆτον
 πλ. εἰάν τυπῶμε τυπῆτε τυπῶσι.

Απαρέμφατος ἔγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἐνεσῶς

ἐνεσώς ἔπαρσεν. Præsens & præteritum imperfectum.

τύπεσθαι.

Παρακείμε. ἢ ὑπερσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

πετύφθαι.

Αόριστος α. Indefinitum primum, τυφθῆναι.

Αόριστος β. Indefinitum secundum, τυπήσθαι.

Μέλλων α. Futurum primum, τυφθήσεσθαι.

Μέλλων β. Futurum secundum, τυπήσεσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Μοχ futurum, πετύφσεσθαι.

μετοχῶν παθητικῶν.

Participia passiva,

ἐνεσώς ἔπαρσεν. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ τυπόμενος

ἔ τυπόμενος

ἡ τυπόμενη

ἔ τυπόμενης

τὸ τυπόμενον

ἔ τυπόμενος.

Παρακείμε. ἢ ὑπερσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ὁ τετυμμένος

ἔ τετυμμένος

ἡ τετυμμένη

ἔ τετυμμένης

τὸ τετυμμένον

ἔ τετυμμένος.

Αόριστος α. Indefinitum primum,

ὁ τυμ

εξο

R A T I O

ὁ τυφθής

Ἔ τυφθέντες

ἢ τυφθείσθε

Ἐ τυφθείσης

τὸ τυφθέν

Ἔ τυφθέντος.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

ὁ τυπείς

Ἔ τυπέντες

ἢ τυπείσθε

Ἐ τυπείσης

τὸ τυπέν

Ἔ τυπέντος.

Μέλλων α. Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος

Ἔ τυφθησόμενος

ἢ τυφθησόμενη

Ἐ τυφθησόμενης

τὸ τυφθησόμενον

Ἔ τυφθησόμενος.

Μέλλων β. Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος

Ἔ τυπησόμενος

ἢ τυπησόμενη

Ἐ τυπησόμενης

τὸ τυπησόμενον

Ἔ τυπησόμενος.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

ὁ τετυψόμενος

Ἔ τετυψόμενος

ἢ τετυψόμενη

Ἐ τετυψόμενης

τὸ τετυψόμενον

Ἔ τετυψόμενος.

CONIUGATIO VER.

BI MEDII.

Θεριστική ἔγκλισις.

Indicativus Modus.

ἔτιςως

ἕως Praesens.

έν. τύποιμι	τύπη	τύπεται
δυ. τυπόμεθον	τύπεσθον	τύπεσθαι
ωλ. τυπόμεθε	τυπέσθε	τύπονται.

Παρατα. Praeteritum Imperfectum.

έν. έτυπόμεν	έτύπεις	έτύπετο
δυ. έτυπόμεθον	έτύπεσθον	έτυπεσθαι
ωλ. έτυπόμεθε	έτύπεσθε	έτυποντο.

Παρακείμενον. Praeteritum perfectum.

έν. τέτυπα	τέτυπας	τέτυπε
δυ.	τετύπασθον	τετύπεσθαι
ωλ. τετύπαμεν	τετύπατε	τετύπιστε.

ὑπερσυντελικός. Praeteritum plusquamperfectum.

έν. έτετύπην	έτετύπεις	έτετύπη
δυ.	έτετύπησθον	έτετυπέσθαι
ωλ. έτετύπημεν	έτετύπητε	έτετύπιστε.

Αόριστος. Indefinitum primum.

έν. έτυψάμην	έτύψω	έτύψατο
δυ. έτυψάμεθον	έτύψασθον	έτυψάσθαι
ωλ. έτυψάμεθα	έτύψασθε	έτύψαντο.

Αόριστος. Indefinitum secundum.

έν. έτυπόμεν	έτυπεις	έτύπετο
δυ. έτυπόμεθον	έτυπεσθον	έτυπέσθαι
ωλ. έτυπόμεθε	έτυπέσθε	έτύπιστε.

1 2

μέλων

Μέλλων α. Futurum primum.

έν.	τύσομαι	τύσῃ	τύσεσθαι
δυ.	τύσομεθον	τύσεσθον	τύσεσθον
πλ.	τύσομεθα	τύσεσθε	τύσοντα.

Μέλλων β. Futurum secundum.

έν.	τυπέμην	τυπῆ	τυπέσθαι
δυ.	τυπέμεθον	τυπέσθον	τυπέσθον
πλ.	τυπέμεθα	τυπέσθε	τυπέσθαι.

Προσакπική ἔγκλισις.

Imperativus Modus.

Ἐνεσῶς ἔπαραι. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν.	τύπῃς	τυπέσθαι
δυ.	τύπέσθον	τυπέσθων
πλ.	τύπέσθε	τυπέσθωσαν.

Παρακ. ἢ ὑπερσῶς, Praeteritum perfectum & plusquamperf.

έν.	τέτυπε	τετυπέτω
δυ.	τετύπετον	τετυπέτων
πλ.	τετύπετε	τετυπέστωσαν

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

έν.	τύσας	τυπέσθαι
δυ.	τύσασθον	τυπέσθων
πλ.	τύσασθε	τυπέσθωσαν.

Ἀόριστος β.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.	τυπέω	τυπέσθω
δυ.	τύπεσθον	τυπέσθον
πλ.	τύπεσθε	τυπέσθωσαν.

ευκλινη εγκλισις.

Oratiuus Modus.

ένεσως ε παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν.	τυπιοίμην	τύπιοιο	τύπιοιτο
δυ.	τυπιοίμεθον	τυπιοισθον	τυπιοίσθην
πλ.	τυπιοίμεθα	τύπιοισθε	τύπιοιντο.

Παρακειμε ή υπερσων. Praeteritum perfectum & plusquamperfe.

έν.	τετύπιμι	τετύπισ	τετύπι
δυ.	τετύπισθον	τετύπισθον	τετύπισθην
πλ.	τετύπισμεθα	τετύπισθε	τετύπισεν.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν.	τύψαιμην	τύψαιο	τύψαιτο
δυ.	τύψαιμεθον	τύψαισθον	τύψαισθην
πλ.	τύψαιμεθα	τύψαισθε	τύψαιντο.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.	τυπιίμην	τύπιοιο	τύπιοιτο
δυ.	τυπιίμεθον	τύπιοισθον	τυπιίσθην
πλ.	τυπιίμεθα	τύπιοισθε	τύπιοιντο.

I

Μέλλων

Μέλλων α. Futurum primum.
 εν. τυψοίμεν τύψοιο τύψοιτο
 δυ. τυψοίμεθον τυψοιῶθον τυψοιῶθην
 πλ. τυψοίμεθα τυψοιῶθε τυψοιῶντο.

Μέλλων β. Futurum secundum,
 εν. τυποίμεν τυποῖο τυποῖτο
 δυ. τυποίμεθον τυποῖῶθον τυποῖῶθην
 πλ. τυποίμεθα τυποῖῶθε τυποῖῶντο.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus,

εἰ εἰς ὧς ἔ παρατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

εν. εἰάν τύπωμαι τύπη τύπηται
 δυ. εἰάν τυπώμεθον τυπήῶθον τυπήῶθην
 πλ. εἰάν τυπώμεθα τυπήῶθε τυπῶνται.

Παρακλήμ. ἔ ὑπερσιωτ. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

εν. εἰάν τετύπω τετύπης τετύπη
 δυ. εἰάν τετύπηθον τετύπηθον τετύπηθον
 πλ. εἰάν τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσι.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

εν. εἰάν τύψωμαι τύψη τύψηται
 δυ. εἰάν τυψώμεθον τυψηῶθον τυψηῶθον
 πλ. εἰάν τυψώμεθα τυψηῶθε τυψῶνται
 Αόριστος β.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν. εὐὸ τυπώματι	τύπη	τύπηται
δυ. εὐὸν τυπώμεθου	τύπησθου	τύπησθου
ωλ. εὐὸν τυπώμεθα	τύπησθε	τύπωνται.

Απαρέμφατος εὐκλισις.

Infinitivus Modus.

ένεσῶς ἢ παρσῆ. Præsens & præteritum imperfectum.

τύπεται.

παρσῆ. ἢ ὑπερσῶν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

τετυπέναι.

Αόριστος α. Indefinitum primum, τυψαῶς.

Αόριστος β. Indefinitum secundum, τυπέσθαι.

Μέλλων α. Futurum primum, τυψέσθαι.

Μέλλων β. Futurum secundum, τυπήσθαι.

μεταχῶν μέσση.

Participia Media.

ένεσῶς εὐ παρσῆ. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ τυπόμενος

ῥ τυπόμενος

ἡ τυπόμενη

ῥ τυπόμενη

τὸ τυπόμενον

ῥ τυπόμενον.

I π παρσῆ.

Παρακείμε. Ἐξέρουσι. Præteritum
perfectum & plusquamperf.

ὁ τετυπώς	ἔ τετυπότος
ἡ τετυπήσασα	ἔ τετυπήσασα
ἐπὶ τετυπός	ἔ τετυπότος.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ τυψάμενος	ἔ τυψάμενος
ἡ τυψάμενη	ἔ τυψάμενης
ἐπὶ τυψάμενον	ἔ τυψάμενος.

Ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

ὁ τυπομένης	ἔ τυπομένης
ἡ τυπομένη	ἔ τυπομένης
ἐπὶ τυπομένου	ἔ τυπομένης.

Μέλλων α. Futurum primum.

ὁ τυψόμενος	ἔ τυψόμενος
ἡ τυψομένη	ἔ τυψομένης
ἐπὶ τυψόμενον	ἔ τυψόμενος

Μέλλων β. Futurum secundum.

ὁ τυπόμενος	ἔ τυπόμενος
ἡ τυπόμενη	ἔ τυπόμενης
ἐπὶ τυπόμενον	ἔ τυπόμενος.

ΠΕΡΙ ΠΕΡΙΣΠΩΜΕΝΩΝ

ῥημάτων.

οείπ.

Οριστική ἑγκλισις ἐνεργητική.
Indicativus Modus actiuus.

ἑσως Praesens.

ἑν. ποιέω ὦ ποιέεις εἰς ποιέει εἶ
δυ. ποιέετον εἶτον ποιέετων εἶτον

πλ. ποιέομεν ἕμεν ποιέετε εἶτε ποιέετε ἕσσι.

Παρατα. Praeteritum Imperfectum.

ἑν. ἐποίεον ἔν ἐποίεες εἰς ἐπίεε εἶ
δυ. ἐποιέετον εἶτον ἐποιεέτων εἶ-
των

πλ. ἐποιέομεν ἕμεν ἐποιέετε εἶτε ἐπίεον ἔν.

Παρακείμενον. Praeteritum perfectum.

ἑν. πεποίηκα πεποίηκας πεποίηκε
δυ. πεποίηκατον πεποίηκατιν

πλ. πεποίηκαμεν πεποίηκατε πεποίηκασι.

ὑπερσωτελικός. Praeteritum plusquamperfectum.

ἑν. ἐπεποίηκην ἐπεποίηκεις ἐπεποίηκην
δυ. ἐπεποίηκην ἐπεποίηκείτων ἐπεποίηκείτων

πλ. ἐπεποίηκειμεν ἐπεποίηκείτε ἐπεποίηκείσθε.

Ἄοριστος. Indefinitum primum.

ἑν. ἐποίησα ἐποίησας ἐποίησα
δυ. ἐποίησατον ἐποίησάτων

πλ. ἐποίησαμεν ἐποίησατε ἐποίησαν.

Μέγλων

Μέλλων α, Futurum primum.

έν. ποιήσω	ποιήσεις	ποιήσει
δυ.	ποιήσετον	ποιήσετον
πλ. ποιήσωμεν	ποιήσετε	ποιήσεσι.

Προσакτική ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

ένεσως ε παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν.	ποιέε	ποιεί	ποιεέτω	ποιήτω
δυ.	ποιέετον	είτον	ποιεέτων	είτων
πλ.	ποιέετε	είτε	ποιεέτωσαν	είτωσαν.

Παρακείμε. ή ὑπερσυν. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

έν.	πεποίηκε	πεποιηκέτω
δυ.	πεποίηκετον	πεποιηκέτων
πλ.	πεποίηκετε	πεποιηκέτωσαν

Αόριστος α, Indefinitum primum.

έν.	ποίησον	ποιήσῃτω
δυ.	ποίησετον	ποίησάτων
πλ.	ποίησατε	ποίησάτωσαν.

ἔυκλική ἔγκλισις.

Optatiuus Modus.

ένεσως ε παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν. ποιέω

έν. ποιέοιμι οἶμι ποιέοις οἷς ποιέοι εἶ
 δυ. ποιέοιτον οἶταν ποιέοιτων οἶτιω
 ωλ. ποιέοιμεν οἶμεν ποιέοιτε οἶτε ποιέοιεν οἶεν
 Παρακείμε. ἢ ὑπερσυντ. Præteritum
 perfectum & plusquamperf.

έν. πεποίηκα πεποίηκας πεποίηκασι
 δυ. πεποίηκτον πεποίηκτων πεποίηκτιω
 ωλ. πεποίηκαμεν πεποίηκατε πεποίηκαεν

Δόρις α. Indefinitum primum.

έν. ποιήσῃμι ποιήσῃς ποιήσῃσι
 δυ. ποιήσῃτον ποιήσῃτων ποιήσῃτιω
 ωλ. ποιήσῃμεν ποιήσῃτε ποιήσῃεν

Μέλλων α. Futurum primum.

έν. ποιήσοιμι ποιήσοις ποιήσοισι
 δυ. ποιήσοιτον ποιήσοιτων ποιήσοιτιω
 ωλ. ποιήσοιμεν ποιήσοιτε ποιήσοιεν

ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus Modus.

ένεσως ἔ παρατατ. Præfens & præ-
 ritum imperfectum.

έν. εἴην ποιέω ὦ ποιέης ἤς ποιέῃ ποιῆ
 δυ. εἴεν ποιέητον ἦτον ποιέητων ἦτων
 ωλ. ποιέωμεν ὦμεν ποιέητε ἦτε ποιέωσι ὦσι,

πειρη.

Παρακείμε. ἔ υπερωωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

έν. εἰάν πεπιήκω πεποιήκης πι ποιήκη
 δυ. εἰάν πεπιήκῃτον πεποιήκητον πεπιήκητον
 πολ. εἰάν πεπιήκωμεν πεποιήκητε πεποιήκωσι.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἰάν ποιήσω ποιήσης ποιήσῃ
 δυ. εἰάν ποιήσῃτον ποιήσητον ποιήσῃτον
 πολ. εἰάν ποιήσωμεν ποιήσητε ποιήσωσι.

Ασπαρέυφατ εἰγκλισις.

Infinitivus Modus.

Ἐνεσώς ἢ παρατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ποιέειν εἶν.

Παρακείμε. ἢ υπερωωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

πεπιηκέειν.

Αόριστος α. Indefinitum primum, ποιήσῃ.

Μελλαν α. Futurum primum, ποιήσῃ.

Μετχαί εἰργηλικαί.

Participia activa.

Ἐνεσώς ἔ παρατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἰπρ

ὁ ποιέων ποιῶν ἔ ποιέοντος ποιῶντος
 ἡ ποιέουσα ποιῶσα ἔ ποιέουσης ποιῶσης
 τὸ ποιέον ποιῶν ἔ ποιέοντος ποιῶντος.
 παρρη. ἔ ἔπερσων. Præteritum perfectum & plusquamperf.

ὁ πεποιηκώς ἔ πεποιηκότος
 ἡ πεποιηκυῖα ἔ πεποιηκυῖας
 τὸ πεποιηκός ἔ πεποιηκότος.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ ποιήσας ἔ ποιήσαντος
 ἡ ποιήσασα ἔ ποιήσασας
 τὸ ποιήσων ἔ ποιήσωντος.

Μέλλων α. Futurum primum.

ὁ ποιήσων ἔ ποιήσοντος
 ἡ ποιήσασα ἔ ποιήσασας
 τὸ ποιήσων ἔ ποιήσωντος.

Οριστικὴ ἔγκλισις παθητικὴ.

Indicativus Modus Passivus.

ἑνεσῶς, Præsens.

ἐν. ποιέομαι ἔμοι ποιέη ποιῆ ποιέεται εἴται
 δυ. ποιέομεθον ἔμεθον ποιέεσθον εἴσθον ποιέ-
 εσθον εἴσθον
 παλ. ποιέομεθα ἔμεθα ποιέεσθε εἴσθε ποιέοντα
 ἔντα.

παρρη

Παραπατ. Præteritum Imperfectum.
 εν. ἐποιεόμην ἔμην ἐποίησ' ἐπιεῖ ἐποιέετο εἶτο
 δυ. ἐποιεόμεθον ἔμεθον ἐποιεάσθον εἶσθον ἐποιεα
 εἶσθον εἶσθον

πλ. ἐποιεόμεθα ἔμεθα ἐποιέεσθε εἶσθε ἐποιέε
 οντο ἔντο.

Παρακείμην. Præteritum perfectum.
 εν. πεποίηκα πεποίημαι πεποίηκα
 δυ. πεποίημέθον πεποίησθον πεποίησθον
 πλ. πεποίηκα πεποίηκατε ποίηντο.

ὑπερσυντελικός, Præteritum plus-
 quamperfectum.

εν. ἐπεποίημαι ἐπεποίησα ἐπεποίητο
 δυ. ἐπεποίημέθον ἐπεποίησθον ἐπεποίησθον
 πλ. ἐπεποίημέθα ἐπεποίησατε ἐπεποίηντο.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

εν. ἐποίησα ἐποίησθαι ἐποίησθαι
 δυ. ἐποίησθαι ἐποίησθαι ἐποίησθαι
 πλ. ἐποίησατε ἐποίησατε ἐποίησθε.

Μελλαν α. Futurum primum.

εν. ποιηθήσομαι ποιηθήσῃ ποιηθήσεται
 δυ. ποιηθήσομεθον ποιηθήσεσθον ποιηθήσεσθον
 πλ. ποιηθήσομεθα ποιηθήσεσθε ποιηθήσονται.

Μετ' ολίγον μελλών. Mox futurum.

εν.

CONIVGANDI.

135

έν. πεποιήσομαι   πεποιήσω   πεποιήσεται
 δυ. πεποιησόμεθον   πεποιήσεσθον   πεποιήσεσθον
 τωλ. πεποιησόμεθα   πεποιήσεσθε   πεποιήσονται.

Προσάλικη ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

ένεσως ἔπρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν. ποιέεσ ἢ ποιέεσθω   εἶσθω
 δυ. ποιέεσθον   εἶσθον   ποιέεσθων   εἶσθων
 τωλ. ποιέεσθε   εἶσθε   ποιέεσθωσαν   εἶσθωσαν.

Παρακείμε. ἔπρωτ. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

έν.   πεποίησα   πεποίησθω
 δυ.   πεποίησθον   πεποίησθων
 τωλ.   πεποίησατε   πεποίησάτωσαν

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν.   ποιήθητι   ποιηθήτω
 δυ.   ποιήθητων   ποιηθήτων
 τωλ.   ποιήθητε   ποιηθήτωσαν

ἔνικη ἔγκλισις.

Optatiuus Modus.

ένεσως ἢ πωρατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν.

έν. ποιείμεν οίμεν ποιέοιο οἷο ποιέοιτο οἷτα
 δυ. ποιείμεθον οίμεθον ποιέοιαθον οἷαθον ποι-
 εοίαθην οἷαθην

πλ. ποιείμεθα οίμεθα ποιέοιθε οἷαθε ποιέρ-
 οιντο οἷντο.

Παρακείμε. ἢ ὑπερσυνε. Praeteritum perfectum & plusquamperfectum.

έν. πεποίημεν πεποίηο πεποίητο
 δυ. πεποίημεθον πεποίηθον πεποίηθην
 πλ. πεποίημεθα πεποίηθε πεποίηντο.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. ποιήθειεν ποιήθεις ποιήθειη
 δυ. ποιήθειτον ποιήθειντων ποιήθειντων
 πλ. ποιήθειμεν ποιήθειτε ποιήθεισιν.

Μέλλων α. Futurum primum.

έν. ποιήσοίμεν ποιήσοιο ποιήσοιτο
 δυ. ποιήσοίμεθον ποιήσοιαθον ποιήσοίαθην
 πλ. ποιήσοίμεθα ποιήσοιαθε ποιήσοιντο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

έν. πεποιήσοίμεν πεποιήσοιο πεποιήσοιτο
 δυ. πεποιήσοίμεθον πεποιήσοιαθον πεποιήσοίαθην
 πλ. πεποιήσοίμεθα πεποιήσοιαθε πεποιήσοιντο.

ὑποτακτική ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus,

ένεσως

ἑνεσῶς ἔ παρατατ. Præsens & præ-
ritum imperfectum.

έν. εἰάν ποιέωμαι ὦμαι, ποιέη ποιῆ, ποιέηται ἦ
δυ. εἰάν ποιεώμεθον ὠμεθον ποιέησθον ἦσθον ποιεῖ
έησθον ἦσθον

πλ. εἰάν ποιεώμεθα ὠμεθα ποιέησθε ἦσθε ποι-
έωνται ὠνται.

Παρακείμε. ἢ ὑπερσυν. Præteritum
perfectum & plusquamperfe.

έν. εἰάν πεποιήμαι πεποιή πεπεποίηται
δυ. πεποιώμεθον πεποιήσθον πεποιήσθον
πλ. πεποιώμεθα πεποιήσθε πεποιώνται.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἰάν ποιηθῶ ποιηθῆς ποιηθῆ
δυ. εἰάν ποιηθῆτον ποιηθῆτον ποιηθῆτον
πλ. εἰάν ποιηθῶμι ποιηθῆτε ποιηθῶσι.

Ἀπαρέμφατος ἔγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἑνεσῶς ἢ παρατ. Præsens & præte-
ritum imperfectum.

ποιέεσθαι ἔσθαι.

Παρακ. ἢ ὑπερσυν, Præteritum per-
fectum & plusquamperf.

πεποιήσθαι.

Κ

Ἀόριστος β.

Αόριστος α. Indefinitum primum, ποιηθήσεται.

Μελλων α. Futurum primum. ποιηθήσεται.

μετ' ὀλίγον μελλων. Mox futurum. πεποιήσεσθαι

μετοχή παθητική.

Participia passiva.

ἑνεστώτες α. παρὰ τ. Praesens & praeteritum imperfectum.

ὁ ποιούμενος

ἔποιετο

ἐμνήσθη

ἐμνήσθητο

ἡ ποιούμενη

ἐποιεμένης

ἐμνήσθη

ἐμνήσθητο

τὸ ποιούμενον

ἔποιετο

ἐμνήσθη

ἐμνήσθητο.

Παρακείμενη ἢ ὑπερταύτη. Praeteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ πεποιημένος

ἔπεποιήκει

ἡ πεποιημένη

ἔπεποιήκει

τὸ πεποιημένον

ἔπεποιήκει.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ ποιηθείς

ἔποίηται

ἡ ποιηθείσα

ἔποιήθη

τὸ ποιηθέν

ἔποίηται.

Μελλων α. Futurum primum.

ὁ ποιηθήσόμενος

ἔποιηθήσεται

ἡ ποιηθήσεται

ἡ ποιηθησομένη	ἡ ποιηθησομένης
τὰ ποιηθησόμενα	τὰ ποιηθησόμενας

Μετ' ὀλίγον μέλλων. *Modus futurum.*

ὁ πεποιησόμενος	ὁ πεποιησόμενος
ἡ πεποιησομένη	ἡ πεποιησομένης
τὰ πεποιησόμενα	τὰ πεποιησόμενας

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ ΜΕΣΗ

Indicativus modus Medius.

ἑ. εἰς ὧς *Præsens.*

ἑν. ποιέομαι ἕμω, ποιέη ποιῆ, ποιέεται εἵπαι

δυ. ποιέομεθον ἕμεθον, ποιέσθον εἶσθον, ποιέσθον εἶσθον

πλ. ποιέομεθα ἕμεθα, ποιέσθε εἶσθε ποιέονται ἕνται.

Παρατ. *Preteritum imperfectum.*

ἑν. ἐποιέομαι ἕμειν, ἐποιέει ἐποιέει, ἐποιέεται εἵπαι

δυ. ἐποιέομεθον ἕμεθον ἐποιέεσθον εἶσθον ἐποιέεσθον εἶσθον

πλ. ἐποιέομεθα ἕμεθα ἐποιέεσθε εἶσθε ἐποιέοντο ἕνται.

Ἀόριστος α. *Indefinitum primum.*

ἑν. ἐποιήσομαι ἐποιήσω ἐπιήσεται

δυ. ἐποιήσομεθον ἐπιήσασθον ἐπιήσασθαι

πλ. ἐποιήσομεθα ἐπιήσασθε ἐπιήσασθαι.

Κ 2

ΜΕΛΛΩΝ

24.
25.

177

Μέλλων α. Futurum primum.

έν. ποιήσομαι	ποιήση	ποιήσεται
δυ. ποιησόμεθον	ποιήσεσθον	ποιήσεσθον
πλ. ποιησόμεθα	ποιήσεθε	ποιήσονται.

Προσакπική ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

ένεσως Ἐ παρατατ. Præsens & præte-
ritum imperfectum.

έν. ποιέεσ ποιέσ	ποιεέσθω	είσθω
δυ. ποιέεσθον είσθον	ποιεέσθων	είσθων
πλ. ποιέεσθε είσθε	ποιεέσθωσαν	είσθωσαν.

Αόριστος α. indefinitum primum.

έν. ποιήσασθαι	ποιησάσθω
δυ. ποιήσασθον	ποιησάσθων
πλ. ποιήσασθε	ποιησάσθωσαν.

ἔυκλική ἔγκλισις.

Optatiuus Modus.

ένεσως Ἐ παρατατ. Præsens & præte-
ritum imperfectum.

έν. ποιείμεν ποιούμεν, ποιέοις οἶο, ποιέοιτο οἶτο.
δυ.

δυ. ποιούμεθον οίμεθον ποιέοισθον οϊσθον ποιέ-
οίασθω οϊσθω.

πλ. ποιούμεσθε οίμεσθε ποιέοισθε οϊσθε ποιέοιντο
οϊντο.

Μέλλων α. Futurum primum.

έν. ποιησάμελω ποιήσασθω ποιήσασθω

δυ. ποιησάμεθον ποιήσασθον ποιησάσθω

πλ. ποιησάμεσθε ποιήσασθε ποιήσασθω.

Μέλλων α. Futurum primum.

έν. ποιησόμελω ποιήσεω ποιήσεω

δυ. ποιησόμεθον ποιήσεσθω ποιησείσθω

πλ. ποιησόμεσθε ποιήσεσθε ποιήσεσθω.

Ἰσποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

Ὡς ἔστι παρατ. Praesens & prae-
teritum imperfectum.

έν. εἰάν ποιέομαι ᾧμαι ποιέη ποιή, ποιέη ποιή.

δυ. εἰάν ποιέομεθον ᾧμεθον ποιέησθον ἦσθον ποι-
έησθον ἦσθον.

πλ. εἰάν ποιέομεσθε ᾧμεσθε, ποιέησθε ἦσθε, ποιέ-
ωνται ᾧνται.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἰὰ ποιήσωμαι ποιήσῃ ποιήσῃται.

Κ 3

δυ.

ὄν. ἐὰν ποιησώμεθον ποιήσομεθον ποιήσομεθον
 πηλ. ἐὰν ποιησώμεθαι ποιήσομεθαι ποιήσομεθαι.

Ἀπαρέμφατα ἔγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἐν εὐρώς ἢ παρτατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

ποιέεσθαι εἶδαι.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum, ποιήσεαι.

Μέλλων α. Futurum primum, ποιήσεσθαι.

Μοτιχὴ μέση.

Participia Media.

ἐν εὐρώς ἢ παρτατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

ὁ ποιούμενος ἐμὸς ἔπι ποιούμενος ἐμὸς
 ἡ ποιουμένη ἐμὸν ἔπι ποιουμένης ἐμὸν
 τὸ ποιούμενον ἐμὸν ἔπι ποιούμενος ἐμὸς.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ ποιησόμενος ἔπι ποιησόμενος

ἡ ποιησόμενη ἔπι ποιησόμενης

τὸ ποιησόμενον ἔπι ποιησόμενος.

Μέλλων α. Futurum primum.

ὁ ποιησόμενος ἔπι ποιησόμενος

ἡ ποιησόμενη ἔπι ποιησόμενης

τὸ ποιησόμενον ἔπι ποιησόμενος.

ΔΕΥ-

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ

πείστωμένων ῥημάτων.

Οριστική ἔγκλισις ἐνεργητική.

Indicativus Modus activus.

ἑστώς, Praesens.

ἐν. βοάω ᾧ βοάεις ἄς βοάει ᾗ
 δι. βοάειτον ἄτον, βοάειτον ἄτιν
 πλ. βοάομεν ᾧμεν βοάετε ἄτε, βοάοσι ᾗσι.

Παρατακτικός, Praeteritum imperfectum

ἐν. ἐβόων ὄων ἐβόαες ὄαι, ἐβόαθ ὄαθ
 δι. ἐβόαιτον ἄτον ἐβόαιέτην ἄτιν
 πλ. ἐβόομεν ᾧμεν, ἐβόαετε ἄτε ἐβόαοσι ὄων.

Παρακείμενος, Praeteritum perfectum.

ἐν. βεβόηκα βεβόηκας βεβόηκε
 δι. βεβόηκατιν βεβόηκατον
 πλ. βεβόηκαμεν βεβόηκατε βεβόηκασι.

ὑπερσωτελικός, Praeteritum plusquamperfectum.

ἐν. ἐβεβόηκειν ἐβεβόηκεις ἐβεβόηκει
 δι. ἐβεβόηκείτον ἐβεβόηκείτην
 πλ. ἐβεβόηκίμεν ἐβεβόηκίτε ἐβεβόηκίσαν.

ἰριστικός, Indefinitum primum.

Κ 4 ἐρ

έν.	ἐβοήσῃσθε	ἐβοήσῃσθε	ἐβοήσῃσθε
δυ.		ἐβοήσῃσθετον	ἐβοήσῃσθετων
πλ.	ἐβοήσῃσθεμεν	ἐβοήσῃσθετε	ἐβοήσῃσθετων.

μελλων α. Futurum primum.

έν.	βοήσῃω	βοήσῃσθε	βοήσῃσθε
δυ.		βοήσῃσθετον	βοήσῃσθετων
πλ.	βοήσῃσθεμεν	βοήσῃσθετε	βοήσῃσθετων.

Προσωνυμική ἐγκλισις.

Imperativus Modus.

ἐνεσῶς ἑ παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν.	βοάει	α	βοάειτω	άτω	
δυ.		βοάειτον	άτην	βοάειτων	άτων
πλ.		βοάειτε	άτε	βοάειτωσαν	άτωσαν.

Παρακείμενη. Praeteritum perfectum.

έν.		βεβοήκη	βεβοήκῃτω
δυ.		βεβοήκετον	βεβοήκῃτων
πλ.		βεβοήκετε	βεβοήκῃτωσαν.

ἀόριστος α. Indefinitum primum.

έν.		βοήσῃσθε	βοήσῃσθε
δυ.		βοήσῃσθετον	βοήσῃσθετων
πλ.		βοήσῃσθετε	βοήσῃσθετων.

ἐυκτική ἐγκλισις.

Optativus Modus.

ἐνεσῶς

ἐνεσὼς ἢ παρατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

ἐν. βοάοιμι ὦμι βοάοις ὡς βοάοι ὦ
 δυ. βοάοιτον ὦτον βοάοιτιν ὦτιν
 πλ. βοάοιμεν ὦμεν βοάοιτε ὡτε βοάοιεν ὡεν.

Παρακείμε. ἢ ὑπερσυντ. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

ἐν. βεβοήκαμι βεβοήκασι βεβοήκασι
 δυ. βεβοήκατον βεβοήκατιν βεβοήκατιν
 πλ. βεβοήκαμεν βεβοήκατε βεβοήκατιν.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ἐν. βοήσαμι βοήσας βοήσας
 δυ. βοήσατον βοήσατιν βοήσατιν
 πλ. βοήσαμεν βοήσατε βοήσατε.

Μελλων α. Futurum primum.

ἐν. βοήσοιμι βοήσοις βοήσοι
 δυ. βοήσοιτον βοήσοιτιν βοήσοιτιν
 πλ. βοήσοιμεν βοήσοιτε βοήσοιεν.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus,

ἐνεσὼς ἢ παρατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

ἐν. εἰὰ βοάω βοῶ, βοάης βοᾶς, βοάη βοᾶ
 δυ. εἰὰν βοάητον ἄτον βοάητον ἄτον.

Κ ς πλ.

πλ. εἰς βοάωντων βοάητε ἄτιβοάωσι ὡσι.
 παρακ. ἢ ὑπερσυν. Præteritum
 perfectum & plusquamperf.

ἐν. εἰς βοήκω βοήκης βοήκη
 δυ. εἰς βοήκητον βοήκητον
 πλ. εἰς βοήκωντων βοήκητε βοήκωσι.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ἐν. εἰς βοήσω βοήσης βοήση

δυ. εἰς βοήσητον βοήσητον

πλ. εἰς βοήσωντων βοήσητε βοήσωσι.

Ἀπαρέμφατος ἑγκλισις.

Infinitiuus Modus.

ἑνεσῶς ἑ παρσιν. Præsens & præteritum imperfectum.

βοάειν βοᾶν.

παρακ. ἢ ὑπερσυν. βοήκῃσθαι.

Ἀόριστος α. βοήσαι

Μέλλων α. βοήσῃν.

Μετοχῆ ἐνεργητικῆ.

Participia actiua.

ἑνεσῶς ἑ παρσιν. Præsens & præteritum imperfectum.

ὁ βοάων βοῶν ἔ βοάωντος ὄντος

ἡ βοάουσα βοῶσα ἔ βοάουσης ὄσης

τὸ βοάον ᾶν ἔβοάοντο αὐτό.

Παρακλήμ. ἔ υπερουτ.

ὁ βεβοηκῶς ἔ βεβοηκέτο

ἡ βεβοηκῆα ἔ βεβοηκῆας

τὸ βεβοηκῶς ἔ βεβοηκέτο.

Αόριστος α.

ὁ βοήσας ἡ βοήσασα τὸ βοήσαν

Μέλλων α.

ὁ βοήσων ἡ βοήσουσα τὸ βοήσων.

Ορθοτική ἔγκλισις παθητική.

Indicativus Modus Passivus.

ἑνεσῶς, Præsens.

ἐν. βοάομαι ᾧμαι βοάηαι βοάεται ᾶται

δυ. βοαόμεθον ᾧμεθον βοάεσθον ᾶσθον βοάεσθον ᾶσθον.

πλ. βοαόμεθα ᾧμεθα, βοάεσθε ᾶσθε, βοάονται ᾶνται.

Παρατα. Præteritum Imperfectum.

ἐν. ἐβοαόμην ᾧμην ἐβοάεσθην ᾶσθην

δυ. ἐβοαόμεθον ᾧμεθον ἐβοάεσθον ᾶσθον, ἐβοαόμην ᾧμην

πλ. ἐβοαόμεθα ᾧμεθα, ἐβοάεσθε ᾶσθε, ἐβοάοντο ᾶντο.

παρακ.

Παρακείμενον, Præteritum perfectum,

έν. Βεβόημαι	Βεβόησαι	Βεβόηται
δυ. Βεβόημεθον	Βεβόησθον	Βεβόησθε
πλ. Βεβόημεθα	Βεβόησατε	Βεβόησανται.

ὑπερσωτελικός, Præteritum pluri-
quamperfectum.

έν. ἐβεβόημαι	ἐβεβόησαι	ἐβεβόηται
δυ. ἐβεβόημεθον	ἐβεβόησθον	ἐβεβόησθε
πλ. ἐβεβόημεθα	ἐβεβόησατε	ἐβεβόησανται.

Αόριστος α, Indefinitum primum,

έν. ἐβοήθην	ἐβοήθης	ἐβοήθη
δυ.	ἐβοήθητον	ἐβοήθητε
πλ. ἐβοήθημεν	ἐβοήθητε	ἐβοήθησαν.

μέλλον α, Futurum primum.

έν. βοηθήσομαι	βοηθήσῃ	βοηθήσεται
δυ. βοηθήσομεθον	βοηθήσεσθον	βοηθήσεσθε
πλ. βοηθήσομεθα	βοηθήσεσθε	βοηθήσουσινται.

Μετ' ὀλίγου μέλλων. Μοχ futurum.

έν. βεβοήσομαι	βεβοήσῃ	βεβοήσεται
δυ. βεβοήσομεθον	βεβοήσεσθον	βεβοήσεσθε
πλ. βεβοήσομεθα	βεβοήσεσθε	βεβοήσουσινται.

παρακείμενη ἔγκλισις.

Imperativus Modus.

ἐνέσως

ένεσως ε παρατάτ. Præsens & præteri-
tum imperfectum.

έν. βεάξ βοῶ βοάεστω άστω
δυ. βοάεστων άστων βοάεστων άστων
πλ. βοάεσθε άσθε βοάεστωσαν άστωσαν.

Παρακείμε. ε υπερσυντ. Præteritum
perfectum & plusquamperf.

έν. βεβήη σα βεβοήστω
δυ. βεβόηστων βεβοήστων
πλ. βεβόησθε βεβοήστωσαν.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. βοήθητι βοηθήτω
δυ. βοήθητων βοηθήτων
πλ. βοήθητε βοηθήτωσαν.

ευκτική εγκλισις.

Optativus Modus.

ένεσως η παρατάτ. Præsens & præteri-
tum imperfectum.

έν. βοαίμεν ωμεν βοάοιο ωο βοάοιτο ωτο
δυ. βοαίμεσθι ωμεσθον βοάοισθον ωσθον βοα-
οισθην ωσθην
πλ. βοαίμεθα ωμεθα βοάοιατε ωατε βοά-
οιητε ωνητε.

παρακ

Παρακείμε. ἢ ὑπερσυν. Præteritum
perfectum & plusquamperf.

έν.	Βεβοήμην	βεβοήῃο	βεβοήῃτο
δυ.	βεβοήμεθον	βεβοήσθεον	βεβοήσθεσθε
πλ.	βεβοήμεθα	βεβοήσατε	βεβοήσονται.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν.	βοηθείην	βοηθείης	βοηθείη
δυ.		βοηθείητον	βοηθείητων
πλ.	βοηθείημεν	βοηθείητε	βοηθείησιν.

Μέλλον α. Futurum primum.

έν.	βοηθήσοίμην	βοηθήσοιο	βοηθήσειτο
δυ.	βοηθήσοίμεθον	βοηθήσοισθεον	βοηθήσοίσθεσθε
πλ.	βοηθήσοίμεθα	βοηθήσοισατε	βοηθήσουσιντο.

Μετ' ὀλίγου μέλλον.

έν.	βεβοησοίμην	βεβοησοιο	βεβοησειτο
δυ.	βεβοησοίμεθον	βεβοησοισθεον	βεβοησοίσθεσθε
πλ.	βεβοησοίμεθα	βεβοησοισατε	βεβοησουσιντο.

Ἰσοπακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

Ἐνεστώς Ἐπαρρητικ. Præsens & præte-
ritum imperfectum.

έν.	ἐὰν βοάωμαι ὦμαι, βοάη ᾶ, βοάηται, ᾶται
δυ.	ἐὰν βοάωμεθον ὦμεθον, βοάησθεον ᾶσθεον, βοάησθον ᾶσθον.

πλ.

πλ. εἰς βοάμεθα ὠμεθα, βοήθηθε ἅαθε
βοῶνται ὄνται.

Παρακείμε ἢ ὑπερσυντ. Præteritum
perfectum & plusquamperf.

ἐν. εἰς βοῶμαι βοῶν βοῶνται
δυ. εἰς βοῶμεθον βοῶσθον βοῶσθον
πλ. εἰς βοῶμεθα βοῶσθε βοῶνται.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ἐν. εἰς βοηθῶ βοηθῆς βοηθῆ
δυ. εἰς βοηθῶν βοηθῆσαν βοηθῆσαν
πλ. εἰς βοηθῶμεθ βοηθῆτε βοηθῶσι.

Ἀπαρέμφατος ἔγκλισις.

Infinitivus Modus.

Ἄσως ἔπαράτατ. Præiens & præteri-
tum imperfectum.

βοῶσθαι ἅσθαι.

Παρακείμε ἢ ὑπερσυντ. Præteritum
perfectum & plusquamperf.

βοῶσθαι.

Ἀόριστος α. Indefinitum primū. βοηθῆσαι.

μέλλων α. Futurum primum. βοηθήσασθαι.

ΜΕΤ' ὀλιγον μέλλων, Μοx futurū, βοήσεσθε

Μετοχὰ παθητικῆ.

Participia passiva.

ἑνεσώς

ἔσως ἢ παρατ.

ὁ βοαόμυϑ ὠμυϑ
ἢ βοαομύη ὠμύη
τὸ βοαόμυον ὠμύον.

παρακείμ. ἢ ὑπερτυ.

ὁ βεβοημύϑ
ἢ βεβοημύη
τὸ βεβοημύον.

Δείμαϑ α.

ὁ βοηθεῖς
ἢ βοηθεῖσθε
τὸ βοηθέν.

μέλων α.

ὁ βοηθησόμυϑ	Ἔ βοηθησομύς
ἢ βοηησομύη	Ἐ βοηησομύης
τὸ βοηησόμυον	Ἔ βοηησομύς.

μετ' ὀλίγον μέλων.

ὁ βεβοησόμυϑ	Ἔ βεβοησομύς
ἢ βεβοησομύη	Ἐ βεβοησομύης
τὸ βεβοησόμυον	Ἔ βεβοησομύς.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ ΜΕΣΗ
Indicativus modus Medius.

ἔσως Praesens,

ἔ

έν. βοάομαι, ἄμω βοάη ᾗ, βοάεται ἄται
 δυ. βοαόμεθον ὡμεθον, βοάεσθον ᾗσθον, βοά-
 εσθον ᾗσθον
 πλ. βοαόμεθα ὡμεθα, βοάεσθε ᾗσθε, βοάονται
 ᾗνται.

Παραταλιχός, Præteritum imperfectum.

έν. ἐβοάομην ὡμην, ἐβοάσῃ ᾧ, ἐβοάετο ἄτο
 δυ. ἐβοαόμεθον ὡμεθον, ἐβοάεσθον ᾗσθον, ἐβο-
 αέσθην ᾗσθην
 πλ. ἐβοαόμεθα ὡμεθα, ἐβοάεσθε ᾗσθε, ἐβοά-
 οντο ᾗντο.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. ἐβοησίμην ἐβοήσω ἐβοήσατο
 δυ. ἐβοησάμεθον ἐβοήσασθον ἐβοησάσθην
 πλ. ἐβοησάμεθα ἐβοήσασθε ἐβοήσαντο.

Μέλλον α. Futurum primum.

έν. βοήσομαι βοήση βοήσεται
 δυ. βοησόμεθον βοήσεσθον βοήσεσθον
 πλ. βοησόμεθα βοήσεσθε βοήσονται.

παρακλιτικὴ ἔγκλισις.

Imperativus Modus.

ἔνεσως ε παρατ. Præsens & præte-
 ritum imperfectum.

L

έν. βοάεω, ᾶ	βοάεομαι	ἀάω
δυ. βοάεομαι ᾶομαι	βοάομαι	ἄωμαι
πλ. βοάεομε ᾶομε	βοάομεθα	ἄωμεθα

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. βοήστω	βοήσασθαι
δυ. βοήσασθαι	βοησάσθαι
πλ. βοήσασθε	βοησάσθε

εὐκτική ἔγκλισις.

Operatiuus Modus.

ένεσως ἢ παρατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν βοαοίμελωμεν, βοάοιο ᾶο, βοάοιτο ᾶτο, &c
 Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. βοησάμεν	βοήσασθαι	βοήσασθαι
δυ. βοησάμεθον	βοήσασθαι	βοησάσθαι
πλ. βοησάμεθε	βοήσασθε	βοησάσθε

Μέλλων α. Futurum primum.

έν. βοησάμεν	βοήσοι	βοήσοιτο
δυ. βοησάμεθον	βοήσοι	βοησάσθαι
πλ. βοησάμεθε	βοήσοι	βοησάσθαι

ὑποτακτική ἔγκλισις.

Subiunctiuus Modus.

ένεσως ἢ παρατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν.

έν. εἰς βοάωμαι ὦμαι βοάη ἤ βοάη) α) & c.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἰς βοήσωμαι βοήση βοήσηται

δυ. εἰς βοήσωμεθον βοήσησθον βοήσησθον

πλ. βοήσωμεθα βοήσησθε βοήσωνται.

Αἰσάρεμα φασ εὐκλις.

Infinitivus Modus.

ένεσως εἰ παρατατ. Præfens & præte-
ritum imperfectum.

βοάεσθαι αἰσάει.

Αόριστος α. Indefinitum primum, βοήσαι ας.

Μέλλων α. Futurum primum. βοήσεσθαι.

Μετοχαι μέσται.

Participia Media.

ένεσως εἰ παρατατ. Præfens & præte-
ritum imperfectum.

ὁ βοαόμενος αἰσάμενος

ἡ βοαομένη αἰσάμενη

τὸ βοαόμενον αἰσάμενον.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

ὁ βοησάμενος

ἡ βοησάμενη

τὸ βοησάμενον.

Μέλλων α. Futurum primum.

L 2

ὁ βοη-

ὁ βοησόμενος
ἡ βοησιμότης
τὸ βοησόμενον

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ
πείσσωμένων ῥημάτων.

TERZIA CONIUGATIO

de verbis in oω circumflexis.

Οριστικὴ ἔγκλισις ἐνεργητικὴ.

Indicativus Modus activus.

ἑσώως, Præsens.

ἐν. χρυσῶ χρυσῶ, χρυσοῖς σοῖς, χρυσοῖ σοῖ
δυ χρυσοῖται ἔται, χρυσοῖται ἔται
πλ. χρυσοῖμεν ἔμεν, χρυσοῖτε ἔτε χρυσοῖσι ἔσι

Παρατα. Præteritum Imperfectum.

ἐν. ἐχρυσῶν ἔν, ἐχρυσῶες εἰ, ἐχρυσῶες εἰ
δυ. ἐχρυσῶται ἔται ἐχρυσῶται ἔται
πλ. ἐχρυσῶμεν ἔμεν ἐχρυσῶτε ἔτε ἐχρυσῶν
ἐν.

Παρακείμενον. Præteritum perfectum.

ἐν. κεχρυσῶκα κεχρυσῶκας κεχρυσῶκα
δυ. κεχρυσῶκατον κεχρυσῶκατον
πλ. κεχρυσῶκαμεν κεχρυσῶκατε κεχρυσῶ-
κασι

ὑπερ.

ὑπερονωτελιός. Præteritum plusquamperfectum.

έν. ἐκεχρυσώκειν ἐκέχρυσώκεις ἐκεχρυσώκει
 δυ. ἐκεχρυσώκειτον ἐκεχρυσώκειτῶ
 πλ. ἐκεχρυσώκειμεν ἐκεχρυσώκειτε ἐκεχρυσώκεισθε.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. ἐχρυσάσα ἐχρήσασας ἐχρυσάσω
 δυ. ἐχρυσάσαιτο ἐχρυσάσαιτῶ
 πλ. ἐχρυσάσαμεν ἐχρυσάσατε ἐχρυσάσατε.

Μέλλον α. Futurum primum.

έν. χρυσώσω χρυσώσης χρυσώσῃ
 δυ. χρυσώσετον χρυσώσετον
 πλ. χρυσώσωμεν χρυσώσετε χρυσώσησθε.

Προσакτική ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

ένεσῶς ἑ παρατ. Præsens & præteritum imperfectum.

έν. χρύσσε σθ χρυσέτω ἔτω
 δυ. χρυσέετον ἔπιν χρυσέτῶν ἔτων
 πλ. χρυσέετε ἔτε χρυσέτωσθε ἔτωσθε.

Παρακείμε. ἡ ὑπερονω. Præteritum perfectum & plusquamperf.

έν. κεχρυσώκει κεχρυσώκειτῶ

L 3 δυ

δυ. κε χρυσώκετον	κε χρυσώκεται
πλ. κε χρυσώκετε	κε χρυσώκεταισθε.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. χρυσώσω	χρυσώσεται
δυ. χρυσώσεται	χρυσώσεταισθε
πλ. χρυσώσατε	χρυσώσασθε.

εὐκλιῆ ἐγκλισις.

Optativus Modus.

ὁμοῦς Ἐ παρατάτ. Præiens & præteritum imperfectum.

έν. χρυσόοιμι οἶμι, χρυσόοις οἶς, χρυσόοι οἶ
δυ. χρυσόοιται οἶται, χρυσόοιται οἶται
πλ. χρυσόοιμεν οἶμεν, χρυσόοιτε οἶτε χρυσόοιεν οἶεν.

παρακ. Ἐσπερσων. Præteritum perfectum & plusquamperf.

έν. κε χρυσώκημι, κε χρυσώκησθε
δυ. κε χρυσώκηται, κε χρυσώκησθε
πλ. κε χρυσώκημεν, κε χρυσώκητε, κε χρυσώκησθε.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. χρυσώσασθαι	χρυσώσασθαι
δυ. χρυσώσασθαισθε	χρυσώσασθαισθε
πλ. χρυσώσασθε	χρυσώσασθε.

Μελλου

μέλλων α. Futurum primum.

έν. χρυσώσομαι χρυσώσους χρυσώσοι
 δυ. χρυσώσοιτον χρυσώσοιτιω
 πλ. χρυσώσοιμεν χρυσώσοιτε χρυσώσοιεν.
 ὑποτακτικὴ ἐγκλισις.

Subiunctivus Modus,

ἐνεσῶς ἢ παρατατ. Praesens & praeteri-
 tum imperfectum.

έν. εἰ χρυσώω σὺ χρυσώης οἷς χρυσώῃ οἱ
 δυ. εἰ χρυσώῃτον ὦτον χρυσώῃτην ὄτην
 πλ. εἰ χρυσώωμεν ᾤμεν χρυσώῃτε ᾗτε χρυ-
 σωσι ὡσι.

Παρακείμε. ἢ ὑπερσυντ. Praeteritum
 perfectum & plusquamperf.

έν. κεχρυσώκω κεχρυσώκης κεχρυσώκη
 δυ. εἰ κεχρυσώκητον κεχρυσώκητην
 πλ. εἰ κεχρυσώκομεν κεχρυσώκητε κεχρυ-
 σώκωσι.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἰ χρυσώω χρυσώης χρυσώῃ
 δυ. εἰ χρυσώῃτον χρυσώῃτην
 πλ. εἰ χρυσώωμεν χρυσώῃτε χρυσώωσι.

Ἀπαρέμφατος ἐγκλισις.

Infinitivus Modus.

L 4

ἐνεσῶς

ἔνεσως ἔ παρτατ. Præsens & præte-
ritum imperfectum.

χρυσόειν ἔν.

Παρακείμε. ἢ ὑπερστω. Præteritum
perfectum & plusquamperfe.

κεχρυσώκειναι.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum, χρυσώσαι

Μέλλων α. Futurum primum. χρυσώσῃν.

Μετοχαι ἐνεργητικαι.

Participia activa.

ἔνεσως ἢ παρτατ.

ὁ χρυσοῶν ὦν

ἡ κεχρυσώσαι ἔσαι

τὸ χρυσοῦν ἔν.

Παρακείμε. ἔ ὑπερστωτ.

ὁ κεχρυσώκως

ἡ κεχρυσώκῃα

τὸ κεχρυσώκός

Ἀόριστος α.

ὁ χρυσώσαις

ἡ χρυσώσαισα

τὸ χρυσώσαιν.

Μέλλων α.

ὁ χρυσώσων

ἡ χρυ.

ἡ χρυσώσασθαι
τὸ χρυσῶσαι.

Οριστικὴ ἔγκλισις παθητικὴ.

Indicativus Modus Passivus.

ἑστῶς, Præfens.

ἑν. χρυσόμεθα ἔμεθα, χρυσήησθε, χρυσόεσθε ἔσθε

δυ. χρυσόμεθον ἔμεθον, χρυσέεσθον ἔσθον χρυ-
σόεσθον ἔσθον.

πλ. χρυσόμεθα ἔμεθα, χρυσέεσθε ἔσθε, χρυ-
σόντα ἔντα.

Παρατ. Præteritum imperfectum.

ἑν. ἐχρυσόμην ἔμην, ἐχρυσόσθε ἔσθε, ἐχρυσέσθε ἔσθε

δυ. ἐχρυσόμεθον ἔμεθον, ἐχρυσέεσθον ἔσθον,
ἐχρυσέεσθον ἔσθον.

πλ. ἐχρυσόμεθα ἔμεθα, ἐχρυσέεσθε ἔσθε,
ἐχρυσόντα ἔντα.

Παρακείμενον, Præteritum perfectum.

ἑν. κεχρύσωμαι κεχρύσωσαι κεχρύσωται

δυ. κεχρυσώμεθον κεχρυσώσθον κεχρυσώσθον

πλ. κεχρυσώμεθα κεχρυσώσθε κεχρυσώσθη.

ὑπερσυντελικός, Præteritum plus-
quamperfectum.

L s ω

έν. ἐπεχρυσώαιεν ἐπεχρυσώσοι ἐπεχρυσώσονται
 δυ. ἐπεχρυσώμεθον ἐπεχρυσώσοθον ἐπεχρυσώ-
 σάσονται

πλ. ἐπεχρυσώμεθα ἐπεχρυσώσεθε ἐπεχρυσώ-
 σονται. *Αόριστος α. Indefinitum primum.*

έν. ἐχρυσώθην ἐχρυσώθης ἐχρυσώθη
 δυ. ἐχρυσώθητον ἐχρυσώθητις

πλ. ἐχρυσώθημεν ἐχρυσώθητε ἐχρυσώθησαν.
Μέλλων α. Futurum primum.

έν. χρυσώθησομαι χρυσώθησῃ χρυσώθησεται
 δυ. χρυσώθησομεθον χρυσώθησεθον χρυσώθη-
 σάσονται.

πλ. χρυσώθησομεθα χρυσώθησεθε χρυσώθη-
 σονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων, Μοχ futurum.

έν. κεχρυσώσομαι κεχρυσώσῃ κεχρυσώσεται
 δυ. κεχρυσώσομεθον κεχρυσώσεθον κεχρυσώ-
 σάσονται.

πλ. κεχρυσώσομεθα κεχρυσώσεθε κεχρυσώ-
 σονται.

Προσταστικὴ ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

*Ἐνεσῶς ε παρογτ. Præsens & præter-
 ritum imperfectum.*

έν.

έν. χρυσόη ε̄ χρυσέω ε̄ω
 δυ. χρυσοέω ε̄ω χρυσοέων ε̄ων
 πλ. χρυσοέετε ε̄ετε χρυσοέωσιν ε̄ωσιν

Παρακείμε. ή υπέρσυν. Præteritum
 perfectum & plusquamperfe.

έν. κεχρυσώωσα κεχρυσώωσα
 δυ. κεχρυσώωσαν κεχρυσώωσαν
 πλ. κεχρυσώωσατε κεχρυσώωσατε

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. χρυσώθη χρυσώθη
 δυ. χρυσώθησαν χρυσώθησαν
 πλ. χρυσώθητε χρυσώθητε

εὐκλή ή εὐκλίς.

Optativus Modus.

ε̄ως Presens. οἶτο

έν. χρυσοίμεν οίμεν χρυσοίω οἶω χρυσοίωτο
 δυ. χρυσοίμεθον οίμεθον χρυσοίωθον οἶωθον
 χρυσοίωθι οἶωθι
 πλ. χρυσοίμεθα οίμεθα χρυσοίωθε οἶωθε,
 χρυσοίωτο οἶωτο.

Παρακείμε. ή υπέρσυντ. Præteritum
 perfectum & plusquamperf.

έν. κεχρυσώμεν κεχρυσώω κεχρυσώωτο
 δυ. κεχρυσώμεθον κεχρυσώωθον κεχρυσώωθι
 πλ.

πλ. κεχρυσώμεθα κεχρυσώσθε κεχρυσώσιντι.

Αόριστος. Indefinitum primum.

έν. χρυσωθήτω χρυσωθήητε χρυσωθήτω

δυ. χρυσωθήτην χρυσωθήητων

πλ. χρυσωθήμεθα χρυσωθήητε χρυσωθήησθε

μέλλων α. Futurum primum.

έν. χρυδώθησόμεθα χρυδώθησθε χρυδώθησιντι

δυ. χρυδώθησόμεθα χρυδώθησθε χρυδώθησιντι

θησίοσθε

πλ. χρυδώθησόμεθα χρυδώθησθε χρυδώθησιντι

θησίοσθε.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Μοχ futurum.

έν. κεχρυδώσόμεθα κεχρυδώσθε κεχρυδώσιντι

δυ. κεχρυδώσόμεθα κεχρυδώσθε κεχρυδώσιντι

δώσίοσθε.

πλ. κεχρυδώσόμεθα κεχρυδώσθε κεχρυδώσιντι

δώσιντι.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

ὡς ἔπαραιται. Praesens & pra-

ritum imperfectum.

έν. εἰ χρυσώμεθα ὡμεθα, χρυσήηοι, χρυσήηται,

ῶται

δυ.

δυ. εἰς χρυσώμεθον ὠμεθον χρυσήσθον ὠσθον
 χρυσήσθον ὠσθον

ωλ. εἰς χρυσώμεθα ὠμεθα χρυσήσθε ὠσθε
 χρυσώσονται ὠνται.

παρκα. Ἐπαέρων. Præteritum perfectum & plusquamperf.

έν. εἰς κεχρυσώμεθα κεχρυσήκεχα κεχρυσήθηκα

δυ. εἰς κεχρυσώμεθον κεχρυσήσθον κεχρυσήσθον
 ὠσθον ὠσθον

ωλ. εἰς κεχρυσώμεθα κεχρυσήσθε κεχρυσήσθε

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἰς χρυσώσθω χρυσώσθης χρυσώσθῃ

δυ. εἰς χρυσώσθητον χρυσώσθητον

ωλ. εἰς χρυσώσθημι χρυσώσθητε χρυσώσθησι.

Απαρέμφατος ἔγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἔνεσως ἢ παρκατ. Præsens & præteritum imperfectum.

χρυσόεσθα ἔσθα.

παρκαίμ. ἢ ἔπαέρωντ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

κεχρυσώσθα.

Αόριστος α. Indefinitum primum, χρυσώσθη.

μέλλον α. Futurum primum, χρυσώσθησε.

μετ'

μετ' ὀλίγον μέλλων. *Modo futurum.*

κεχρυβώσεσθαι.

μεταχαι παθητικῶν.

Participia passiva.

ἐνεσῶς ἢ παρταται.

ὁ χρυσομόρϑ ἔμρϑ

ἢ χρυσομρῆ ἔμρῆ

τὸ χρυσομόρον ἔμρον.

Parakēimē ἢ ἑσπερσιν.

ὁ κεχρυσωμόρϑ ἢ κεχρυσωμρῆ, τὸ κεχρυσωμόρον.

Αόριστῶν α.

ὁ χρυσώθεισ, ἢ χρυσώθεισα, τὸ χρυσώθεν.

Μέλλων α.

ὁ χρυσώθησόμερϑ ἢ χρυσώθησομρῆ, τὸ χρυσώθησόμερον.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

ὁ κεχρυσωσόμερϑ ἢ κεχρυσωσομρῆ, τὸ κεχρυσωσόμερον.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ ΜΕΣΗ
Indicativus modus Medius.

ἐνεσῶς, Præfens.

ἐν. χρυσομαι ἔμμαι χρυσήη οἱ χρυσοέται ἔται,

Παρατ. *Præteritum imperfectum.*

ἐν.

CONIUGANDI.

έν. έχρυσόμιλεν έμιλεν, έχρυσόσθε, έχρυσόετο
έτη, ές.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. έχρυσώσμιλεν έχρυσώδω έχρυσώσατο
δυ. έχρυσώσμεθον έχρυσώσατον έχρυσώ-
σάσθην

πλ. έχρυσώσμεθα, έχρυσώσαθε έχρυσώ-
σατη.

Μέλλων α. Futurum primum.

έν. χρυσώσομαι χρυσώση χρυσώσεται

δυ. χρυσώσομεθον χρυσώσατον χρυσώσεσθον

πλ. χρυσώσομεθα χρυσώσαθε χρυσώσονται.

Προσθητική έγκλισις.

Imperativus Modus.

ένεσως έ παρατ. Praesens & praete-
ritum imperfectum.

έν. χρυσόςθε χρυσέσθω έσθω

δυ. χρυσέσθον έσθον χρυσέσθων έσθων

πλ. χρυσέσθε έσθε χρυσέσθωσιν έσθωσιν.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. χρυσώσαμ χρυσώσάσθω

δυ. χρυσώσασθον χρυσώσάσθων

πλ. χρυσώσασθε χρυσώσάσθωσιν.

ένκλιση έγκλισις.

Optativus Modus.

ένεσως

ἐνίσως ἢ παρτατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν. χρυσοίμεν οἴμεν χρυσοίσο οἴο χρυσοίτο οἴτο &c.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

έν. χρυσοίμεν χρυσοίσο χρυσοίτο

δυ. χρυσοίμεθον χρυσοίσοθον χρυσοίον
οἴον.

πλ. χρυσοίμεθα χρυσοίσοθε χρυσοίοντα

μέλων α. Futurum primum.

έν. χρυσοίμεν χρυσοίσο χρυσοίτο

δυ. χρυσοίμεθον χρυσοίσοθον χρυσοίοντα

πλ. χρυσοίμεθα χρυσοίσοθε χρυσοίοντα.

Ἰστορικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

ἐνίσως ἢ παρτατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν. εἰὰ χρυσοίμεν οἴμεν χρυσοίσο οἴο χρυσοίτο οἴτο, &c.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἰὰ χρυσοίμεν χρυσοίσο χρυσοίτο

δυ. εἰὰ χρυσοίμεθον χρυσοίσοθον χρυσοίον
οἴοντα.

πλ. εἰὰ χρυσοίμεθα χρυσοίσοθε χρυσοίοντα

Α. πλ.

Απαρέμφατος ἑγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἔνεσως ἔ παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

χρυσόεσται δίδται.

Αόριστος α. Indefinitum primum, χρυσάσαι α.

Μέλλων α. Futurum primum, χρυσοῦσάσιν α.

Μετοχὰ μέση.

Participia Media.

ἔνεσως ἢ παρατατ.

ὁ χρυσόμενος ἔμενος, ἢ χρυσομένη ἔμένη, τὸ χρυσόμενον ἔμενον.

Αόριστος α.

ὁ χρυσώσμενος ἢ χρυσωμένη, τὸ χρυσώμενον.

Μέλλων α.

ὁ χρυσώσμενος ἢ χρυσωμένη, τὸ χρυσώμενον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΙΣ

μὲρημάτων.

Οριστικὴ ἑγκλισις ἐπεργητικὴ.

Indicativus Modus Passivus.

Μ

ἔνεσως

Ἐστὸς Præfens.

έν. τίθημι	τίθης	τίθησθ
δυ.	τίθετον	τίθεσθον
πλ. τίθεμεν	τίθετε	τίθεισιν ἢ ἰσιν νικῶς ἡθέασι.

Παρατ. Præteritum imperfectum.

έν. ἐτίθει	ἐτίθης	ἐτίθη
δυ.	ἐτίθετον	ἐτίθεσθον
πλ. ἐτίθεμεν	ἐτίθετε	ἐτίθεισιν.

Παροικιῶν Θ. Præteritum perfectum.

έν. τέθεικα	τέθεικας	τέθεικα
δυ.	τέθεικατον	τέθεικατον
πλ. τέθεικαμεν	τέθεικατε	τέθεικασιν.

τίθεικα tamen esse debuerat Διὸς ἔην, διὰ τὸ
ἔησθω futuro; Sed Boeotorum more ἠ
mutatum est in ε diphthongum.

ὑπεροικιῶν. Præteritum p
quam perfectum.

έν. ἔπειθειν	ἔπειθεις	ἔπειθει
δυ.	ἔπειθειτον	ἔπειθεισθον
πλ. ἔπειθειμεν	ἔπειθειτε	ἔπειθεισιν.

Λόγος Θ. α. Indefinitum primum.

έν. ἔθηκα	ἔθηκας	ἔθηκα
δυ.	ἔθηκατον	ἔθηκασθον

πλ.

ωλ. ἐθήκαμεν ἐθήκατε ἐθήκασαν.
 ἐθήσα tamen dicendum fuerat, ἀλλὰ ἴσ
 qua est futuri consonans. Sed quinque
 annotantur Aoristi, duo quidem in graui-
 tonis ἔπα, ἔνεγκα, tres vero in verbis in
 μι, ἔθηκα, ἔδωκα, ἔηκα, quoniam non ser-
 uant consonantes suorum futurorum,

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν. ἔδω	ἔδω	ἔδη
δυ.	ἔδετον	ἔδέτων
ωλ. ἔδεμεν	ἔδετε	ἔδεσαν.

μέλων α. Futurum primum.

έν.θήσω	θήσε	θήσει
δυ.	θήσετον	θήσετων
ωλ.θήσομεν	θήσετε	θήσεσσι.

παρακλιτική ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

ἔνεως ε παρακλιτ. Praesens & praeter-
 ritum imperfectum.

έν.	τίθει	τιθέτω
δυ.	τίθετον	τιθέτων
ωλ.	τίθετε	τιθέτωσαν.

Παρακείμε. ἢ ἕπεσον. Praeteritum
 perfectum & plusquamperf.

Μ 2 ε.

έν.	τέθηκε	τεθήκετο
δυ.	τεθήκεται	τεθήκετων.
πλ.	τεθήκετε	τεθήκεσθε.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

θηκον, θηκῶτα esse debuerat, ἀπὸ δ' ἔθηκα, sed in usu non est.

έν.	θήη ἢ θῆς	θήτω
δυ.	θήτου	θήτων
πλ.	θήτε	θήσθε.

εὐκλικὴ ἔγκλισις.

Optatiuus Modus.

ἑνεσῶς ἢ παροῦτ. Præsens & præteritum imperfectum.

έν.	πιθαίω	πιθαίης	πιθαίῃ
δυ.		πιθαίητου	πιθαίητων
πλ.	πιθαίημεν	πιθαίητε	πιθαίησθε καὶ (πιθαίεν.)

Παρακείμε ἢ ὑπερσπῶτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

έν.	τεθήκαμι	τεθήκασις	τεθήκασι
δυ.		τεθήκατον	τεθήκατον
πλ.	τεθήκαμεν	τεθήκατε	τεθήκατε εν.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.	θήω	θήης	θήῃ
δυ.			

δυ. θείητον θήητιω
 πλ. θείημεν ή θείημεν θείητε θείησαν ή θείεν.
 μέλλων α. Futurum primū.

εν. θήσοιμι θήσοις θήσοι
 δυ. θήσοιτε θήσοιτων θήσοιτων
 πλ. θήσοιμεν θήσοιτε θήσοιεν.

Ἰσοτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

ἐνεσῶς Ἐπιφρατατ Praesens & praeteritum imperfectum.

εν. εἰμί τιθῶ τιθῆς τιθῆ
 δυ. εἰσὶ τιθῆτον τιθῆτων
 πλ. εἰσὶ τιθῶμεν τιθῆτε τιθῶσι.

Παρακείμεν. ή Ἰπτερωσω. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

εν. εἰμί τεθείκω τεθείκης τεθείκη
 δυ. εἰσὶ τεθείκητον τεθείκητων
 πλ. εἰσὶ τεθείκωμεν τεθείκητε τεθείκασι.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

εν. εἰμί θῶ θῆς θῆ
 δυ. εἰσὶ θῆτον θῆτων
 πλ. εἰσὶ θῶμεν θῆτε θῶσι.

Απαρέμφρατος ἔγκλισις.

Infinitivus Modus.

Μ 3 ἐνεσῶς

ἐνεσώς εἰ παρσπατ. Præsens & præte-
ritum imperfectum.

τι γένου.

Παρακείμε. ἢ ὑπερσπου. Præteritum
perfectum & plusquamperfe.

Αόριστος εἰ Indefinitum secundum, Ἰόντες
Μέλλων α. Futurum primum. Ἰήσων.

Μετοχική ἐνεργητική.

Participia actiua.

ἐνεσώς ἢ παρσπατ.

ὁ τιθίς

ἔ τιθίτι

ἡ τιθίσις,

ἔ τιθείσις

τὸ τιθέν

ἔ τιθέντι

Παρακείμε. εἰ ὑπερσπουτ.

ὁ τιθήκως, ἡ τιθήκωα, τὸ τιθήκως.

Αόριστος β.

ὁ τίσις, ἡ τίσις, τὸ τίσις.

Μέλλων α.

ὁ τίσιων, ἡ τίσιστες, τὸ τίσιον,

Οριστική ἐγκλισις παθητική.

Indicatiuus Modus Passiuis,

ἐνεσώς, Præsens.

ἔν. τίθεται

τίθεται

τίθεται

δύ.

δυ. ἠθέμεθον	τίθεσθον	τίθεσθον
πλ. ἠθέμεθα	τίθεσθε	τίθενται.

Παρατα. Praeteritum Imperfectum.

έν. ἠθέμεν	ἐτίθεσο	ἐτίθεσ	ἐτίθετο
δυ. ἐπιθέμεθον	ἐτίθεσθον	ἐπιθέσθην	
πλ. ἐπιθέμεθα	ἐτίθεσθε	ἐτίθεντο.	

Παρακείμενον, Praeteritum perfectum.

έν. τέθεικα	τέθεικα	τέθεικα
δυ. τεθείμεθον	τέθεισθον	τέθεισθον
πλ. τεθείμεθα	τέθεισθε	τέθεινται.

ὑπερσυντελικόν. Praeteritum plusquamperfectum.

έν. ἐπέθεικα	ἐπέθεισο	ἐπέθειτο
δυ. ἐπέθειμεθον	ἐπέθεισθον	ἐπέθεισθην
πλ. ἐπέθειμεθα	ἐπέθεισθε	ἐπέθειντο.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. ἐτίθει	ἐτέθεις	ἐτέθει
δυ. ἐτίθειμεθον	ἐτέθεισθον	ἐτέθεισθην
πλ. ἐτίθειμεθα	ἐτέθεισθε	ἐτέθειντο.

μέλλον α. Futurum primum.

έν. τεθήσομαι	τεθήσῃ	τεθήσεται
δυ. τεθήσομεθον	τεθήσεσθον	τεθήσεσθον
πλ. τεθήσομεθα	τεθήσεσθα	τεθήσονται.

μετ' ὀλίγον μέλλον. Mox futurum.

Μ ⚡ έν.

έν. τε θείσμαι	τε θείση	τε θείσεται
δυ. τε θείσομεθον	τε θείσεσθον	τε θείσεσθον
ωλ. τε θείσομεθα	τε θείπαθε	τε θείσοιτα.

Προσακτική εκλισις.

Imperativus Modus.

ένεσως ε παρατ. Præsens & præteritum imperfectum.

έν.	τίθεισ	τιθέσθω
δυ.	τίθεσθον	τιθέσθων
ωλ.	τίθεθε	τιθέσθωσαν.

Παρακείμε. η υπερταω. Præteritum perfectum & plusquamperfe.

έν.	τίθεισ	τεθείσθω
δυ.	τίθεισθον	τεθείσθων
ωλ.	τίθειθε	τεθείσθωσαν.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν.	τέθητι	τεθήτω
δυ.	τέθητον	τεθήτων
ωλ.	τέθητε	τεθήτωσαν.

Ευκτική εγκλισις.

Optativus Modus.

ένεσως η παρατ. Præsens & præteritum imperfectum.

έν. τιθείμην	τιθείο	τιθείτω
		δυ.

δυ. τιθείμεθον   τιθειῶθον   τιθειῶθην
 πολ. τιθείμεθα   τιθειῶθε   τιθειήτω.
 Παρακείμε. ἢ ὑπεροσως. Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

εν. τιθείμεν   τιθειῶ   τιθειήτω
 δυ. τιθείμεθον   τιθειῶθον   τιθειῶθην
 πολ. τιθείμεθα   τιθειῶθε   τιθειήτω.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

εν. τιθείην   τιθείης   τιθείη
 δυ.   τιθείητον   τιθείητων
 πολ. τιθείημεν   τιθείητε   τιθείησαν.

Μέλλων α. Futurum primum.

εν. τιθήσοιμεν   τιθήσοιο   τιθήσοιτο
 δυ. τιθήσοιμεθον   τιθήσοιῶθον   τιθήσοιῶθην
 πολ. τιθήσοιμεθα   τιθήσοιῶθε   τιθήσοιητω.

Paulo post futurum.

εν. τιθήσοιμεν   τιθήσοιο   τιθήσοιτο
 δυ. τιθήσοιμεθον   τιθήσοιῶθον   τιθήσοιῶθην
 πολ. τιθήσοιμεθα   τιθήσοιῶθε   τιθήσοιητω.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

ἐνεσῶς Ἐ παρατατ. Præteritum & præteritum imperfectum.

εν. εἰὰ τιθῶμεν   τιθῆ   τιθῆται
 M S   δυ.

δυ. εἰς ἡθώμεθον	ἡθῆσθον	ἡθῆσθον
πλ. εἰς ἡθώμεθε	ἡθῆσθε	ἡθῶντα

παρθεκείμ. κῆ ὑπεροσυντ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

έν. εἰς τεθώμεθα	τεθῆ	τεθῆτα
δυ. εἰς τεθώμεθον	τεθῆσθον	τεθῆσθον
πλ. εἰς τεθώμεθε	τεθῆσθε	τεθῶντα

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἰς τεθῶ	τεθῆς	τεθῆ
δυ. εἰς	τεθῆσθ	τεθῆσθ
πλ. εἰς τεθῶμεθα	τεθῆτε	τεθῶσι

Απαρέμφατος εὐκλισης.

Infinitivus Modus.

ἔνεσως κῆ παρτα. Præsens & præteritum imperfectum.

τίθασθαι.

παρτακ. ὑπεροσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

τεθῆσθαι.

Αόριστος α. Indefinitum primum, τεθῆσθαι.

μέλλων α. Futurum primum, τεθῆσθαι.

μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum, τεθείσεσθαι.

μετοχῶν παθητικῶν.

Participia passiva.

ἔνεσως

ένεσως ή παρταται.

ο τεθέρμωθ, ή τεθέρμωη, τὸ τεθέρμωον.

Παρακείμ, ή υπερωσω.

ο τεθέρμωθ, ή τεθέρμωη, τὸ τεθέρμωον.

Αόρισθ α.

ο τεθέρμωθ, ή τεθέρμωη, τὸ τεθέρμωον.

Μέλλω α.

ο τεθέρμωθ, ή τεθέρμωη, τὸ τεθέρμωον.

Μετ' ὀλίγου μέλλω.

ο τεθέρμωθ, ή τεθέρμωη, τὸ τεθέρμωον.

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ ΜΕΣΗ

Indicativus modus Medius.

ένεσως, Praesens.

έν. τίθεμαι, τίθεσαι, τίθεται, &c.

Παραταλικός, Praeterium imperfectum.

έν. έθέρμευ, έτίθεσαι, ή έτίθω, έτίθετο, &c.

Αόρισθ α. Indefinitum primum.

έν. έθήκαμ, έθήκω, έθήκατο.

δυ. έθήκαμεθ, έθήκασθ, έθήκασθε.

πλ. έθήκαμεθα, έθήκαθε, έθήκατο.

Αόρισθ β. Indefinitum secundum.

έν. έθήμευ, έθεσ, ή έθω, έθετο.

δυ. έθήμεθ, έθεσθ, έθεσθε.

πλ. έθήμεθα, έθεθε, έθετο.

Μέλλω

μέλλων α. Futurum primum.

έν	θήσομαι	θήση	θήσεται
δυ.	θήσομεθον	θήσεσθον	θήσεσθον
πλ.	θήσομεθα	θήσεσθε	θήσουσθε.

πρῶτη κληση ἑγκλιση.

Imperativus Modus.

ένεσως ε παρατ. Praesens & praeter

ritum imperfectum.

έν.	τιθῃ	τιθῃς	τιθέτω
δυ.	τιθεσθον	τιθεσθων	
πλ.	τιθεσθε	τιθεσθεσαν.	

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.	θήσο	θήσῃ	θήσῃω
δυ.	θήσεσθον	θήσεσθῃ	θήσεσθῃω
πλ.	θήσεσθε	θήσεσθεσαν.	

ἑυκλιση ἑγκλιση.

Optativus Modus.

ένεσως η παρατ. Praesens & praeter

ritum imperfectum.

έν.	τιθεῖμι	τιθεῖς	τιθεῖτο, & c.
-----	---------	--------	---------------

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.	θήσειμι	θήσεις	θήσειτο
δυ.	θήσεμεθον	θήσεσθον	θήσεσθε
πλ.	θήσεμεθα	θήσεσθε	θήσεσθεσαν.

μέλλων

Μέλων α Futurum primum:

έν. ἤσοιμι	ἤσοι	ἤσουσι
δυ. ἤσοιμεθον	ἤσοιδαν	ἤσοιδεον
πλ. ἤσοιμεθα	ἤσοιδε	ἤσουσιν.

ὑποτακτικὴ γκλισις.

Subiunctivus Modus,

ένεσως ε παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν. εἰὰ ἤσομαι	ἤσῃ	ἤσονται & c.
----------------	-----	--------------

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν. εἰὰ ἤσομαι	ἤσῃ	ἤσονται
δυ. εἰὰ ἤσομεθον	ἤσῃθον	ἤσῃθον
πλ. εἰὰ ἤσομεθα	ἤσῃθε	ἤσῃσιν.

Απαρέμφατος ε γκλισις.

Infinitivus Modus.

ένεσως η παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

τί θεῖται.

Αόριστος β. Indefinitum primum; θεῖται.

Μέλων α. Futurum primum. ἤσειται.

μέτρον κ' αέστη.

Participia Media.

ένεσως η παρατατ.

ὁ ἤσμενος, ἡ ἤσμενη, τὸ ἤσμενον.

Αόριστος

Αόριστος α.

ὁ θέρμας, ἡ θερμή, τὸ θερμαρόν.

Μέλλων α.

ὁ θησόμας, ἡ θησομάη, τὸ θησόμαρόν.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ

εἰς μι.

Οριστικὴ ἔγκλισις ἐργηλική.

Indicativus Modus actiuus.

εἰς αἰς, Præsens.

ἐν. ἴσημι

ἴσης

ἴσησι

δυ.

ἴσατον

ἴσατον

πλ. ἴσαμεν

ἴσατε

ἴσασι.

Παρατακτός. Præteritum imperfectum.

ἐν. ἴστω

ἴσης

ἴση

δυ.

ἴσατον

ἴσάτων

πλ. ἴσαμεν

ἴσατε

ἴσασθε.

Παρακείμενος, Præteritum perfectum.

ἐν. ἔσηκα

ἔσηκας

ἔσηκε

δυ.

ἔσάκατον

ἔσάκατον

πλ. ἔσάκαμεν

ἔσάκατε

ἔσάκασι.

ἔσηκα tamen esse debuerat, ἀλλὰ τῷ ἡ ἀ
futuro σήσω. Sed ne coincidat cū ἔσηκα,
quod est medium præteritum, ἀπὸ ἔση-
κω, mutata est ἡ ἰν α.

ὑπερ

ὑπερσυντελικός. Præteritum plusquamperfectum.

έν. ἐσάκην	ἐσάκεις	ἐσάκει
δυ.	ἐσάκειτον	ἐσάκειτόν
πλ. ἐσάκειμεν	ἐσάκειτε	ἐσάκεισθε.

Αόριστος. Indefinitum primum.

έν. ἔσησα	ἔσησας	ἔσησθ
δυ.	ἔσησαιτον	ἔσησαιτόν
πλ. ἔσησαμεν	ἔσησατε	ἔσησαθ.

Αόριστος. Indefinitum secundum.

έν. ἔστω	ἔσθης	ἔσθ
δυ.	ἔσθαιτον	ἔσθαιτόν
πλ. ἔσθμεν	ἔσθε	ἔσθεσθ.

Μελλαν α. Futurum primum.

έν.θήσω	θήσῃς	θήσῃ
δυ.	θήσασθαιτον	θήσασθαιτόν
πλ.θήσομεν	θήσετε	θήσεσθε.

Προσакτική ἐκλίσις.

Imperativus Modus.

ἐνεσῶς & παρατ. Præsens & præteritum imperfectum.

έν.	ἴσαθ	ἴσάτω	
			δυ.

δυ.	ἴσατον	ἴσάτων
πλ.	ἴσατε	ἴσάτωσαν.

παρακείμε. ἢ ὑπερσυντ. Præteritum
perfectum & plusquamperf.

έν.	ἔσακε	ἔσακέτω
δυ.	ἔσάκετον	ἔσακέτων
πλ.	ἔσάκετε	ἔσακέτωσαν

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν.	ἔησον	ἔησάτω
δυ.	ἔησετον	ἔησάτων
πλ.	ἔησατε	ἔησάτωσαν.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.	ἔηθι	ἔητω
δυ.	ἔητον	ἔητων
πλ.	ἔητε	ἔητωσαν.

εὐκλικὴ ἔγκλισις.

Optativus Modus.

ἑστὸς Ἐ παρατάτ. Præiens & præteri-
tum imperfectum.

έν.	ἰσαίλω	ἰσαίης	ἰσαίη
δυ.		ἰσαίητον	ἰσαίητων
πλ.	ἰσαίημεν	ἰσαίητε	ἰσαίωσαν ἢ (ἰσαίωσαν παρακ.)

παρὰ κείμ. ἢ ὑπερσυνωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

έν. ἐσάκοιμι	ἐσάκοις	ἐσάκοι
δυ.	ἐσάκοιτον	ἐσάκοίτιω
πλ. ἐσάκοιμεν	ἐσάκοιτε	ἐσάκοιεν.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἴσομαι	εἴσομαις	εἴσομαι
δυ.	εἴσομαιτεν	εἴσομαιτίω
πλ. εἴσομαίμεν	εἴσομαίτε	εἴσομαίεν.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν. εἴσειμι	εἴσεις	εἴσει
δυ.	εἴσειτον	εἴσειτίω
πλ. εἴσειμεν	εἴσειτε	εἴσεισαν ἢ εἴσειεν.

Μέλλον α. Futurum primum.

έν. εἴσομαι	εἴσοις	εἴσοι
δυ.	εἴσοιτεν	εἴσοίτιω
πλ. εἴσοίμεν	εἴσοιτε	εἴσοιεν.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

ὄντως β παρατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

έν. εἰάν ἴσῶ	ἴσῶς	ἴσῶ
δυ. εἰάν	ἴσῶτεν	ἴσῶτιν
πλ. εἰάν ἴσῶμεν	ἴσῶτε	ἴσῶσι.

N παρατατ.

παρακείμε. ἢ ὑπερσυνωτ. Præteritum
perfectum & plusquamperf.

έν. ἐαὶ	ἐσάκω	ἐσάκης	ἐσάκη
δυ. ἐαὶ		ἐσάκητον	ἐσάκητον
πλ. ἐαὶ	ἐσάκωμεν	ἐσάκητε	ἐσάκωσι.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

έν. ἐαὶ	σήσω	σήσης	σήση
δυ. ἐαὶ		σήσητον	σήσητον
πλ. ἐαὶ	σήσωμεν	σήσητε	σήσωσι.

Ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

έν. ἐαὶ	σῶ	σῆ	σῆ
δυ. ἐαὶ		σῆτεν	σῆτεν
πλ. ἐαὶ	σῶμεν	σῆτε	σῶσι.

Ἀπαρέμφωτος ἔγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἐνεσώς ἢ παρσυνωτ. Præsens & præte-
ritum imperfectum.

ἰσάνου.

παρακείμε. ἢ ὑπερσυνωτ Præteritum perfe-
ctum & plusquamperfe.

ἐσακένου.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum. σῆσται.

Ἀόριστος β. Indefinitum secundum. σῆνται.

Μέλλων α. Futurum primum. σῆσάν.

Μετοχαι

CONIUGANDI:

Μετὰ ἐνεργητικῆς.

Participia activa.

ἐρεσῶς ἢ παρσεται.

ὁ ἰσᾶς, ἡ ἰσᾶσα, τὸ ἰσᾶν.

ἡ ἰσᾶσα, τὸ ἰσᾶσαι.

τὸ ἰσᾶν, ἡ ἰσᾶνται.

Παρακείμε. ἢ ὑπερσυν.

ὁ ἑσακῶς, ἡ ἑσακῆα, τὸ ἑσακῆς

ἄριστος α.

ὁ γήσας, ἡ γήσασα, τὸ γήσαι.

ἄριστος β.

ὁ γᾶς, ἡ γᾶσα, τὸ γᾶν.

Μέλλων α.

ὁ γήσων, ἡ γήσουσα, τὸ γήσου.

Οριστικὴ ἔγκλισις παθητικῆς.

Indicativus Modus Passivus.

ἐρεσῶς, Præsens.

ἐν. ἰσαμαι

ἰσασαι

ἰσαται

δυ. ἰσάμεθον

ἰσασθον

ἰσασθον

πλ. ἰσάμεθα

ἰσαθε

ἰσανται.

Παρατακτικῆς. Præteritum imperfectum.

ἐν. ἰσάμενοι

ἰσασσῆν ἢ ἰσῶν ἰσασθαι

δυ. ἰσάμεθον

ἰσασθον

ἰσάσθην

N

2

πλ.

πλ. ἰσάμεθα ἴσαθε ἴσανται.
 Παρακείμενον, Præteritum perfectum.

έν. ἔσαμθα ἔσασθα ἔσασθα

δυ. ἔσάμεθον ἔσασθον ἔσασθον

πλ. ἔσάμεθα ἔσαθε ἔσανται.

ὑπερσυντελικός, Præteritum plusquamperfectum.

έν. ἔσάμην ἔσασ ἔσατο

δυ. ἔσάμεθον ἔσασθον ἔσάσθην

πλ. ἔσάμεθα ἔσαθε ἔσανται.

Αόριστος α, Indefinitum primum.

έν. ἔσάσθην ἔσάσθης ἔσάσθης

δυ. ἔσάσθην ἔσάσθητον ἔσάσθητων

πλ. ἔσάσθημι ἔσάσθητε ἔσάσθησαν.

Μέλλων α, Futurum primum.

έν. σαθήσομαι σαθήσῃ σαθήσονται

δυ. σαθήσομεθον σαθήσεσθον σαθήσεσθον

πλ. σαθήσομεθα σαθήσεσθε σαθήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Μοχ futurum.

έν. ἐσάσομαι ἐσάσῃ ἐσάσονται

δυ. ἐσάσομεθον ἐσάσεσθον ἐσάσεσθον

πλ. ἐσάσομεθα ἐσάσεσθε ἐσάσονται.

Προσакτικὴ ἔγκλισις.

Imperativus Modus.

ἑστῶς

ένεσως Ἐ παρατατ. Præfens & præteri-
tum imperfectum.

έν.	ἴσασσ	ἴσω	ἰστάσθω
δυ.	ἴστασθον		ἰστάσθων
ωλ.	ἴστασθε		ἰστάσθωσαν.

παρακ. Ἐσπερσω. Præteritum perfe-
ctum & plusquamperf.

έν.	ἔστασθ		ἔσπασθω
δυ.	ἔστασθον		ἔσπασθων
ωλ.	ἔστασθε		ἔσπασθωσαν.

Αόρισθα. Indefinitum primum.

έν.	στάθητι		στάθήτω
δυ.	στάθητον		στάθήτων
ωλ.	στάθητε		στάθήτωσαν.

ένκλιη ἔγκλισις.

Optativus Modus.

ένεσως Ἐ παρατ. Præfens & præte-
ritum imperfectum.

έν.	ἰσπαίμω	ἰσπαῖο	ἰσπαῖτο
δυ.	ἰσπαίμεθον	ἰσπαῖσθον	ἰσπαῖσθω
ωλ.	ἰσπαίμεθα	ἰσπαῖσθε	ἰσπαῖτω.

Παρακείμ. ἢ Ἐσπερσωτ. Præteritum
perfectum & plusquamperf.

έν.	ἔσπαίμω	ἔσπαῖο	ἔσπαῖτο
-----	---------	--------	---------

N 3 δυ.

δυ. ἐσαίμεθον	ἐσαῖσθε	ἐσαῖσθε
πλ. ἐσαίμεθα	ἐσαῖσθε	ἐσαῖντο.

Λόγισθαι. Indefinitum primum.

έν. σαθείω	σαθείης	σαθείη
δυ.	σαθείητον	σαθείητω
πλ. σαθείημεν	σαθείητε	σαθείησιν.

Μέλλων α. Futurum primum.

έν. σαθήσομαι	σαθήσῃς	σαθήσῃτω
δυ. σαθήσομεθον	σαθήσῃσθε	σαθήσῃσθε
πλ. σαθήσομεθα	σαθήσῃσθε	σαθήσῃντο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Mox futurum.

έν. ἐσασοίμαι	ἐσασοίῃς	ἐσασοίῃτω
δυ. ἐσασοίμεθον	ἐσασοίῃσθε	ἐσασοίῃσθε
πλ. ἐσασοίμεθα	ἐσασοίῃσθε	ἐσασοίῃντο.

Ἐπιτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

Ὡς ὡς ἔπαρτατ. Praesens & praeritum imperfectum.

έν. ἐὰν ἰσῶμαι	ἰσῶ	ἰσῶται
δυ. ἐὰν ἰσῶμεθον	ἰσῶσθε	ἰσῶσθε
πλ. ἐὰν ἰσῶμεθα	ἰσῶσθε	ἰσῶνται.

Παρακείμενη ἔγκλισις. Praeteritum perfectum & plusquamperfe.

έν. ἰὰν ἰσῶμαι	ἰσῶ	ἰσῶται
----------------	-----	--------

δυ.

δυ. εἰς ἐστώμεθον ἐστώθον ἐστώθον

πλ. εἰς ἐστώμεθα ἐστώθε ἐστώντα.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. εἰς σταθῶ σταθῆς σταθῆ

δυ. εἰς σταθῆτον σταθῆτεν

πλ. εἰς σταθῶμεν σταθῆτε σταθῶσι.

Απαρσιματῶ ἐγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἔνεως ἑ παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

ἴσθαται.

Παρακείμε. ἢ ὑπερσυνωτ. Praeteritum perfectum & plusquamperf.

ἔσταθαι.

Αόριστος α. Indefinitum primū. σταθῶσαι.

Μέλλων α. Futurum primum. σταθῆσεσθαι.

Μετ' ὀλίγον μέλλων. Modus futurū. ἐσπίσεσθαι.

μετὰ παθητικῆ.

Participia passiva.

ὁ ιστάμενος, ἡ ισταμένη, τὸ ιστάμενον

ὁ ἐσταμένος, ἡ ἐσταμένη, τὸ ἐσταμένον

ὁ σταθῆς, ἡ σταθεῖσα, τὸ σταθῆν

ὁ σταθησόμενος, ἡ σταθησομένη, τὸ σταθησόμενον

ὁ ἐστασόμενος, ἡ ἐστασομένη, τὸ ἐστασόμενον.

N 4 Οεπ-

ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΙΣ ΜΕΣΗ

Indicativus modus Medius.

ἑνεσῶς, Præsens.

ἐν. ἴσταμαι ἴστασαι ἴσταται, &c.

Παρατ. Præteritum imperfectum.

ἐν. ἴστανόμην ἴστασο ἢ ἴστω ἴστατε, &c.

Παρακείμενον, Præteritum perfectum.

ἐν. ἐσησάμην ἐσήσω ἐσήσατο

δυ. ἐσησάμεθον ἐσησαθην ἐσησάθημεν

πλ. ἐσησάμεθα ἐσησαθε ἐσήσαντο.

Μέλλων α. Futurum primum.

ἐν. σήσομαι σήσῃ σήσεται

δυ. σήσομεθον σήσεσθε σήσεσθον

πλ. σήσομεθα σήσεσθε σήσονται.

Παρακείμενη ἑγκλισις.

Imperativus Modus.

ἑνεσῶς β παρατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἐν. ἴστασο ἢ ἴσω ἴστανότω

δυ. ἴστασθον ἴστανότων

πλ. ἴστασθε ἴστανότωσαν.

Ἀόριστος α. Indefinitum primum.

ἐν. σήστω σήστω

δυ. σήσεσθον σήσεσθων

πλ.

πλ.

θήσειθε

θήσεισθε.

ευκτική ἔγκλισις.

Optatiuus Modus.

ἐνεσὼς ἢ παρατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἐν. ἴσταίμεν ἴσταίτο ἴσταίτο, &c.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

ἐν. θήσειμεν θήσεισθε θήσειτο

δυ. θήσειμεθον θήσεισθεθον θήσεισθε

πλ. θήσειμεθα θήσεισθεθι θήσειντο.

Μέλλων α. Futurum primum.

ἐν. θήσειμεν θήσεισθε θήσεισθε

δυ. θήσειμεθον θήσεισθεθον θήσεισθε

πλ. θήσειμεθα θήσεισθεθι θήσειντο.

ὑποτακτική ἔγκλισις.

Subiunctiuus Modus.

ἐνεσὼς ἢ παρατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

ἐν. εἰσὶ ἴσῳμεν ἴσῳσθε ἴσῳσθε, &c.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

ἐν. εἰσὶ θήσωμεν θήσῃ θήσεται

δυ. εἰσὶ θήσωμεθον θήσῃσθεθον θήσῃσθεθον

πλ. εἰσὶ θήσωμεθα θήσῃσθεθι θήσῳσθεθι.

N

S

Απὸ

Απαρέμφατος ἔγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἔνεσως ἔπαραι. Præsens & præte-
ritum imperfectum.

ἴσπαται.

Αόριστος α. Indefinitum primum σήσασθαι.

μέλλων α. Futurum primum. σήσεσθαι.

μετοχὴ μέση.

Participia Media.

ὁ ἴσάμενος ἢ ἴσπαμένη τὸ ἴσάμενον.

ὁ σήσάμενος ἢ σήσπαμένη τὸ σήσάμενον.

ὁ σήσεάμενος ἢ σήσεαμένη τὸ σήσεάμενον.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ

εἰς μι ῥημάτων.

Οριστικὴ ἔγκλισις ἐνεργητικῆ.

Indicativus Modus activus.

ἔνεσως, Præsens.

ἐν. δίδωμι

δίδως

δίδωσι

δύ.

δίδοτε

δίδοτε

πλ. δίδομεν

δίδοτε

διδῶσι ἢ ἰωνι-

κῶς διδῶσθε

Παρατε. Præteritum Imperfectum.

ἐν. ἐδίδων

ἐδίδως

ἐδίδω

δύ.

δυ. ἐδίδοτον ἐδίδοτιν

πλ. ἐδίδομεν ἐδίδοτε ἐδίδοσαν.

Παρακείμενον, Præteritum perfectum.

έν. δέδωκα δέδωκας δέδωκε

δυ. δέδωκατον δέδωκατιν

πλ. δέδωκαμεν δέδωκατε δέδωκασι.

ὑπερσυνπληθὺς. Præteritum plusquamperfectum.

έν. ἐδέδωκειν ἐδέδωκεις ἐδέδωκεν

δυ. ἐδέδωκατον ἐδέδωκατιν

πλ. ἐδέδωκαμεν ἐδέδωκατε ἐδέδωκασαν.

Ἄορις α. Indefinitum primum.

έν. ἔδωκα ἔδωκας ἔδωκε

δυ. ἔδωκατον ἔδωκατιν

πλ. ἔδωκαμεν ἔδωκατε ἔδωκαν.

Ἄορις β. Indefinitum secundum.

έν. ἔδωκα ἔδωκας ἔδωκε

δυ. ἔδοτον ἔδοτιν

πλ. ἔδομεν ἔδοτε ἔδοσαν.

Μέλλων α. Futurum primum.

έν. δώσω δώσεις δώσκει

δυ. δώσετον δώσετιν

πλ. δώσομεν δώσατε δώσασι.

πρ.

παρακτική ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

έν.	δίδοθι	διδότω
δυ.	διδότων	διδότων
ωλ.	δίδοτε	διδότωσαν.

Παρακ. ἢ ὑπερσυν. Præteritum perfectum & plusquamperf.

έν.	δέδωκε	δεδώκετω
δυ.	δεδώκετον	δεδώκετων
ωλ.	δεδώκετε	δεδώκετωσαν

Λόγος α. Indefinitum primum.
δῶκεν δωκάτω esse debuerat, γὰρ ἔδωκα, sed in vlti non est.

Λόγος β. Indefinitum secundum.

έν.	δόθι ἢ δός	δέτω
δυ.	δότων	δότων
ωλ.	δοτε	δότωσαν.

ἔγκλις ἔγκλισις.

Optatiuus Modus.

ἑστῶς ἢ παρατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

έν.	διδοίμην	διδείης	διδοίην
δυ.		διδοίητον	διδοίητων
ωλ.	διδοίημεν	διδοίητε	διδοίησαν καὶ δίδοιεν.

παρακ.

Παρακείμε. ἢ ὑπερτετα. Præteritum perfectum & plusquamperfe.

έν.	δεδώκαμι	δεδώκατε	δεδώκατε
δυ.		δεδώκατον	δεδώκατον
πλ.	δεδώκαμεν	δεδώκατε	δεδώκατε

Αόριστος β. Indefinitum secundum.

έν.	δοίλω	δοίητε	δοίητε
δυ.		δοίητον	δοίητον
πλ.	δοίημεν	δοίητε	δοίησατε ἢ δοίεν.

Μέλλον α. Futurum primum.

έν.	δώσοιμι	δώσετε	δώσετε
δυ.		δώσειτον	δώσειτον
πλ.	δώσοιμεν	δώσετε	δώσειεν.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

ένεσώς ε παρατατα. Præteritum imperfectum.

έν.	εἰὰ δίδω	διδῶτε	διδῶτε
δυ.	εἰὰ	διδῶτον	διδῶτον
πλ.	εἰὰ διδῶμεν	διδῶτε	διδῶτε.

Παρακείμε. ἢ ὑπερτετα. Præteritum perfectum & plusquamperfe.

έν.	εἰὰ δεδώκα	δεδώκατε	δεδώκατε
δυ.	εἰὰ	δεδώκατον	δεδώκατον

πλ.

πλ. εἰς δέδωκα μὲν δεδώκητε δεδώκασι.

Ἀόριστος β. Indefinitum secundum.

έν. εἰς δῶ δῶς δῶ

δυ. εἰς δῶτε δῶτε δῶτε

πλ. εἰς δῶκα μὲν δῶτε δῶσι.

Ἀπαρέμφατος εἰς κλιτικῶν.

Infinitivus Modus.

ἑστῶς εἰς παρτατ. Præiens & præ-

teritum imperfectum.

διδόναι.

Παρεκ. ἢ ὑπερσυν. Præteritum perfe-

ctum & plusquamperf.

δεδωκέναι.

Ἀόριστος β. Indefinitum secundum. δῶσθαι.

Μέλλων α. Futurum primum. δώσθην.

Μετοχῶν ἐνεργητικῶν.

Participia activa.

ἑστῶς εἰς παρτατ. Præiens & præte-

ritum imperfectum.

ὁ δίδῶς, ἔδιδόντῃ, ἡ δίδῶσι, τὸ δίδόν.

Παρεκείμενος ἢ ὑπερσυν.

ὁ δεδωκώς, ἡ δεδωκυῖα, τὸ δεδωκώς.

Ἀόριστος β.

ὁ δῶς, ἔδόντῃ, ἡ δῶσι, τὸ δόν.

Μέλλων

Μέλλων α.

ὁ δώσων, ἡ δώσασα, τὸ δώσον.

Ωριστικὴ ἔγκλισις παθητικὴ.

Indicativus modus passivus.

ἑστώσ, Præfens.

έν. δίδομαι	δίδοται	δίδονται
δυ. διδόμεθον	δίδοσθον	δίδοσθον
πλ. διδόμεθα	δίδοσθε	δίδονται.

Παρατ. Præteritum imperfectum.

έν. ἐδιδόμην	ἐδίδου ἢ ἐδίδα	ἐδίδοτο
δυ. ἐδιδόμεθον	ἐδίδουσθον	ἐδίδουσθον
πλ. ἐδιδόμεθα	ἐδίδοσθε	ἐδίδαντο.

Παρακείμενον, Præteritum perfectum.

έν. δέδομαι	δέδοται	δέδοται
δυ. δεδόμεθον	δέδοσθον	δέδοσθον
πλ. δεδόμεθα	δέδοσθε	δέδονται.

ὑπερσωτελικός. Præteritum plusquamperfectum.

έν. ἐδεδόμην	ἐδέδου	ἐδέδοται
δυ. ἐδεδόμεθον	ἐδέδοσθον	ἐδέδοσθον
πλ. ἐδεδόμεθα	ἐδέδοσθε	ἐδέδοντο.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν. ἰδόθην	ἰδοθήσ	ἰδοθή
------------	--------	-------

δυ.

δυ.	ἐδόθητεν	ἐδοθήτω
πλ.	ἐδόθημεν	ἐδοθήσασθε.

Μέλλων α. Futurum primum.

έν.	δοθήσομαι	δοθήσῃ	δοθήσεται
δυ.	δοθήσομεθον	δοθήσεσθε	δοθήσεσθον
πλ.	δοθήσομεθα	δοθήσεσθε	δοθήσουται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων, Μοχ futurum.

έν.	δεδοσμαι	δεδοσῃ	δεδοσεται
δυ.	δεδοσόμεθον	δεδοσεσθε	δεδοσεσθον
πλ.	δεδοσόμεθα	δεδοσεσθε	δεδοσουται.

πρωτακλική ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

ένεσως ἔ παρατατ. Præsens & præteritum imperfectum.

έν.	δίδωσκ	δίδε	διδόσθω
δυ.	δίδου	δίδου	διδόσθων
πλ.	δίδου	δίδου	διδόσασθε.

Παραίμ. ἔ υπερστωτ. Præteritum perfectum & plusquamperfe.

ν.	δέδοσσ	δεδοσθω
δυ.	δέδοσθον	δεδοσθων
πλ.	δέδοσθε	δεδοσθασθε.

Αόριστος α. Indefinitum primum.

έν.	δόθητι	δοθήτω
-----	--------	--------

δυ.

δυ. δόθητον   δοθήτων
 πλ. δόθητε   δοθήτωσιν.
 εὐκλι καὶ ἔγκλισις.

Oratiuus Modus.

ὡς ἔστι παρτα, Præsens & præteritum imperfectum.

εν. δίδοίμεν   δίδοι̃ο   δίδοι̃το
 δυ. δίδοίμεθον   δίδοι̃αθον   δίδοι̃αθην
 πλ. δίδοίμεθα   δίδοι̃αθε   δίδοι̃ντο.

Παρτα, καὶ ὑπερσυν, Præteritum perfectum & plusquamperf.

εν. δεδοίμεν   δεδο̃ιο   δεδο̃ιτο
 δυ. δεδοίμεθον   δεδο̃ιαθον   δεδο̃ιαθην
 πλ. δεδοίμεθα   δεδο̃ιαθε   δεδο̃ιντο.

Ἄορις α. Indefinitum primum.

εν. δοθείην   δοθείης   δοθείη
 δυ. δοθείητον   δοθήητις
 πλ. δοθείημεν   δοθείητε   δοθείησιν.

μέλλων α. Futurum primum.

εν. δοθήσοίμεν   δοθήσοιο   δοθήσοιτο
 δυ. δοθήσοίμεθον   δοθήσοιαθον   δοθήσοιαθην
 πλ. δοθήσοίμεθα   δοθήσοιαθε   δοθήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων, Μοχ futurum.

εν. δεδούσοίμεν   δεδούσοιο   δεδούσοιτο

○

δυ.

δυ. δεδοσοίμεθον δεδόσοιαθον δεδοσοίαθω
 πλ. δεδοσοίμεθα δεδόσοιαθε δεδόσοιντο
 ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

ἐνεσώς ἔπιρραται. Præsens & præteritum
 imperfectum.

εν. εἰάν διδώμεθα δίδω διδῶται
 δυ. εἰάν διδώμεθον διδώαθον διδώαθον
 πλ. εἰάν διδώμεθα διδώαθε διδῶνται

Παρακείμε. ἔπιρρατωτ. Præteritum perfe-
 ctum & plusquamperfe-

εν. εἰάν δεδώμεθα δεδώω δεδώωται
 δυ. εἰάν δεδώμεθον δεδώαθον δεδώαθον
 πλ. εἰάν δεδώμεθα δεδώαθε δεδῶνται

Αόριστος. Indefinitum primum

εν. εἰάν δοθῶ δοθῆς δοθῆτω
 δυ. εἰάν δοθῶμεθον δοθῆαθον δοθῆαθον
 πλ. εἰάν δοθῶμεθα δοθῆαθε δοθῆασι

Απαρέμματα. ἔγκλισις.

Infinitivus Modus

ἐνεσώς ἔπιρραται. Præsens & Præteritum
 imperfectum.

διδοαται

πρρατικ.

παρακ. Ἐἵπερωτ. Præteritum perfectum & plusquamperf.

δεδοται.

Αοριστ. α. Indefinitum primum, δοθῆναι.

μέλλαν α. Futurum primum, δοθησεαζ.

μετ' ὀλίγον μέλλαν. Μοχ futurū, δεδοσεαζ.

Μετοχαι παθητικαι.

Participia passiva.

ἑως η̄ Παραταλ.

ὁ δίδομαι, ἡ δίδομαι, τὸ δίδομαι.

παρακειμ. Ἐἵπερωτ.

ὁ δεδομαι, ἡ δεδομαι, τὸ δεδομαι.

Αοριστ. α.

ὁ δοθαι, ἡ δοθαι, τὸ δοθαι.

Μέλλαν α.

ὁ δοθησομαι, ἡ δεδοσομαι, τὸ δοθησομαι.

μετ' ὀλίγον μέλλαν.

ὁ δεδεσομαι, ἡ δεδεσομαι, τὸ δεδεσομαι.

Θετικὴ ἔγκλισις μέση.

ἑως, Præsens.

ἐν. δίδομαι, δίδοσθαι, δίδοται, &c.

Παρατατικὸς. Præteritum imperfectum.

ἐν. ἐδίδομαι, ἐδίδου, ἢ ἐδίδες, ἐδί-

δοται &c.

Ο

Δίει

Αόριστος α. Indefinitum primum.
 εν. έδωκάμην έδώκω έδώκατο
 δυ. έδωκάμεθον έδώκασθον έδωκάσθη
 πλ. έδωκάμεθα έδώκατε έδώκατο.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.
 εν. έδόμην έδοσο έδοσ έδοτο
 δυ. έδόμεθον έδοσθον έδόσθη
 πλ. έδόμεθα έδοσατε έδοντο.

Μέλλων α. Futurum primum.
 εν. δώσομαι δώση δώσεται.
 δυ. δωσόμεθον δώσεσθον δώσεσθον
 πλ. δωσόμεθα δώσατε δώσουσιν.

Προσθηκτική έγκλισις.

Imperativus Modus.

έμενώς έ παρατατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

εν. δίδοσο έ δίδε δίδοσθω
 δυ. δίδοσθον δίδοσθων &c.

Αόριστος β. Indefinitum secundum.
 εν. δόσω ή δέ δόσω
 δυ. δόσθον δόσθων
 πλ. δόσατε δόσωσιν.

έγκλητική έγκλισις.

Optativus Modus.

έμενώς

ἐνεσώς ἔ παρατ.
 εν. διδοίμεν διδοῖο διδοῖτο, &c.

Αόριστος ἑ. Indefinitum secundum.

εν. δοίμεν δοῖο δοῖτο
 δυ. δοίμεθον δοῖσθον δοῖσθην
 πλ. δοίμεθα δοῖσθε δοῖντο.

μέλλων α. Futurum primum.

εν. δώσιμεν δώσιο δώσιτο
 δυ. δώσιμεθον δώσισθον δώσισθην
 πλ. δώσιμεθα δώσισθε δώσιντο.

ὑποτακτικὴ ἑγκλισις.

Subiunctivus Modus.

ἐνεσώς ἢ παρατ. Præfens & præteritum imperfectum.

εν. εἰάν διδῶμαι διδῶ διδῶται, &c.

Αόριστος ἑ. Indefinitum secundum.

εν. εἰάν δῶμαι δῶ δῶται
 δυ. εἰάν δῶμεθον δῶσθον δῶσθον
 πλ. εἰάν δῶμεθα δῶσθε δῶνται.

Ἀπαρέμφατος ἑγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἐνεσώς ἢ παρατ. Præfens & præteritum imperfectum.

δίδεσθαι.

Ο 3 Αόρι-

Αόριστος β. Indefinitum secundum. δόσζ.

Μέλλον α. Futurum primum δόσζ.

Μετοχαι μέσαι.

Participia Media.

Ἐνεσώς η̄ παρᾶτ. Præsens & præteritum

imperfectum.

ὁ δίδόμενος, ἡ δίδομένη, τὸ δίδόμενον

ὁ δομῶν, ἡ δομῶσα, τὸ δομῶν

ὁ δασόμενος, ἡ δασομένη, τὸ δασόμενον.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ ΤΩΝ

εἶμι ῥημάτων.

Θετική ἔγκλισις ἐνεσώς.

Indicativus Modus.

Ἐνεσώς, Præsens.

ἐν. ζεύγνυμι ζεύγνυς ζεύγνυσι

δυ. ζεύγνυται ζεύγνυται

πλ. ζεύγνυμεν ζεύγνυτε ζεύγνυσθε

Παράτ. Præteritum Imperfectum.

ἐν. ἐζεύγνυον ἐζεύγνυον ἐζεύγνυον

δυ. ἐζεύγνυτο ἐζεύγνυτο ἐζεύγνυτο

πλ. ἐζεύγνυον ἐζεύγνυτε ἐζεύγνυσθε

Nec ultra variatur: Quoniam huiusmodi verba, si polysyllaba sunt, in præfenti

senti solūm & præterito imperfecto de-
clinantur, tam in actiuis, quàm in passi-
uis: si vero dissyllaba & futurum primū
& secundum aoristum habent, κλύμι,
μέλλων κλύσω, ἀόριστος β. ἐκλύω, sicut
præteritum imperfectum.

Προσακτικὴ ἔγκλισις.

Imperatiuus Modus.

ἐνεσῶς ἢ παρατ. Præsens & præteritum
imperfectum.

ἐν. ζεύγνυθι ζεύγνυτω
δυ. ζεύγνυτον ζεύγνυτων
πλ. ζεύγνυθε ζεύγνυσθε

Optatiuus & Subiunctiuus in his ver-
bis desiderantur.

Απαρέμφορατ ἔγκλισις.

Infinitiuus Modus.

ἐνεσῶς ἢ παρατ. Præsens & præteritum
imperfectum.

ζεύγνυμαι.

Μεταχ. αἰ. ἐνεργητικαί.

Participia actiua.

ἐνεσῶς ἢ παρατ. Præsens & Præteritum
imperfectum.

Ο 4

ὀζω.

ὁ ζεύγους	ἔ ζεύγῳτ
ἡ ζεύγυσα	τῆς ζεύγυσης
τὸ ζεύγῳ	ἔ ζεύγῳτ

Οριστικὴ ἔγκλισις παθητικὴ.
 Indicativus Modus passivus.

ἑνὲς, Præsens.

ἐν. ζεύγυμαι	ζεύγυσαι	ζεύγυται
δυ. ζευγύμεθον	ζεύγυσθον	ζεύγυθον
πλ. ζευγύμεθα	ζεύγυσθε	ζεύγυται.

Παρατατικὸς Præteritum imperfectum.

ἐν. ἐζευγύμην	ἐζεύγυσσ	ἐζεύγύτο
δυ. ἐζευγύμεθον	ἐζεύγυσσθον	ἐζευγύσθον.
πλ. ἐζευγύμεθα	ἐζεύγυσθε	ἐζεύγυτο.

Προσакτική ἔγκλισις.

Imperativus Modus.

ἑνεσὼς ἑ παρατ. Præsens & Præteritum imperfectum.

ἐν.	ζεύγυσσ	ζευγύσθω
δυ.	ζεύγυσθον	ζευγύσθων
πλ.	ζεύγυσθε	ζευγύσθωσα.

Απαρέμφατὸ ἔγκλισις.
 Infinitivus Modus.

ἑνεσὼς

ένεσως ε παρατα. Præiens & præteri-
tum imperfectum.

ζεύγνυαζ.

Μετοχά παθητική.

Participia passiva.

ο ζεύγνυαζ, ή ζεύγνυαζή, το ζεύγνυαζον.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΥΠΑΡΚΤΙΚΟΥ

ζήματ εμί.

Οριστική εγκλισις.

Indicativus Modus.

ένεσως Præiens.

έν εμί

είς ε ε

είσι

δύ.

έσθν

έσθν

πλ. έσμεν

έστε

είσι.

Παρατ. Præteritum Imperfectum.

έν ήν

ής

ή, pro quo tamen
in usu est ήν.

δύ

ήτων

ήτων

πλ. ήμεν

ήτε

ήσασθε.

Reliquorum temporum, perfecti scilicet & plusquamperfecti, Indefinitiq; nullus est usus, sicut nec futuri: quod esse debebat

Ο ς

bebat

bebat ἔσω. loco tamen huius utimur fu-
turo medio, quod est

Μέλλων α. Futurum primum.

ἐν. ἔσομαι	ἔση	ἔσεται
δυ. ἐσόμεθον	ἔσασθον	ἔσασθον
πλ. ἐσόμεθα	ἔσαθε	ἔσονται.

παρακλήτικὴ ἔγκλισις.

Imperativus Modus.

ἑστῶς ἢ παρατι. Praesens & praeteritum
imperfectum.

ἐν.	ἔσθε ἴσθε	ἔστω
δυ.	ἔσθον	ἔστων
πλ.	ἔσθε	ἔστωσαν.

ευκτική ἔγκλισις.

Optativus Modus.

ἑστῶς ἢ παρατι. Praesens & praeteritum
imperfectum.

ἐν. εἴλω	εἴης	εἴη
δυ.	εἴητον	εἴητιω
πλ. εἴημεν	εἴητε	εἴησαν.

Μέλλων. α.

ἐν. ἐσοίμην	ἔσοιο	ἔσοιτο
δυ. ἐσοίμεθον	ἔσοισθον	ἔσοισθῶ
πλ. ἐσοίμεθα	ἔσοισθε	ἔσοιτω.

ὑποταξ.

ὑποτακτικὴ ἔγκλισις.

Subiunctivus Modus.

ἔνεως ἢ παρατ. Praesens & praeteritum imperfectum.

έν. εἰάν ᾧ

ἦς

ἦ

δυ. εἰάν

ἦτον

ἦτον

ωλ. εἰάν ᾧμιν

ἦτε

ᾧσιν

Ἀπαρέμφατος ἔγκλισις.

Infinitivus Modus.

ἔνεως παρατ.

εἶναι.

Μέλων α

ἔσεσθαι.

Μετοχῆ.

ἔνεως ἢ παρατ.

ὄν, ὄντι, ἢ ἔσα, ἔσσης, τὸ ὄν, ὄντι.

Μέλων α.

ὁ ἐσόμενος, ἢ ἐσομένη, τὸ ἐσόμενον.

DE VERBIS, QUORUM

usus praeter Praeteri-

tum perfectum nul-

lus est.

Verba.

Verba in ω desinentia grauitona, & quæ habent ϵ in penultima, siue solum, siue cum aliqua immutabili, futuro carent, & usque ad præteritum imperfectum variantur, ut $\epsilon\acute{\rho}\mu\phi\omega$, $\epsilon\acute{\rho}\epsilon\mu\phi\omicron\nu$, $\phi\acute{\epsilon}\rho\beta\omega$, $\epsilon\phi\epsilon\rho\beta\omicron\nu$. Etiam in $\sigma\omega$ desinentia, ut $\gamma\iota\omega\sigma\kappa\omega$, $\epsilon\gamma\iota\omega\sigma\kappa\omicron\nu$, $\omicron\lambda\acute{\epsilon}\sigma\kappa\omega$, $\omicron\lambda\epsilon\sigma\kappa\omicron\nu$. Excipiuntur, $\alpha\lambda\acute{\upsilon}\sigma\kappa\omega$ & $\theta\iota\eta\sigma\kappa\omega$, quod $\alpha\lambda\acute{\upsilon}\xi\omega$ & $\theta\iota\eta\acute{\xi}\omega$ habet. $\delta\iota\delta\acute{\alpha}\xi\omega$ vero $\delta\iota\delta\acute{\alpha}\chi\omega$, non autem $\delta\iota\delta\acute{\alpha}\sigma\kappa\omega$, unde $\delta\iota\delta\alpha\chi\eta$.

Etiam in $\alpha\iota\omega$, grauitona, $\lambda\alpha\mu\phi\acute{\alpha}\iota\omega$, $\lambda\epsilon\upsilon\theta\acute{\alpha}\iota\omega$, $\mu\alpha\iota\theta\acute{\alpha}\iota\omega$.

Etiam in $\epsilon\iota\omega$, $\delta\iota\phi\acute{\rho}\omicron\gamma\iota\omega$, $\phi\alpha\epsilon\iota\omega$, $\epsilon\acute{\rho}\epsilon\epsilon\iota\omega$.

Etiam in $\psi\omega$, à præsentis siue à futuro deriuata, $\theta\acute{\rho}\acute{\iota}\omega$, $\beta\rho\omega\sigma\acute{\epsilon}\iota\omega$. Excipitur $\kappa\lambda\acute{\epsilon}\iota\omega$. Quæ enim harum à præsentis deducuntur, præteritum imperfectum habent, ut $\tau\epsilon\lambda\epsilon\omega$, $\tau\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\iota\omega$, $\epsilon\tau\acute{\epsilon}\lambda\epsilon\omicron\nu$, $\mu\acute{\epsilon}\sigma\theta\iota$, $\pi\alpha\rho\sigma\iota\tau$, $\epsilon\tau\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\theta\omicron\mu\epsilon\omega$, $\epsilon\tau\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\iota\theta\iota\varsigma$, $\epsilon\tau\epsilon\lambda\acute{\epsilon}\iota\epsilon\tau\omicron$. Quæ verò à futuro hoc etiam tempore carēt, ut $\beta\rho\acute{\omega}\sigma\omega$, $\beta\rho\omega\sigma\acute{\epsilon}\iota\omega$. Excipitur $\omicron\psi\acute{\epsilon}\iota\omega$, $\delta\iota\delta\acute{\alpha}\chi\omega$, quod $\omicron\psi\acute{\epsilon}\omicron\nu$ facit.

In $\alpha\theta\omega$ quoq; desinentia, & in $\epsilon\theta\omega$, & in $\upsilon\theta\omega$

υθω, vt κιάθω, κιάθον, τελέθω, έτέλεθον, μι-
νύθω έμίνυθον. Etiam cum implicatione
consonantis, vt άχθω, έρέχθω.

Verba etiam quintæ coniugationis,
habentia primam syllabam ex reduplica-
tione in liquidam desinentem, vt μερ-
μαίρω, καρκοίρω, παμφαίνω. Similiter in ω
desinentia, & quæ ante ω per implicatio-
nem duas habent consonantes, quarum
altera sit liquida, vt μέμβλω, όφλω, έργω,
δάκνω.

Etiam in ω purum η diphthongo an-
tecedente ω, vt άπήω, άγήω.

Etiam in υω, semper duas syllabas ha-
bentia deriuata in μι, vt πηγύω, πήγνυμι,
όλλύω, όλλυμι.

Antica quoque grauitona à circumflexis
facta, vt άλέξω, έψω.

Etiam AEolica άξω τω δύωσ, vt όσσω
άπο τή όπία, πέσσω άπο τή πία, κερύσσω
άπο τή κερύπια. λεύσσω tamen άπο τή βλε-
πω siue βλεπία, όθεν άπο βλεπία, λεύσσω ha-
bet futurum ά' ενος σ, quod reducitur ad
præsens, secundum aliquos. Vnde illud
Home-

Homeri iliad Θ α λένετε γδ ήγε πάντες,
αιπι δ' οραπ.

Etiā quæ à futuro deducuntur gra-
mitona, ut ὄρω ἄζω.

Etiā in δω, habentia ante δ, aut λ
αιεν, ut ἄλω, σπένδω, κυλιῖδω.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΟΜΑ-

λων ῥημάτων.

De Verbis Anomalis.

δεχῆ δ' α.

Α Γω, μέλων ἄζω, παρακείμεν Θ ήχα, και
αιτικως ἀγήσχα, αόρις Θ βήρον ή ήραρον
αιτικως.

ἀγομαι, cuius actiuum est, ἀγμι ἄχρηθ
ρον, ἀπο δ' ἀγῶ μέλ. ἀράσσαι, ἀπο δ' ἀράζω
αόρις Θ α. ήράσω. μεσ Θ αόρα ήρασίμην.
ἀγμι μέλων ἄζω, ἀπο δ' ἀγω, παρακ.
ήχα, ή μεσ Θ παρακ. ήγα, αχρησα οθεν εαγα,
αιτικως, αόρις Θ α. ήξα ή εαξα, οθεν κρατία-
ξα.

αίρέω, μέλων ἀήρῆσω, αόρ β. εἶλον ἀπο δ'
έλω, ἀχρησα.

αἶρεω

ἀρῆμοι μέλων ἀρήσομαι, παρακείμι. ἤρημοι.
 ἀόριστος α. ἠρίθλω, μέσος αόριστος β. εἰλόμην
 ὅτι εἰλόμην ἀρχήσθε.

ἀσάνομοι, μέλων ἀσάνομοι, παρακείμι.
 ἄσαστος ἠσάθησα, μέσος αόριστος β. ἠσάτομην, ὅτι
 εἰσάνομοι ἀσάθησα ἀρχήσθε.

ἀλέξω, μέλων ἀλεξήσω ὅτι εἰ ἀλεξέω,
 ἀλεξῶ ἀρχήσθε.

ἀλώσομαι, μέλων ἀλώσομαι, ὅτι εἰ ἀλέω
 ἀλώ, αόριστος β. ἤλων, ἤλω, ἤλω ἢ ἐάλων ἀπικῶς,
 ὅτι εἰ ἀλωμι, ἀρχήσθε. ἢ μετοχή, ὅ αὐτός εἰ
 ἀλόντες.

ἀμαρτάνω, παρακείμι. ἠμαρτανον, μέλων
 ἀμαρτήσω, ὅτι εἰ ἀμαρτέω, ἀμαρτῶ, παρακείμι.
 ἠμαρτήσα, ἀόριστος β. ἠμαρτον.

ἀμφιένυμι, μέλων ἀμφιέσω, παρακείμι.
 ἀμφιένυμι ἠμφιέσμαι.

ἀοίγω, μέλων ἀοίζω, ἀόριστος α. ἀίωξο
 ἀπικῶς.

ἀγνώσκω, παρακείμι. ἀγνώσκω ἀγνώσκου
 παρακείμι. ἀγνώσκω, αόριστος β. ἀγνώσκω, ὅτι
 ἀγνώσκω, ἀγνώσκω, ἀγνώσκω, ἀρχήσθε.

ἀπολλέω, λῶ, ἀπολλύω ἢ ἀπώλλυμι, μέλων
 ἀπολλῶ, ὅτι εἰ ἀπώλλω ἢ ἀπολλέω. πῶ

ρακ.

ρακείμην ἄπώλεκα, Ἐ ἀπικῶς ἀπολώλεκα
ἢ μέσθι παρακείμην ἄπικῶς ἀπόλωλα.

ἀπεχθάνομαι μέλ. ἀπεχθήσομαι, παρακ.
ἀπήχθημαι, μέσθι ἀόρισθι. β. ἀπηχθόμεν
ἀπὸ Ἐ ἀπεχθέομαι, ἀπεχθῆμαι ἀχρήστ.

δρέσκω, μέλλων δρέσω, ἀπὸ Ἐ δρέω ἀχρή-
στ.

αύξαιώ, ἢ αύξω, μέλ. αύξήσω, tanquam
ab antiquo themate, αύξέω, αύξῶ, ἀό-
ρισθι α, ἤυξησα.

ἀπύχρη, μέλ. ἀποχρήσθι, ἀόρισθι α. ἀπέ-
χρησε. ἀπὸ Ἐ ἀχρέω παλαιῶ.

ἄχθομαι, μέλ. ἀχθήσομαι. ἀπὸ Ἐ ἀχθέο-
μαι ἀχρήστ, ἀόρισθι α, ἤχθεθην.

δέχῃ Ἐ β.

βαίνω, μέλ. βήσομαι, ἀπὸ Ἐ βάω, βῶ, ἀχρή-
στ, ἀόρισθι β. ἔβην, ἀπὸ Ἐ βῆμι.

βάλλω, μέλ. βαλῶ, παρακ. βέβαλκα ἀχρή-
στ, ὡππερ ἀπὸ Ἐ ψάλλω, μέλ. ψαλῶ, πα-
ρακ. ἔψαλκα, ὅθεν καὶ μετάρθεσιν, ἢ προπῆ τῆ
α εἰς η βέβληκα, ἢ ἀπὸ τῆ βλῶ, βλήσω, βέβλη-
κα, ἀόρισθι β. ἔβαλον.

βλασάνω, μέλλων βλασήσω, ἀπὸ τῆ βλα-
σίω,

σίω. βλασῶ, ἀχρήστ, ἀόριστος β. ἐβλασεν.

βιόω ὦ. μέλλων βιώσω, ἀόριστος β. ἐβίων.
 ἀπό δ' βίωμι, ἀχρήστ, ἢ μεταχῆ, ὁ βίως, δ' βι-
 οντ.

βέλομαι, μέλλων βελήσομαι. παρακ. βε-
 βέλημαι, ἀπό δ' βελέομαι ἀχρήστ.

βρώσκω, μέλλων βρώσω, ἀπό δ' βρώω ἀ-
 χρήστ.

δέχη δ' γ.

γαμέω γαμῶ. μέλλων γαμήσω, ἀόρ. α. ἔ-
 γημα, ἀπό δ' γάμω βαρυτόνις ἀχρήστ.

γηράσκω, μέλλων γηράσω, ἀπό δ' γηράω,
 γηρῶ ἀχρήστ.

γίνομαι ἢ γίνωμαι, μέλλων γνήσομαι, πα-
 ρακείμηνος, γνήμηται, μέσος ἀόριστος α. ἔ-
 γνησίμην, μέσος ἀόριστος β. ἐγνόμην, ἀπό δ'
 γνάομαι, ὦμαι, ἀχρήστ, μέσος παρακείμηνος
 γέγνα, ἀπό γίνω ἀχρήστ.

γινώσκω, ὅθεν ἀναγινώσκω, ἔ καταγινώ-
 σκω, μέλλων γνώσομαι, ἀπό γνόω ὦ. ἀόριστος β.
 ἔγνω, ἔγνωε, ἔγνω. ἢ μεταχῆ, ὁ γνῶς, δ' γνόντος
 ἀπό δ' γνώμι ἀχρήστ.

γείνομαι, μέλλων γηῶμαι. μέσος ἀόριστος
 α. ἐγνόμην.

δέχη δ' δ.

δαίω, ὁ παρακείμηνος παθητικὸν δίδασ.

P

109

μαι, ἀπὸ δὲ δάζω κὴ δεδήαμαι, ἀόριστος β. ἐδά-
μην, ἀπὸ δὲ δαέω, δαῶ, ἀχρήστ.

δάκνω, μέλ. δήξω, ἀόριστος β. ἔδακον, ἀπὸ
δὲ δήκω ἀχρήστ.

δέω, τὸ δεσμῶ. μέλ. δήσω. παρακείμε. παθητ.
δέδεμαι. ἀόριστος α. ἐδέθην.

δέομαι, τὸ παρακαλῶ, ἔ τὸ χρεῖζω. μέλ.
δεήσομαι, ἀόριστος α. ἐδεήθην, ἀπὸ δὲ δεέω,
δεῶ ἀχρήστ.

δεῖδω, μέλ. δείσω παρακείμεν β. δέδεικα,
ἰωνικῶς δέδια δὲ δὲ ἰ μίνε μέσος παρακείμεν.
δεδοικα, δὲ δὲ τὰ διδοίκα. δεδοικα tamen
esse debuerat δὲ δὲ cum sit χαρακτη-
ριστὸν praesentis temporis & praeteriti me-
dij. Sed propter alternationem trium
δδδ, servatum est κ, quod est χαρακτη-
ριστὸν praeteriti activi.

διδράσκω fugio, ὅθιν ἀποδιδράσκω, καὶ
διδράσκω, ἢ μέλλων διδράσω, ἀπὸ δὲ δι-
δράω, ἀόριστος α. διέδραον ἔ ἀπέδραον ἴσως ἀπὸ
δὲ ἀποδρήμι, ὅθιν πρώτῃ προσώπῃ τῶν ἰωνικῶν,
ὡς φησὶ Θωμάς ὁ Μαγιστρός, καὶ ὅθιν τρίτῃ τῶν
πληθυντικῶν. ὡ καὶ Σοφοκλῆς ἐχρήσατο. ἐν
ἑάντι. ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὺν ὄμμ' ἀπέδραον,
παταγῶσιν ἄτε πτηνῶν ἀγέλαι, καὶ ἐπέδραον
ἡμεῖς

ἡμεῖς τὸ πλεθροντικὸν ὡς ἀριστοφάνης, δεῦρο δ'
αὐτὸ ἐκ ἀπέδραμω. ἢ μετοχή, ὁ ἀποδρασεῖ. ὄδυα. π
Νεῦ δ. αὐτὸ δεσπρωτὶ ἀνδρῶν ἐκ νηὸς ἀποδρασεῖ.
διδάσκω. παρατατ. εἰδίδασκον Ἐ πλέον ἔ.
μέλλων διδάξω, ἀπὸ ἔ διδάχω, ἀόριστος Ἐ α. εἰ-
δίδαξα. ἀρχὴ ἔ ε.

εἶδω ἀρχησον, μέλλων εἶσομαι ἢ εἰδήσω, ἀπὸ
ἔ εἶδέω, ὡ ἀρχήσῃ, μέσθου παρακείμενον, οἶο
δα, ἐκ ἔ εἶδω. ὁ ὑπερσυντ. ἤδη. ἢ μετοχή, ὁ
εἶδως, ἀπὸ τ' διφθόγῃς. Idcirco volunt qui-
dā hoc participium esse præteriti mediæ,
à verbo εἶδέω, ὡ μέλλων, εἰδήσω, παρακ. ἤδη-
κα. μέσθου εἶδα. ἤδασ, εἶδέ ἀρχησα. μέσθου ὑπερ-
συντ. ἤδη, e in η in priore diphthongo con-
uerſio, ac in subscripto ἀττικῶς, τὸ ἀπαρέμ-
φαιτον εἰδέναι, ἢ μετοχή ὁ εἶδως, ἔ εἶδοτος. Qui-
dam tamen εἰδέναι pro εἰδηκέναι, ἔ εἶδως
pro εἰδηκῶς, asserunt dici per syncopen.

ἔρχομαι, μέλλων ἐλεύσομαι, ἀόριστος Ἐ ἤ-
λυθον, Ἐ ἤλθον, ἀπὸ ἔ ἐλεύθω.

εὐρίσκω, μέλλων εὐρήσω, ἀόριστος Ἐ εὐρών
παρακ. παθητ. εὐρημαί, ἀόριστος Ἐ α. εὐρέθην,
ἀπὸ ἔ εὐρέω, εὐρῶ ἀρχήσῃ.

ἔχω, μέλλων ἔξω, παρακ. ἔχηκα. ἀόρ. β.

P 2 ἔχου

ἔχον, ἀπό ζ' χέω, χῶ ἀχρήστ.

ἀρχή ζ' ζ.

ζεύγνυω, ἢ ζεύγουμι, μέλλων ζεύξω, ἀπό
ζ' ζεύγω.

ζωνύω, ἢ ζώννυμι, μέλ. ζώσω.

ἀρχή ζ' θ.

θάπτω, μέλ. θάψω, ἀόριστος α. ἔθαψα,
αἰρ. α. παθητ. ἐτάφην.

θέλω, μέλ. θελήσω, ἀόριστος α. ἐθέλησα.
ἀπό τ' θελέω, θελῶ ἀχρήστ.

θνήσκω, μέλλων β. θανέμαι, ἀόριστος β. ἔ-
θανον. ἀπό ζ' θείνω, παρακείμενος πέθνηκα,
ἀπό ζ' θνῶ, θνήσκω, ἀχρήστ. καὶ ἀπολή ζ' κ β
προση ζ' η, εἰς α ἰωνικῶς τέθνασα ὡς βέβηκα, βε-
βασα, τὸ παρσακλικὸν τίθιασι, τὸ εὐκτ. τιθναή-
λω, τὸ ἀπερέμφατον τεθναόσα, ἢ μετοχὴ τεθναῖς
τεθναόντος, ἀπό ζ' τίτημι, φ. fit ἀπό ζ' τεθνάω
τεθναῶ ἀχρήστ. τέθναιος verò præteriti tēpo-
ris, ἀπό ζ' τίθησα, vnde τιθναῖος abiectio ι, à
quo τιθνηῖος ε ἰν η conuerso, quorū τιθνε-
ῖος commune est, aliaverò poetica. At τί-
θησα, ἀπό ζ' τίθηκα βαιωτικῶς. Sicut τίθηκα
cuius thēa est τίθημι, primæ coniugatio-
nis verborum ἰν μι. Est enim θείνω, τὸ κό-
πιω, ὁ μέλλων α. θενῶ, ὁ μέλ. β θανῶ, sicut ἀπό
ζ' παεί-

ἔσσειρω, ἄσσειω ἄσσειω. A primo igitur futuro κτ̄ μετάθεσιν ἔν̄ ἴτι θυνέω, θυνῶ, κ̄ ἀνάδιπλασιασμῶ, τεθινῶ, vnde τίθημι primæ coniugationis τ̄ ἴσι μι. μέλ. θνήσω, παρακ. τίθηκας, διὰ τ̄ ἰ διαφορῆς βοιωτικῶς. A secundo vero futuro θυνῶ, κτ̄ μετάθεσιν ἴτι θυνάω, θυνῶ, κ̄ τεθινῶ, vnde τίθημι primæ cōiugationis, vt supra dictum est.

ἀρχὴ ἔ ι.

ἰκνῆμαι, vnde ἀφικνῆμαι. μέλλων ἴξομαι, μέσθ̄ ἀόρισθ̄ β. ἰκόμελω, vnde ἀφικόμην, ἀπὸ ἔ ἴκομαι ἀρχήσθ̄.

ἴπλωμαι, vnde ἀφίπλωμαι, ὁ μέλλων πῆσομαι, ἀόρισθ̄ β. ἔπλω, ἀπὸ ἔ ἴπλωμι ἀρχήσθ̄.

ἰλάσκομαι, μέλλων ἰλάσομαι, ἀπὸ ἔ ἰλάω, ἀρχήσθ̄.

ἀρχὴ ἔ κ.

καίω, μέλλων καύσω. ἀόρισθ̄ β. παύημι. κὸς ἐκάλεω.

καθέζομαι. μέσθ̄ μέλλων β. κεδεῖμαι, κάθημι. μέλλων καθήσομαι.

κλάζω, μέλλων κλάγξω. ἀπὸ ἔ κλάγξω, ἀρχήσθ̄. ὁ μέσθ̄ παρακείμην κέκληται.

καθαρῆω, μέλλων καθαρῶ. ἀόρισθ̄ β. καθῆλοι, ἀπὸ ἔ καθέλω.

P 3

καταί

καταδαρτώνω. μέλων καταδαρτήσῃσιν, ἀόριστος β. κατίδαρθον, ἀπό δ καταδαρθέω, καταδαρθῶ ἀχρήστ.

κεραυνύω, ἢ κερσίνυμι, μέλων κερσίσω. παρσι. κεκέρσῃσιν, ε. συγκροπή κέρσῃσιν.

κωρευνύω, ἢ κωρένυμι. μέλ. κωρέσω, ἀπό δ κωρέω, κωρῶ ἀχρήστ.

κρύπτω, μέλων κρύψω, ἀόριστος β. δεύπερτος β. παθητικῶς ἐκρύβην, ἀπό δ κρύβω.

ἀρχὴ δ λ.

λαγχάνω μέλ. λήξω, παρσι. εἰλησῃσιν, ἀόριστος β. ἔλαχον, ἀπό δ λήχω ἀχρήστ.

λαμβάνω μέλ. λήψομαι. παρσι. εἰληφα, ἀόριστος β. ἔλαβον, ἀπό δ λήβω ἀχρήστ.

λοοθάνω μέλ. λήσω, μέσος β. παρσι. λέληθα, ἀόριστος β. ἔλαθον ἀχρήστ.

ἀρχὴ δ μ.

μαθήσκειν μέλ. μαθήσῃσιν ἀπό δ μαθήω, ὦ παρσι. μεμάθηκα. ἀόριστος β. ἐμάθησα ἀχρήστ. ἀόριστος β. ἔμαθον. Sic ut ἀπό δεπέω δεπῶ, ἐδέπησα, ἐδεπον. Sicut ἀπό δ μήθω ἀχρήστ.

μάχομαι. μέλ. μαχῶμαι, ἢ μαχέσομαι, ἀπό δ μαχέομαι, μαχῶμαι ἀχρήστ.

μέλομαι, τὸ φροντίζω, curō, μέλ. μελήσω, ἀπό δ μελέω, μελῶ ἀχρήστ. μέσος β. παρσι.

μέμη.

μέμηλα ποιητικῶς.

Μένω μέλ. μδρῶ. παρσι. μερδύηκα ἀπὸ Ἔ
μδρέω, μδρῶ, ἀόριστος α. ἔμφνα.

Μιγνύω ἔμιγνυμι. μέλ μίξω, ἀόριστος β.
παρσιτικὸς ἔμιγλυ, ἀπὸ Ἔ μίγω ἀχρήστ.

Μοργνύω, μέλ. μόρξω.

δέχη Ἔ ο.

οἰχομαι, μέλ. οἰχήσομαι ἀπὸ Ἔ οἰχέομαι,
οἰχέμαι ἀχρήστ. ἀόριστος β. ὠχόμελα.

οἶομαι, ἢ συγκροπῆ οἶμαι, παρσιτ' ὠμίω.
Μέλλων οἰήσομαι, ἀπὸ Ἔ οἶομαι, οἶσμαι ἀχρή-
στ. ἀόριστος β. ὠήθλω.

ὀφείλω μέλ. ὀφείλῃσω, ἀπὸ Ἔ ὀφείλω, ὀφεί-
λω ἀχρήστ, ἢ ὀφλω, ὀφλήσω, ἢ συγκροπῆ,
παρσιτικῶς ὠφλησα, ἀόριστος α. ὠφλησαι, ἀ-
όριστος β. ὠφλον.

ὀμνύω, ἢ ὀμνυμι μέλ. ὀμώσω, ἀπὸ Ἔ ὀμέω,
ὀμῶ, παρσι. ἀπικῶς, ὀμώμοκα.

ὀμόργνυμι, μέλλων ὀμόρξω.

δέχη Ἔ π.

πάχω, μέλλων πάσομαι, ὅπως αὐτὸ Ἔ πά-
θω, ἢ αὐτὸ Ἔ πάσθησομαι λαμβάνεται. Hoc
est patiari, siue parere, siue credam. ἀπὸ Ἔ
παίδομαι, potest & ἀπὸ Ἔ πῆθω inuicem
deduci, ὁ μέλλων πῆσω, ἢ μῖστος μέλλων

P 4

πῆσο

πήσομαι, κῆ τροπή ἔη εἰς ἡ δίφθογγον πείσομαι.
 ἀόριστος ἑ. ἐπαύον. ἀπό ἔ πήθω, μέστος πα.
 παρακείμενος πέποιθα, ἀπό ἔ πυνέω, πυνώ, πυνή-
 σω πεπόνηκα. Μέστος πέποιθα, κῆ πλεονασμῶ
 ἔθ, πέπυνθα.

πίπιω, μέλ. πυσθῆμαι, ἀπό ἔ πέτω, ἀχρησθ.
 ὁ μέλ. πέσω, κῆ ὄρωκῶς πεσῶ. ὁ μέστος πυσθῆ-
 μου, παρακ. πέπιωκα. ἀπό ἔ πίοω, πτώ, ἀόρ. α.
 ἐπέσησα, ἀπό ἔ πεσῶ, πεσήσω, ἀχρησθ. ἀόρ. β.
 ἔπεσον, ὡς ἐδέπησα, ἔδῃπον.

πεταννύω, κῆ πετάννυμι, μέλ. πετάσω,
 ἀπό ἔ πετάω, πετώ.

πηγνύω, κῆ πήγνυμι, μέλων, πήξω, μέστος
 παρακείμενος πέπηγα, ἀόριστος ἑ. παθητικῶς
 ἐπάγλω ἀπό ἔ πήγω ἀχρησθ.

πίνω, μέλων πώσω, παρακ. πέπωκα. ἀπό
 ἔ πίοω, πώω, ἀόρ. β. ἔπιον, ἀπό ἔ πίοω.

πυψάνομαι, μέλ. πύσομαι, παρακ. πύσω-
 σμαι, μέστος ἀόριστος ἑ. ἐψύθω ἀπό τοῦ
 πύθομαι.

πράπιω, τὸ πωλῶ, μέλων πράσω, παρακ.
 πρέσκακα.

ῥέχῃ ἔρ.

ῥέω, μέλ. ῥεύσω, κῆ ῥύησω, παρακείμενος ῥή-
 θου, ἀόρ. ἑ. ῥῥύθω, ἀπό ἔ ῥυέω ῥυῶ, ἀχρησθ.
 ῥήγνυω,

ρήγνύω, ἔ ρήγνυμι μέλ ρήξω, ἀόριστος β.
 παθητικὸς ἐρράγην, ἀπὸ ἔ ρήγω ἀχρήστ.

ῥωνύω ἔ ῥώνυμι μέλ. ῥώσω ἀπὸ ἔ ῥώω.
 παρακείμενον ἔρῥωμα, ὑπερσωτ, ἐρῥώμιον,
 ἔρῥωσο, ἔρῥωτο. τὸ παρακείμενον ἐρῥώσο, ἐρῥώ-
 θω, τὸ ἀπαρέμφατον ἐρῥώσθω.

ἀρχὴ ἔ σ.

σβεινύω ἢ σβεινυμι μέλ. σβέσω ἢ σβήσο-
 μου, ἀπὸ ἔ σβείω, ἀόριστος β. ἔσβην, ἀπὸ ἔ
 σβῆμι ἀχρήστ.

σύομαι, ἀόριστος α. ἐσύθην. ἀόριστος α.
 ἐσθα.

σρωνύω ἢ σρώνυμι μέλ. σρέσω ἀπὸ ἔ
 σρέω, σρώω ἀχρήστ.

σρέω, ἢ σρένυμι, μέλ, σρώσω, ἀπὸ ἔ
 σρώω ἀχρήστ.

πεύθω μέλ. σπείσω. ἀπὸ ἔ σπείθω.

ἀρχὴ τῆ τ.

τανύω ἔ τάνω μέλλων τάσω.

τίμνω μέλ. τμήξω, ἀπὸ τῆ τμήγω ἀχρήστ.
 ἀόριστος β. ἔταμον.

ἵτρώσκω, μέλλων τρώσω, ἀπὸ τῆ τρώω, ἀ-
 χρήστ.

τρέχω μέλ. θρέξω, παρακείμενον δεδρά-
 μηκα, ἀπὸ τῆ δραμέω, δραμῶ ἀχρήστ ἀόριστος

Ρ ς β εϛ

β. ἔδραμον, ἀπὸ δ' δρέμω, ἢ ἀπὸ δ' δραμείω,
δραμῶ. ὅθεν ὁ μέλλων β. δραμῶ. ἀρχήσθ, ὁ
μίσθ. μέλλων δραμῆσθαι.

τυχαῖω, μέλλων τεύξομαι, ἀπὸ δ' τύχω,
παρὰ κ. τέτυχα, ἀπὸ δ' τυχέω, τυχῶ, ἀρχήσθ,
ἀόριστ. β. ἔτυχον, ἀπὸ δ' τύχω, ἀρχήσθ ἐν πρῶ-
τῷ λόγῳ.

τρῶγω, μέλ. φαγῆμαι, ἀόρ. ἔφαγον.

δέχθαι δ' υ.

ὑποχινῆσαι μέλ. ὑποχίνομαι ἢ ὑποσῆ-
σαι, ἀπὸ ὑφίσταμαι, ὅθεν ὑπέστω ἀόρισθ
β. παρακείμενθ ὑπέσθηται, ἀόριστος α. παθη-
τικὸς ὑπεσθέντω, μέσθ. ἀόρισθ. β. ὑπεσθό-
μην. ἀπὸ δ' ὑποστέλλομαι ὑποστέλλομαι, ἀρχήσθ.

ὑπνώπω, μέλλων ὑπνώσω,

δέχθαι δ' φ.

φέρω μέλ. οἴσω ἀπὸ δ' οἴω ἀρχήσθ. μέσθ
παρακείμενος ἐνήνοχα ἀπληκῶς, ἀπὸ δ' ἐπέχω,
ἀόρισθ. α. ἤνεγκα, ἀόρισθ. β. ἤνεγκον ἀπὸ
δ' ἐνέγκω.

φύω μέλ. φύσω, ἀόρισθ. β. ἔφην, ἀπὸ
δ' φύμι.

φθίνω, μέλ. φθίσω, ἀπὸ δ' φθίω ἀρχήσθ.

φείπω, μέλ. φείξω. μέσθ. παρακεί-
μενθ. πείφεται, ἀπὸ δ' φείκω ἀρχήσθ.

δέχθαι

δεχῆ δ̄ χ.

χάσκω, μέλ. χαῖμα, μέσθ̄ παρκαί.
 μδρ̄, κέχηνα, αόρ. σθ̄ β. ἔχαιον ἀπὸ δ̄ χαῖ-
 νω ἀχρήστ.

χαῖρω, μέλ. χαρήσμαι, ἀπὸ δ̄ χαρέω, χα-
 ρῶ ἀχρήστ, Αόρ. σθ̄ β. παθητικός ἐχάρην.
 χωνύω, κῆ χώνυμι. μέλλων χάσω, ἀπὸ δ̄
 χῶω.

δεχῆ δ̄ ω.

ῶθῶ, ῶθῶ, μέλ. ῶσω, ἀπὸ δ̄ ῶθω, ἀχρήστ
 αόρ. α. ἔωσα, παρκαί, παθητικός ἔωσμαι.

ΤΕΛΟΣ ΤῶΝ ΡΗΜΑ.

των ἀνομάλων.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ

Ματθαίος.

Ὅπως ἐν προσεύχεσθε ὑμεῖς. Πάτερ ὑμῶν
 ὃ ἐν τοῖς ἔθροισι, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.
 ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου. γρηθήτω τὸ θέλη-
 μά σου, ὡς ἐν ἔθρῳ ἐστὶ τῆς γῆς. τὸ ἄρτον ἡμῶν
 τὸν ἡμέτερον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ
 ὀφλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀ-
 φλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς
 πει-

πύρρσιμον. ἀλλὰ ῥύσαι ἡμας ἀπὸ τῆς πηνηρῆς. ὅτι
 σὺ εἶναι ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δυνάμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς
 τοῦ αἰῶνα, Ἀμήν.

Σύμβολον ἀποστολικὸν πίστεως
 χριστιανικῆς.

Πιστεύω εἰς ἕνα θεόν, πατέρα παντοκράτορα,
 πατριῶν ἕρην καὶ γῆς. καὶ εἰς ἰησοῦν χριστὸν
 υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ κύριον ἡμῶν, τὸν συληθῆσαν
 ἐκ πνεύματος ἁγίου. τεχθέντα ἐκ μαρίας
 τῆς παρθένης. παθόντα ὑπὸ ποντίῳ πιλάτῳ, σω-
 ρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα. κατελθόντα εἰς
 ἅδου, ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ νεκρῶν,
 καὶ ἀνελθόντα εἰς οὐρανὸν, καὶ καθεζόμενον ἐκ-
 δεξιῶν τοῦ πατρὸς, ὃθεν ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας
 ἐκ νεκρῶν. πιστεύω εἰς πνεῦμα ἅγιον. ἀγίον ἄφε-
 σιν ἁμαρτιῶν, ἀνάστασιν σαρκῶς, καὶ μετὰ ταῦτα
 τὸ ζῶν, ζῶν αἰώνιος, Ἀμήν.

οἱ μακαρισμοὶ ματθαίου.

Ιδὼν ἡ οὐχλος, αἰέθη εἰς τὸ ὄρα καὶ κα-
 τίσαντο αὐτὸν, προσήλθον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ
 αὐτοῦ ἐπιτίθοντες τὸ σῆμα αὐτοῦ, ἐδίδασκεν αὐ-
 τοῦ, λέγων. Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι
 ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Μακάριοι

οἱ πέν-

οἱ πάνθ' ἔντες, ὅτι αὐτοὶ περικληθήσονται. Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληθουμένησιν ἐν τῷ θλίβῳ. Μακάριοι οἱ πένθοντες καὶ διψῶντες τὸ δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται. Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται. Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν θεὸν ὄψοντο. Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ θεῶν κληθήσονται. Μακάριοι οἱ δεδιουγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἔσται ἡ βασιλεία τῶν ἁερῶν. Μακάριοί ἐστε, ὅτι ἂν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ ἔπωσι πάν πονηρὸν ῥῆμα κατὰ ὑμῶν. Ψευδομάρτυροι, ἕνεκεν ἐμοῦ. χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς ἁερανοῖς.

Δικαιοσύνη χριστιανική πρὸς
ῥωμαίους γ.

Λογίζομεθα ἐν πίστι δικαιοδοτεῖν ἄνθρωπον
χωρὶς ἔργων νόμου.

σωτηρία πρὸς ῥωμαίους ι.

Εὰν ὁμολογήσῃς ἐν τῷ σώματί σου κύριον ἰησοῦν
ἐν ἔπιστάσει ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ θεὸς
αὐτὸν ἐγήρην ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ.

Μάρκω ἐσχάτω.

Οπιστεύσας ἔβαπτισθεὶς σωθήσεται, ὃ ἢ ἀ-
πισήσας κατακριθήσεται.

Ἰωάννης

Ἰωάννης γ'

Ο ἵτως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν
αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύσας
εἰς αὐτὸν, μὴ ἀπόληται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰ-
ώνιον.

πολιτεία ἢ βίβη πρὸς τίπον. β.

Επεφάνη γὰρ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ, σωτήριον
πάντων ἀνθρώπων, παρηδεύσασα ἡμᾶς, ἵνα δριμύ-
τοι σίμυροι τῶν ἀσεβῶν, καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπιθυ-
μίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν
ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, περιδεχόμενοι τὴν μακαρίαν
ἐλπίδα καὶ ἐπιφάνειαν τῆς δόξης τοῦ μεγάλου θε-
οῦ, καὶ σωτήριον ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὃς ἔδωκεν ἑ-
αυτὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα λυτρώσῃται ἡμᾶς ἀπὸ
πάνσης ἀνομίας, καὶ καθάρσῃ ἑαυτὰ λαὸν
πειθήσιον ζηλωτῶν καλῶν
ἔργων.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Paradigma 2 Confracturum.

Ν. ἡ πόλις
Σ. τῆς πόλιος
Δ. τῆ πόλιου ἢ πόλι
Α. τῆν πόλιν
Υ. ἡ πόλι
Μ. Α. Α. τῶν πόλιε
Ε. οὐ τῶν πόλιαι

Πηρ.
Ν. αἱ πόλεις ἢ πόλις
Σ. τῶν πόλιων
Δ. ταῖς πόλεσι
Α. τῶν πόλιας ἢ πόλις
Υ. ἡ πόλιες ἢ πόλις

Paradigma 3 Confracturum.

Ν. ὁ βασιλεὺς
Σ. τοῦ βασιλέος
Δ. τῶ βασιλεὶ ἢ βασιλεῖ
Α. τὸν βασιλέα
Υ. ἡ βασιλεύ. Πηρ.

Μ. Α. Α. τῶ βασιλέων
Ε. οὐ τῶν βασιλέων ἢ βασιλέων

Πηρ.
Ν. οἱ βασιλεῖς ἢ βασιλεῖς
Σ. τῶν βασιλέων
Δ. ταῖς βασιλέσι
Α. τῶν βασιλέων ἢ βασιλέων
Υ. ἡ βασιλεῖς ἢ βασιλέων

du lieber Freund
les das Buch für den
Tod des Christen ist
Was du nicht willst
zu dir kommen
casparus Freund
dein

^{deletere}
und ~~deletere~~ ^{deletere} ~~deletere~~ ^{deletere}
gott ~~deletere~~ ^{deletere} ~~deletere~~ ^{deletere}
macht für ~~deletere~~ ^{deletere} ~~deletere~~ ^{deletere}
geste ~~deletere~~ ^{deletere} ~~deletere~~ ^{deletere}
das ~~deletere~~ ^{deletere} ~~deletere~~ ^{deletere}
^{ex candescere}
~~deletere~~ ^{deletere} ~~deletere~~ ^{deletere}
rost ~~deletere~~ ^{deletere} ~~deletere~~ ^{deletere}
angenehm ~~deletere~~ ^{deletere} ~~deletere~~ ^{deletere}
mosis ~~deletere~~ ^{deletere} ~~deletere~~ ^{deletere}
wage ~~deletere~~ ^{deletere} ~~deletere~~ ^{deletere}
Stunde

Daf ~~zu~~ frienem Son ~~mit~~
son. Daf ~~idolatrisch~~
~~abgottischen~~ Volk
~~mit~~ ~~an~~ ~~den~~ ~~Prinzipen~~

~~Wörterbuch~~
Dau ~~sonst~~

21
44 13
Cassparus canis
Est possessor huius libri

X 200 2370

candeo in glori

6. Stare

dar de ruyter weine h
er in synom d. l. si cu
wen eyn luff vollesen d
wey d eoy gethinaone t
pl. m. f. condid us d

an kump

III end er ruyt v
de synde
den degedm

lange v
lange v
lange v

III ede m
Weyt dar anse de s
pachtssme et in d e s
ley d. m. **T**o dem e

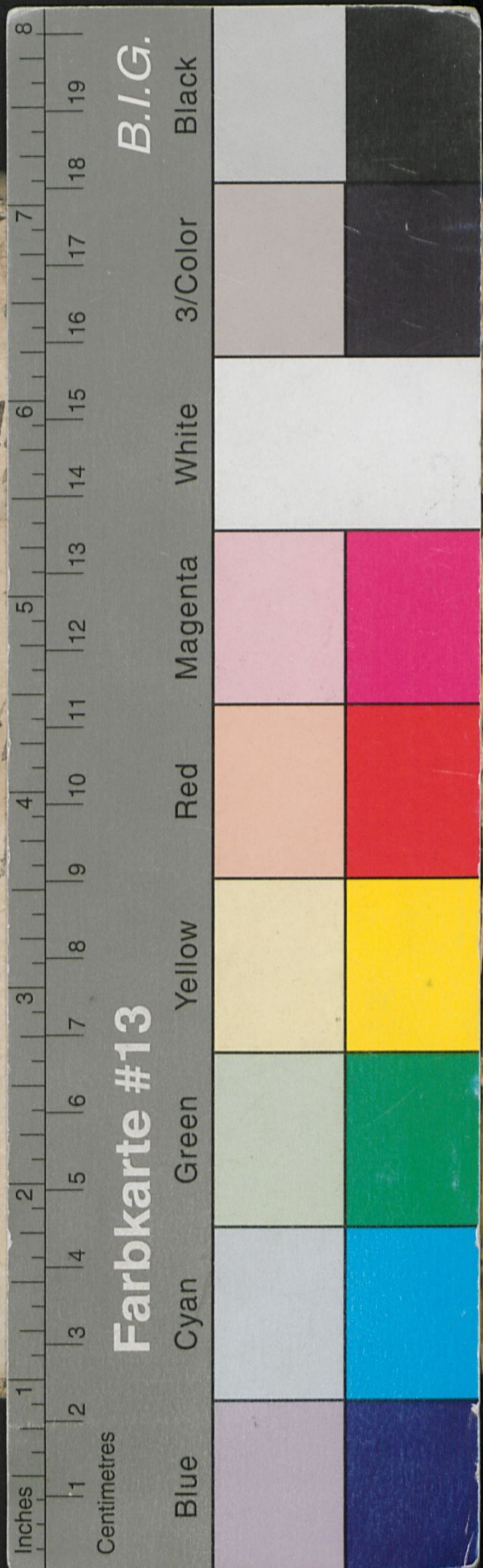
de m e
de m e
de m e

de m e
de m e
de m e

de m e
de m e
de m e

PRIMÆ
GRAMMATICES

Græcæ partis rudimenta
olim quidem

PER
IOANNEM MECELERVM
EDITA:

IAM VERO PER AN-
TONIVM NIGRVM MEDICVM
LOCVPLETATA, ET TANTA FACI-
litate tradita, vt studiosus Latinis literis
mediocriter instructus Gramma-
ticen Græcam hinc vel suo
Marte assequi
possit.

ANNO M. D. XCIII.

